ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA, HOSTINNÉ

2026

„Umění je tak velké, že vyplňuje celého člověka.“

Gustav Flaubert

OBSAH

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE……..4
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY……..5
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY……..6
4. VIZE ŠKOLY……6
5. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE……...7
6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU……...10
6.1 Učební plány hudebního oboru A¹, A²……10
6.2 Studijní zaměření Klavír……12
6.3 Studijní zaměření Chrámové varhany……16
6.4 Studijní zaměření Akordeon……19
6.5 Studijní zaměření Elektrické klávesy……22
6.6 Studijní zaměření Zobcová flétna……25
6.7 Studijní zaměření Příčná flétna……28
6.8 Studijní zaměření Klarinet……32
6.9 Studijní zaměření Saxofon……35
6.10 Studijní zaměření Trubka……38
6.11 Studijní zaměření Lesní roh……41
6.12 Studijní zaměření Jazzový pozoun……44
6.13 Studijní zaměření Tenor……47
6.14 Studijní zaměření Housle……49
6.15 Studijní zaměření Viola……52
6.16 Studijní zaměření Violoncello……55
6.17 Studijní zaměření Kontrabas……59
6.18 Studijní zaměření Ukulele……62
6.19 Studijní zaměření Kytara……65
6.20 Studijní zaměření Elektrická kytara……68
6.21 Studijní zaměření Basová kytara……71
6.22 Studijní zaměření Bicí nástroje……74
6.23 Studijní zaměření Sólový zpěv……77
6.24 Studijní zaměření Sborový zpěv……80
6.25 Předmět Kolektivní / souborová / orchestrální hra ……82
6.26 Studijní zaměření „Zpívánky“……84
6.27 Předmět Hudební nauka……85

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU……..……...87
8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU……..…...…….……..91
9. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI.....98
10. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH…….……..99
11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY…….…….…....…..100

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program
Základní umělecká škola, Hostinné

Předkladatel: Základní umělecká škola, Hostinné
Labská fortna 230, Hostinné 543 71
IČO: 67440703
Ředitel školy: Martina Zemková, dipl.um.
Telefon: 721 138 125
E-mail: reditel.zus@email.cz

Zřizovatel: Město Hostinné
Náměstí 69, Hostinné 543 71
Telefon: +420 499 441 333
E-mail: urad@muhostinne.cz

Platnost dokumentu: od 1. 9. 2026

Martina Zemková, dipl. um.

Ředitelka školy Razítko

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Počet oborů, velikost

Základní umělecká škola v Hostinném je čtyřoborovou školou, v současné době však nabízí výuku ve třech oborech: hudebním, výtvarném a tanečním. V oboru literárně – dramatickém není výuka v této době realizována. Kapacita žáků je od 1. 9. 2019 navýšena z 225 na 270 žáků.

Spádová oblast dojíždějících žáků je přibližně do 30 km. Budova školy se nachází v těsné blízkosti středu města – náměstí, autobusového nádraží a zastávky vlaku. Výuka tanečního oboru a část výuky hudebního oboru probíhá v další budově školy, kde zároveň sídlí náš Dům dětí a mládeže a školní družina Základní školy Karla Klíče.

Historie a současnost

1. září 1981 byla v Hostinném zřízena pobočka Lidové školy umění Dvůr Králové nad Labem

1. září 1990 vzniká samostatná Lidová škola umění Hostinné

V polovině 90. let získala škola nové prostory v č. p. 230

Ředitelem školy se od 31. 12. 1995 stává Marek Hrubecký

Od 1. 8. 2006 do 31. 7. 2017 byl ředitelem školy Pavel Hučík

1. srpna 2012 je škola sloučena s Domem dětí a mládeže (dále jen DDM)

Od 31. 7. 2017 až do současnosti je ředitelkou školy Martina Zemková

Od 1. 9. 2017 provozuje Základní umělecká škola Školní klub v prostorách DDM

1. 9. 2018 – 31. 8. 2021 byla při DDM provozována dětská skupina financovaná z dotace MPSV

Charakteristika pedagogického sboru

V hudebním oboru je realizována výuka těchto nástrojů: klavír, chrámové varhany, elektrické klávesy, akordeon, housle, viola, violoncello, zobcová flétna, příčná flétna, saxofon, trubka, pozoun, lesní roh, kytara, elektrická kytara, basová kytara, ukulele, sólový a sborový zpěv, bicí nástroje.

V hlavní linii se učitelé zaměřují na výuku klasické hudby s případnými alternativními seznámeními s dalšími styly (jazz, folklór, populární a rocková hudba, etnická hudba, tématické oborové projekty).

K výrazné spolupráci pedagogů dochází v komorních a souborových hrách a v projektech napříč obory.

Výtvarný obor je kromě fotografie a filmu vyučován v celé šíři.

Při výuce tanečního oboru je kladen důraz především na scénický tanec.

Činnost DDM zajišťují pedagogové volného času a jednotliví vedoucí zájmových útvarů, na táborové činnosti se podílejí i někteří pedagogové ZUŠ. Zároveň někteří vypomáhají na akcích pro další školy a veřejnost.

Vybavení školy a její podmínky

Prostory k výuce se nacházejí v prvním patře budovy v ulici Labská fortna 230, kde je k dispozici 6 učeben včetně ředitelny, výtah, šatna, sklad výtvarných potřeb, sociální a úklidové zázemí. V budově je realizována výuka hudebního a výtvarného oboru. Odloučené pracoviště, ve kterém probíhá výuka tanečního oboru, bicích nástrojů aj., se nachází v budově DDM, v ulici Školní 321.

Škola má dostatečné vybavení k výuce jednotlivých oborů. Žáci si mohou za poplatek 50 Kč/měsíc zapůjčit některé hudební nástroje.

Vzhledem ke skutečnosti, že škola nemá vlastní sál, využívá ke koncertní činnosti sály Národního domu a pro venkovní akce Rajskou zahradu Františkánského kláštera.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY

Základní umělecká škola v Hostinném nabízí v současné době svým žákům aktivní využití volného času prostřednictvím třech uměleckých oborů.

Uměleckou výchovou probouzíme v žácích zdravé sebevědomí – učí se vystupovat na veřejnosti a před publikem. Napomáháme navazování přátelství, učíme děti vzájemně spolupracovat, což příznivě působí na rozvoj vztahu k druhému člověku. Při práci v souborech a jiných uměleckých skupinách jsou žáci vedeni k odpovědnosti za společné dílo a jeho výsledek, k týmové práci, toleranci, ale také ke zdravé kritice. Zdravě sebevědomý člověk se snadněji uplatní na trhu práce. Umělecká výchova rozvíjí osobnost rovnoměrně, především po duševní a citové stránce. Vychováváme v žácích posluchače a návštěvníky kulturních akcí.

Škola zajišťuje v poměrně malém městě mnoho kulturních akcí – vítání občánků, vernisáže, vystoupení při různých významných slavnostech a setkáních aj. Vystoupení probíhají v Galerii antického umění a v Penzionu Domov, v Národním domě organizujeme koncerty pro děti z mateřských školek, základní školy či gymnázia, spolupracujeme s výchovným ústavem a speciální školou, každoročně se zapojujeme do celorepublické akce ZUŠ OPEN.

Výjimečně nadaní a talentovaní žáci mohou být svým uměleckým zaměřením a samostatnou uměleckou aktivitou významným přínosem pro své okolí.

4. VIZE ŠKOLY – JSME JEDEN TÝM!

- Naše škola se snaží o zachování přátelské atmosféry.
- Upřednostňujeme individuální přístup k žákům.
- Podporujeme seberealizaci žáků, rozvíjíme jejich smysl pro zodpovědnost za kolektivní dílo, toleranci, vnímavost a komunikativnost.
- Snažíme se, aby všichni žáci byli schopni se veřejně prezentovat a zažít pocit úspěchu.
- Připravujeme žáky na odborné střední školy a vysoké školy s uměleckým zaměřením.
- Jsme jeden tým se společným cílem - vychovat ze žáků kulturní osobnosti, které poznají kvalitu uměleckého díla.

5. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

5.1 Kompetence k umělecké komunikaci

1. kompetence: *„Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření.“*

Strategie:

- při výuce se zaměřujeme na různá slohová období a různé styly
- systematickou a soustavnou prací zaručujeme návaznost jednotlivých lekcí
- vedeme rozhovor s žákem o výsledcích jeho práce a jejího hodnocení
- postupujeme od menších prvků ke složitějším a postupně je zdokonalujeme
- používáme názornou ukázku porovnáním uměleckých děl
- nabízíme promyšlenou koncepci vzdělávání spolu s odborností, kreativitou a také pozitivním vztahem k žákovi
- diskutujeme s žákem o jeho výkonu

Specifika hudebního oboru:

- žáka vedeme k systematické domácí přípravě
- seznámíme žáka s odlišnými interpretacemi prostřednictvím nahrávek
- žáka vybavíme teoretickými znalostmi a zákonitostmi daných žánrů a jejich využití

2. kompetence: *„Proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu.“*

Strategie:

- předvedeme žákovi více možností realizace spolu s rozmanitými ukázkami tvorby
- poskytujeme žákovi informace o kulturním dění a vedeme ho k posuzování výkonů ostatních
- probouzíme v žákovi aktivní zájem o uměleckou tvorbu – veřejnou prezentací, navozením nálady v hodině, výběrem možností nebo zadáním konkrétního úkolu
- pobízíme žáka k dialogu na téma tvorby jak vlastní, tak i cizí
- svým výkladem a společnými rozbory díla pomáháme utvářet žákův názor

Specifika hudebního oboru:

- poslechem hudby, společnými návštěvami koncertů a následným rozborem skladeb seznamujeme žáka s různými specifikami žánrů, hudebních slohů a forem
- vedeme žáka k chápání vztahu jednotlivých částí díla a jejich kontrastu
- inspirujeme žáka svou vlastní uměleckou činností

5.2 Kompetence osobnostně sociální

1. kompetence: *„Žák disponuje pracovními návyky, které jsou vytvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci.“*

Strategie:

- žáky vedeme k promyšlenému studiu, zadáváme dílčí a v určený čas splnitelné úkoly
- pravidelnou veřejnou prezentací podporujeme vytrvalost a také probouzíme radost z práce, povzbuzujeme a podporujeme žáky v jejich úsilí
- střídáme činnosti ve výuce, technické prvky jsou prokládané uvolněnějšími formami
- ve výuce má své místo zásadovost, spravedlnost, ale také empatie

- v kolektivní výuce pěstujeme v žákovi pocit zodpovědnosti za společně nastudované dílo, vyžadujeme včasné příchody a společenské vystupování
- při práci v souborech jsou žáci vedeni k odpovědnosti za společné dílo a jeho výsledek, k týmové práci, toleranci, ale také ke zdravé kritice

Specifika hudebního oboru:

- dbáme na pravidelnou docházku i domácí přípravu, pravidelně kontrolujeme kvalitu zadané práce, vedeme žáka k pravidelnému, systematickému a efektivnímu cvičení
- pocit zodpovědnosti ke kolektivu v žákovi pěstujeme zařazením do souboru
- žáka motivujeme k domácí přípravě – zadaná látka, obrázky, známky, soutěže
- jdeme žákovi příkladem svým veřejným vystupováním – koncert učitelů, vernisáže
- u nástrojů vyžadujících fyzickou vytrvalost musí být čas na cvičení vhodně rozložen
- žáka motivuje hra pro konkrétní posluchače – příbuzné, známé

Specifika tanečního oboru:

- společně plánujeme projekty s žáky a diskutujeme o nich
- žáka motivuje vystupování pro konkrétní diváky – příbuzné, známé

Specifika výtvarného oboru:

- předložíme pevnou strukturu práce a jasný postup realizace
- společně plánujeme projekty se žáky a diskutujeme o nich
- pořádáme poznávací zájezdy do zahraničí
- žáka motivuje závěrečná výstava vlastních děl pro známé a další veřejnost

2. kompetence: *„Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo.“*

Strategie:

- žákovi poskytujeme možnost mezioborové spolupráce
- komunikujeme a spolupracujeme s rodiči – konzultace, písemná forma, návštěvy na hodinách
- přihlížíme k odlišnostem mezi žáky a jako takové je respektujeme
- oceňujeme snahu a vytrvalost, dokážeme povzbudit i v případě neúspěchu
- v kolektivu vytváříme podnětné prostředí, které probouzí zájem
- dostupnými prostředky pravidelně informujeme žáka o dění ve škole i mimo školu a o připravovaných akcích

Specifika hudebního oboru:

- vybíráme přiměřený hudební žánr, který žáky motivuje
- zapojujeme i méně nadané žáky a vyžadujeme jejich aktivitu
- diskutujeme s žáky o vhodném výběru skladeb pro určitý typ vystoupení
- v souborové a orchestrální hře žákům vysvětlujeme důležitost přípravy na výuku, pomáháme utvářet pocit zodpovědnosti v kolektivu
- společnými akcemi (např. soustředěním, pracovními dílnami, společnou návštěvou kulturních akcí) stmelujeme soubor, třídu, skupinu apod. a vytváříme v něm přátelskou atmosféru

Specifika tanečního oboru:

- společně plánujeme projekty, diskutujeme o nich, máme vizi společného cíle
- rozvíjíme žádoucí funkční vazby ve skupině

Specifika výtvarného oboru:

- vybíráme natolik všestranná témata a techniky, aby se každý žák dokázal realizovat a zároveň měl pocit sounáležitosti se skupinou

5.3 Kompetence kulturní

1. kompetence: *„Žák je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence.“*

Strategie:

- nabízíme žákovi dostatek rozličných podnětů z uměleckého světa
- žáky zapojujeme do akcí školy a města, umožňujeme jim aktivně se podílet na kulturním dění
- svým zájmem o umění a uměleckou činností dáváme žákům příklad
- doporučujeme žákům kulturní akce a jejich návštěvu
- společným vystoupením oborů umožňujeme žákům vnímat různé druhy umění a práci jiných lidí

2. kompetence: *„Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím.“*

Strategie:

- pořádáme koncerty a vystoupení pro rodiče a veřejnost
- žákovi vysvětlíme důležitost samotného vystoupení a také význam osobní účasti žáka na těchto kulturních akcích, pravidelně ho zapojujeme do plánovaných akcí i do samotné přípravy
- vedeme žáky k vytváření školních tradic – spolupráce s jinými ZUŠ, organizování tradičních vystoupení, zapojování do soutěží
- žáky vedeme k potřebě vytvářet opravdové hodnoty
- žákům předáváme radost z umění a cit pro krásno
- aktivně se účastníme kulturního dění, vystupujeme na koncertech a vedeme žáky k návštěvám kulturních akcí

6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

6.1 Učební plány hudebního oboru

Učební plán A 1 – hudební obor

	Přípr. st.		I. stupeň							P. s.	II. stupeň			
Předmět	**1.**	**2.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**1.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**
Zpívánky (PHV)	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hra na nástroj Sólový zpěv, Sborový zpěv (jako hlavní předmět)	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	-	-	1	1	1	1	1	-	-	1	-	-	-	-
Komorní hra, souborová hra a orchestrální hra	-	-	-	-	-	1	1	1	1	-	1	1	1	1
Součet	1	1	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2
Týdenní minimální dotace	**2**		**16**							**2**	**8**			

Poznámky:

1. Do prvního ročníku předmětu *Hudební nauka* nastupují žáci, kteří již absolvovali 1. třídu základní školy – do té doby navštěvují předmět Zpívánky (PHV).

2. V předmětech *Sólový zpěv, Hra na kytaru, Hra na ukulele, Hra na klavír, Hra na bicí nástroje a Hra na zobcovou flétnu* může výuka probíhat ve skupině 2-3 žáků, a to po celý 1. stupeň.

3. Kromě hry na nástroj a kolektivně vyučované hudební nauky navštěvují žáci od 4. ročníku předmět *Komorní hra, souborová hra, orchestrální hra apod.*

4. Na návrh vyučujícího může ředitel školy rozšířit výuku žáka až na 2 vyučovací hodiny týdně. Toto rozšíření platí pouze do konce školního roku.

5. Vzdělávací obsah v přípravném studiu pro II. stupeň je souhrnem vzdělávacího obsahu z předchozích 7 ročníků v co největším objemu, a to podle dispozic, možností a schopností žáka.

Učební plán A 2 – hudební obor

Předmět	**Přípravné studium**		**I. stupeň**							**II. stupeň**			
Ročník	**1.**	**2.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**
Zpívánky	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sboreček	-	-	2	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-
Sborový zpěv	-	-	-	-	-	2	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka			1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-
Součet	1	1	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2
Týdenní minimální dotace	2		19							8			
Nepovinné předměty													
Zpívánky			1	-	-								
Sboreček	1	1	2	2	2	2	2	2	2	-	-	-	-
Sborový zpěv			2	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-

Poznámky:

1. Předmět *Sboreček* je určený pro žáky od 5 do 10 let.

2. Předmět *Sborový zpěv* je určen pro žáky od 7 let a výše.

3. Předmět *Zpívánky* navštěvují žáci zařazeni do PHV a žáci I. ročníku I. stupně, pokud navštěvují 1. třídu ZŠ a neumějí ještě číst a psát.

6.2 Studijní zaměření Klavír

Charakteristika studijního zaměření

Klavír se vyznačuje mnohostranným využitím. Svým velkým tónovým rozsahem a schopností polyfonní hry nahrazuje do jisté míry znění orchestru. Osvědčuje se nejen jako sólový nástroj, ale také vhodný a velmi využívaný nástroj k doprovodu zpěvu a také ostatních hudebních nástrojů, ke komorní hře, čtyřruční a šestiruční hře nebo hře na dva a více klavíry. Žáci studují sólovou hru, mají možnost hrát v souboru či doprovázet jiné nástroje. Od 4. ročníku účinkují v souborech. Pro potřeby výuky jsou v klavírní třídě dva nástroje (koncertní křídlo a elektrická clavinova, v případě zájmu i elektrické chrámové varhany). Žáci musí mít na cvičení vlastní nástroj. Nejvhodnější je mechanický klavír nebo pianino.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – přípravné studium

1. ročník

- žák si osvojuje správné sezení u nástroje (opora v nohách, mírný předklon, střed klavíru, zapojení zádových svalů, uvolněné držení paží, nezvedání ramen)
- hraje melodii nebo lidovou píseň střídáním rukou
- hraje zpaměti jednoduché motivy
- spojuje tóny do dvojic, případně skupin i na černých klávesách
- přenáší paži z jedné oktávy do druhé

2. ročník

- žák se orientuje na klaviatuře, umí vyhledat základní tóny v rámci jedné oktávy
- rozlišuje houslový a basový klíč, čte v nich jednoduchý notový zápis
- při nácviku skladby se opírá o pomocné tóny v notovém zápisu
- hraje portamento, legato, staccato
- hraje drobné skladbičky různého charakteru v odlišné síle, s vhodnou dynamikou

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – I. stupeň

1. ročník

- žák disponuje správnými návyky při hře portamento, legato, staccato (opora v nohách, mírný předklon, střed klavíru, zapojení zádových svalů, uvolněné držení paží, nezvedání ramen, zpevněné konečky prstů)
- orientuje se na klaviatuře, rozezná zvukomalbu jednotlivých oktáv
- hraje rozloženě durový kvintakord přes celou klaviaturu se střídáním rukou, akord s obraty dle možností žáka zvlášť (tenuto, legato, staccato)
- hraje stupnice C dur/H dur (správná klenba ruky od černých kláves)
- při nácviku stupnic, cvičení a etud využívá jednoduché rytmické obměny
- hraje durové stupnice rovným pohybem přes 4 oktávy se střídáním rukou v houslovém a basovém klíči
- reprodukuje notový zápis v obou klíčích a v základních rytmických hodnotách (noty celé – šestnáctinové, nota půlová s tečkou)
- při čtení notového zápisu vnímá postupy a kroky, seznamuje se s čistými intervaly
- seznamuje se se základními dynamickými znaménky (p, mf, f) a základním tempovým označením
- logicky spojuje skupinky not, vytváří jednoduché fráze, vnímá vrchol melodie, rozlišuje melodii od doprovodu
- vnímá kvalitu tvořeného tónu, používá oba pedály a zná jejich funkci
- vnímá těžké a lehké doby, rozeznává tónorod skladby a její náladu

- provádí předepsanou dynamiku a crescendo/decrescendo
- transponuje jednoduché písně s doprovodem kvinty, postupně T - D
- rozvíjí hru zpaměti

2. ročník

- žák hraje durové stupnice dohromady v protipohybu do 3 # a 3 ♭ přes 2 oktávy
- hraje kvintakord v protipohybu nebo v rovném pohybu zvlášť
- seznamuje se s velkými a malými intervaly
- používá rytmické obměny a úhozové varianty, dlouhé tóny a staccato jednotlivými prsty, repetované tóny
- reprodukuje základní melodické ozdoby (nátryl, mordent)
- seznamuje se s jednoduchými hudební útvary – menuet, polka, ukolébavka
- snaží se o udržení tempa skladby a cítění drobných agogických změn v rámci fráze nebo na konci skladby – ritardando, diminuendo
- hraje krátké skladby zpaměti s dynamikou, popřípadě s jednoduchou pedalizací
- reprodukuje písně s doprovodem T-S-D
- hraje čtyřručně s učitelem a z listu v 5-prstové poloze jednoduchou melodii

3. ročník

- žák hraje etudy a prstová cvičení všemi poznanými druhy úhozu a dynamiky
- orientuje se bezpečně v obou klíčích a jmenuje noty v celém rozsahu i s posuvkami
- rozlišuje melodické ozdoby (nátryl, mordent, příraz)
- hraje stupnice dur i moll do 4 # a 4 ♭ rovným pohybem přes 3 oktávy
- hraje durové a mollové akordy dohromady v rovném pohybu
- je seznámen se synkopickým pedálem
- vnímá rozdílnou reprodukci jednoduchých skladeb různých stylových období – rytmická, dynamická a agogická stránka
- při hře zpaměti se opírá o znalost intervalů (včetně velkých a malých)
- interpretuje drobné polyfonní skladby (imitace, kánon)

4. ročník

- žák hraje v rychlejších tempech vyrovnaně, kontrolovaným úhozem a opřeným tónem
- studuje stupnice dur i moll od bílých kláves s příslušnými akordy
- hraje akordy pružným, měkkým úhozem, v širší dynamické škále
- hraje rozloženě velký kvintakord (dle dispozic ruky) – tenuto, legato, staccato
- zná základní durovou kadenci
- samostatně studuje skladbu podle pokynů učitele a hraje s využitím osvojených technických a výrazových prostředků
- vnímá tón a jeho kvalitu, používá uvědomělé pohyby pro tvoření tónu
- snaží se o samostatnou pedalizaci
- zřetelně odlišuje melodii a doprovodné hlasy
- vnímá vedení hlasů ve dvouhlasé nebo tříhlasé polyfonii (imitace, kánon, fugato)

5. ročník

- žák hraje stupnice od bílých i černých kláves dur i moll kombinovaným pohybem v rozsahu 4 oktáv
- ovládá velké akordy s obraty dle dispozic ruky
- ovládá velký rozklad kvintakordu zvlášť
- seznamuje se s nepravidelným rytmickým dělením 2:3
- transponuje prstová cvičení a jednoduché etudy do sousedních tónin
- hraje další melodické ozdoby (obal, trylek, skupinka)
- používá složitější synkopický pedál s využitím sluchové kontroly

- popisuje základní pravidla prstokladu (pětiprstová poloha, podklady palce, prstoklad akordů) a využívá jich při studiu
- hraje náročnější rytmické, úhozové a dynamické kombinace
- reprodukuje složitější polyfonní skladby (dvojhlasá fuga)
- zná další hudební formy – variace, sonatina

6. ročník

- žák hraje stupnice přes 4 oktávy kombinovaně, velký kvintakord s obraty (tenuto, staccato, rozklad)
- zná dominantní septakord a jeho obraty (zvlášť)
- disponuje větší technickou zběhlostí, skladbu propracovává zřetelně po rytmické a melodické stránce
- využívá složitější rytmické útvary, případně nepravidelné dělení notových hodnot
- podle notového zápisu vypracovává samostatně základní dynamiku, vybírá optimální prstoklad z učitelem navržených možností
- výrazně odlišuje melodii a doprovod, střední hlasy od sopránu, hra je více plastická
- využívá sluchovou představivost k tvoření tónu

7. ročník

- žák interpretuje skladby s širším využitím interpretačních prostředků – úhozově zřetelná a rytmicky přesná hra, správně rozvrhne agogiku, frázování a dynamiku
- žák hraje stupnice kombinovaně, velký rozklad a dominantní septakord dohromady, náročnější technické pasáže na větší ploše, dbá na vyrovnanost obou rukou – zdokonaluje logickou paměť
- skladby samostatně propracovává po všech stránkách
- rozvíjí cit pro úhoz a jeho varianty v závislosti na interpretované skladbě, vyjadřuje jím charakter skladby

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák samostatně vybírá skladby, konzultuje výběr s učitelem a sám navrhuje různá řešení po vybídnutí učitelem
- uplatňuje svoje zkušenosti a postup práce při nácviku skladby (prstoklad, dynamika, agogika, tempo, metronomické údaje)
- první představu skladby, zprostředkovanou učitelem, využívá při řešení technických problémů
- svoji hru konfrontuje s ostatními pojetími, nahrávkami nebo hrou učitele
- při počátečním studiu repertoáru využívá schopnost hry z listu
- souzvuky a akordy čte v textu harmonicky, vnímá vztahy akordů, jejich rozvody a spoje
- v doprovodu uplatňuje svoje znalosti z hlavního oboru, reaguje na druhého hráče, komunikuje s ním a společně se podílí na řešení hudebních úkolů
- odlišně interpretuje skladby období baroka, klasicismu, romantismu, impresionismu a skladeb 20. století (podle svého výběru a zájmu)
- orientuje se ve stylových obdobích, skladbu dokáže zařadit do určitého stylu, eventuálně určuje okruh skladatelů
- během studia poznává nejrůznější druhy skladeb, samostatně se rozhoduje pro interpretaci těch, které chce poznat do hloubky (určená pro veřejná vystoupení, soutěž, absolventský koncert)

3. a 4. ročník

- žák hraje těžší klavírní prvky - dvojhmaty, oktávy, skoky
- žák se opírá o harmonickou a melodickou představu
- hraje výrazně po emocionální stránce a s prožitkem, obojí úměrné záměru skladatele a zdůvodněné žákovými argumenty
- v notovém zápisu se pohotově orientuje, vnímá harmonii skladby, vedení hlasů a to již při prvním čtení
- uvědomuje si rozdíl mezi prvním čtením skladby z listu a jejím dokonalým propracováním
- volí vhodné technické a výrazové prostředky při interpretaci různých stylů
- žák respektuje stylovou stránku skladby, prostřednictvím vybraných skladeb se seznamuje se světovými i českými autory
- vyhledává skladby známého i méně známého autora a informace o něm, samostatně tak rozšiřuje svůj repertoár
- po dobu studia se seznamuje s dalšími hráči, stylem jejich hry a preferencí, samostatně obhajuje vlastní pojetí hry, preference při výběru repertoáru a svém hudebním zaměření

6.3 Studijní zaměření Chrámové varhany

Charakteristika studijního zaměření

Během studia si žák osvojí základní způsoby techniky hry na varhany, seznámí se s jejich ovládáním a získá přehled o nástrojích ve svém okolí. Pozná hru na mechanické varhany, varhany s krátkou oktávou, pneumatickou a elektrickou trakturou. Pro potřeby výuky a cvičení má škola k dispozici menší digitální nástroj. Podmínkou pro hru na varhany je zvládnutí základů hry na klavír. Pro začátečníky je proto v rámci hodiny chrámových varhan zavedena v prvních 3 letech studia souběžně výuka předmětu Přípravný klavír.

Vyučovací obsah předmětu Přípravný klavír

1. ročník

- žák ovládá základní úhozy – tenuto, staccato, portamento
- rozlišuje základní notové hodnoty – celá, půlová, čtvrťová, osminová nota
- hraje v pětiprstové poloze a v jejích transpozicích
- ovládá stupnice C-H dur, použití základních rytmických obměn
- reprodukuje skladby se základní dynamikou p-mf-f

2. ročník

- hraje pomocí tiché výměny všemi prstovými kombinacemi, při nácviku užívá základní rytmické obměny a průcviky
- vypracovává stupnice přes dvě oktávy s příslušnými akordy (staccato, tenuto, rozloženě)
- reprodukuje složitější rytmy - synkopa, tečkovaný rytmus, šestiosminový takt
- odlišuje melodii a doprovod, sluchem vnímá melodickou linku, vnímá základní agogiku a dynamiku a jejich změny (ritardando, accelerando, crescendo a decrescendo)

3. ročník

- žák hraje stupnice dohromady přes dvě oktávy s příslušnými akordy - staccato, tenuto, rozloženě – další úhozové varianty, opakované tóny
- samostatně využívá rytmické obměny při nácviku skladeb, precizněji provádí rytmické hodnoty, skupinky tónů, pasáže
- své hudební myšlení opírá o fráze, skupiny tónů a celky
- hraje dvouhlasou a tříhlasou polyfonii - dvojhlas v jedné ruce, přebírá hlasy z jedné ruky do druhé

Vyučovací obsah předmětu Hra na chrámové varhany – I. stupeň

1. ročník

- žák používá tiché výměny, hraje v základních taktech s rozlišením těžkých a lehkých dob, jednoduše střídá manuály
- orientuje se na nástroji a obsluhuje jeho pomocná zařízení (výběr rejstříků, střídání manuálů podle návodu učitele)

2. ročník

- žák ovládá vázanou hru, jednoduchý dvojhlas v jedné ruce a jednoduchou polyfonii rozdělenou mezi pravou a levou ruku, sekvence s pomocí tichých výměn
- při polyfonní hře využívá představivost a sluchovou kontrolu
- hraje dvojhmaty do sexty, má osvojenou základní palcovou techniku – legato palcem

3. ročník

- v hudebních formách (preludium, pastorále, fugato) žák ovládá technické a výrazové prostředky typické pro daný styl – metrum, frázování, artikulace, agogika
- ovládá základní pedálová cvičení a etudy - střídá špičky, používá pedál v jednoduché sazbě – v prodlevě, basové lince, kadence

4. ročník

- žák využívá ve hře expresívní úhoz – hra piano až forte, akcenty (přízvučný, výrazový)
- hraje polyfonní dvojhlas až tříhlas
- střídá manuály, hra na dvou manuálech (melodie, doprovod), vnímá basovou linku v pedálu, prokazuje nezávislost levé ruky a pedálu v příslušných etudách
- hraje na pedálnici střídáním špičky a paty, zvládá vypracovat pedálové stupnice v rozsahu jedné až dvou oktáv – C dur, G dur, D dur, E dur
- obsluhuje samostatně nástroj, ovládá výběr rejstříků a při hře mění zvukové plochy
- rozlišuje základní skupiny rejstříků (principály, smyky, jazyky), kombinuje rejstříky do varhanního pléna a do různých dynamických stupňů od pp do ff

5. ročník

- žák koordinuje pohyby při manuálové a pedálové hře
- tiché výměny propojuje s legatovou hrou dvojhmatů, akordů, spojů, oktáv – kombinuje oba technické prvky a při studiu a hře skladby je automaticky využívá
- hraje patou a špičkou nebo pouze špičkami v závislosti na stylu skladby
- hraje jednodušší fugy, tříhlasé nebo čtyřhlasé
- vybírá kombinaci rejstříků podle dynamického označení, zná základní pravidla míšení barev
- pracuje s žaluziovým crescendem

6. ročník

- žák rozlišuje styly po technické a výrazové stránce (metricky, agogicky, po zvukové a registrační stránce)
- hraje čtyřhlasé fugy s pedálem – prodlevy, netematické plochy
- rozlišuje pokročilejší hudební formy – variace, preludium, fantazie
- správně volí výrazové prostředky při reprodukci skladeb 20. století

7. ročník

- žák odlišuje v homofonní větě vrchní melodii od vnitřních hlasů
- registrace – samostatně sestavuje pléno varhan na různých nástrojích, vybírá vhodné rejstříkové kombinace v závislosti na dynamické stránce skladby
- samostatně přizpůsobuje hru akustice prostoru a možnostem nástroje, správně volí tempo
- čtyřhlasá fuga s tématem v pedále – vnímá vedení hlasů, propracovává artikulaci v expozici, vede melodie samostatně, opírá se o sluchovou kontrolu

Vzdělávací obsah předmětu Hra na varhany – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák ovládá techniku hry na obou manuálech a pedálu – manuálové skoky, techniku sóla a doprovodu, polyfonní techniku v manuálech i v pedále
- zahraje napoprvé snazší sazbu, především homofonní, využívá této schopnosti při hře z listu a nácviku doprovodů
- samostatně zvládne registraci skladby – vybere kombinaci rejstříků nebo rozhodne z více variant
- opírá se o sluchovou představu, taktové schéma a barvu nástroje, přizpůsobí svoji hru akustice daného prostoru
- přizpůsobí se nástroji s krátkou oktávou a s dobovou dispozicí

3. a 4. ročník

- žák ohodnotí hru jiných interpretů a vznáší argumenty pro své názory
- hraje doprovod z klavírních not nebo klavírního výtahu, upraví aranžmá pro varhany s pomocí rejstříků, manuálů a crescendo
- orientuje se v literatuře pro varhany a jejích interpretech, zařadí jednotlivé skladatele do hudební epochy a rozpozná různá stylová období

6.4 Studijní zaměření Akordeon

Charakteristika studijního zaměření

Akordeon zaujímá vedle klasických nástrojů významné místo. Jako přenosný vícehlasý nástroj plní akordeon v hudebním životě funkci jak samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového. Interpret se neobejde bez dokonalého zvládnutí všech výrazových možností nástroje, technické vyspělosti obou rukou a dokonalé měchové techniky. Náplní práce je soustavné pěstování měchové a prstové techniky, hudební paměti a tvořivých schopností žáka, jeho vedení ke sluchové sebekontrole, hmatové pohotovosti, jistotě, přesné a stylové interpretaci a výchově hudebního vkusu.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – přípravné studium

1. ročník

- žák si osvojí základní návyky - sezení, držení, upevnění nástroje a postavení rukou
- pozná základy prstové a měchové techniky
- podle sluchu zahraje jednoduché písně pravou rukou
- čte základní basy F, C, G, D v F klíči
- zvládne počátky hry z not v obou klíčích

2. ročník

- žák tvoří tón a zvládá základní měchovou techniku
- zahraje jednoduché písně či drobné skladbičky zpaměti
- orientuje se pravou rukou v tónině C dur
- hraje durové akordy v levé ruce F, C, G, D
- vytvoří doprovodný bas ve čtyřdobém a třídobém taktu

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – I. stupeň

1. ročník

- žák dbá na správné postavení rukou (zápěstí, zpevněné prsty, postavení rukou na tónu/basu C), správně drží nástroj za použití řemenů (zádový řemen)
- orientuje se na hmatníku (klávesovém/knoflíkovém)
- hraje základní a pomocné basy s příslušnými durovými akordy (C-G-D-F), stupnice zvlášť (levá C dur, pravá do 3 # a 3 ♭), kvintakord v příslušných stupnicích, hra basů staccato a legato ve cvičeních, prstová cvičení v pravé ruce – legato, staccato, tenuto
- ovládá přípravná měchová cvičení, správné vedení měchu, tvoření tónu a jeho správné nasazení a ukončení
- rozliší měchové značky a základní dynamiku p – f

2. ročník

- žák si osvojí správné držení rukou a nástroje
- reprodukuje další rytmický útvar – synkopu
- hraje rozšířenou pětiprstovou polohu – posun ruky, dvojhlasy pravou rukou
- zřetelně odliší hru legato a staccato
- ovládá akordický doprovod v dur s kvintovým a terciovým basem mollového kvintakordu
- pozná hru dominantního septakordu
- rozvine měchovou techniku – dotahuje měch před obratem
- využije základní dynamickou škálu p – mf – f
- vypracuje prstová cvičení v pravé ruce – legato, staccato, tenuto

- hraje levou rukou basy staccato a legato ve cvičeních
- interpretuje lidové písně i drobnější skladby zpaměti

3. ročník

- žák hraje s ohledem na kulturu tónu, dynamiku a výraz, měkké nasazení, tremolo
- využije hmatovou orientaci – rozšířená poloha pravé i levé ruky – skoky
- správně rozloží těžiště těla a nástroje
- ovládá trioly a tečkovaný rytmus, dvojhmaty a jednoduchý dvojhlas v pravé ruce, měch vede podle označení v notovém zápisu
- obohatí hru o další dynamické a agogické odstíny – accelerando, ritardando
- reprodukuje náročnější rytmické útvary a jejich kombinace – příprava rytmických obměn a jejich použití
- vypracuje stupnice a akordy v příslušném tempu
- kombinuje základní artikulační prvky při souhře pravé a levé ruky
- hraje zpaměti na veřejnosti

4. ročník

- žák zahraje dvojhmaty legato i staccato (tercie, sexty), melodické ozdoby (nátryl, trylek, příraz), polyfonní hru (dvojhlas)
- hraje durové stupnice do 3 # a 3 ♭ dohromady, tříhlasý durový akord, mollové stupnice melodické a harmonické, pravá i levá ruka
- hraje z listu skladby, které odpovídají svou technickou náročností
- ve hře disponuje přesným rytmickým cítěním
- v komorní hře podřizuje svoji dynamiku celku
- pohotově se orientuje v notovém zápisu

5. ročník

- žák ovládá polyfonní způsob hry v pravé i levé ruce
- užívá melodický bas v levé ruce, hru dvojhmatů
- hraje durové stupnice v protipohybu, mollové stupnice (c, g, d, a, e, h)
- skladbu vnímá po celcích a frázích, hraje pohotověji z listu
- čte dynamická a přednesová znaménka a citlivě na ně reaguje

6. ročník

- žák ovládá skoky v akordickém doprovodu, měchovou techniku – rychlý střídavý měch
- hraje durové stupnice v protipohybu, čtyřhlasý kvintakord nebo dominantní septakord v pravé ruce
- použije základy techniky rejstříkování, rozpozná a použije všechny rejstříky
- tvorbu repertoáru rozšíří o skladby různých stylových období – sonátová forma (sonatina), taneční a jazzová hudba
- dbá na stylovost přednesu a na stylové rozlišení

7. ročník

- žák provede všechny druhy artikulace, rytmy a všechny cvičné způsoby v pravé a levé ruce
- použije celý rozsah nástroje
- hraje durové a mollové stupnice všemi probranými způsoby a chromatickou stupnici v pravé ruce, dominantní septakord a zmenšený septakord
- pozná a formuluje základy techniky rejstříkování
- zvládne stylovost přednesu, dokáže použít všechny rejstříky
- při výběru skladeb se řídí osobním vkusem
- interpretuje náročnější přednesové skladby po stránce technické, výrazové a stylové

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák hraje v celém nástrojovém rozsahu, nepravidelné a kombinované dvojhmaty, rejstříkování
- získá stylové cítění v interpretačních skladbách uvedeného období
- hraje jednoduché party z listu
- používá jednoduché improvizační techniky
- aktivně se podílí na tvorbě repertoáru
- prohloubí měchovou techniku (tremolo – bellow shake, měkké nasazení a ukončení tónu)
- využije vyšší stupně techniky (non legato)
- jednoduše improvizuje v tzv. bluesové 12

3. a 4. ročník

- hraje vyrovnanou technikou v pravé i levé ruce – uvolněné paže, lokty, zápěstí
- samostatně pracuje, nastuduje skladbu dle pokynů učitele (vypracuje prstoklad, respektuje dynamiku, tempová označení)
- prokáže osobitý projev (hraje skladby způsobem vlastním jeho temperamentu – tempo, charakter, výraz)
- ohodnotí jak svůj výkon, tak i spoluhráčů nebo profesionálních umělců
- hraje podle akordových značek a improvizuje podle nich
- odliší hru různých žánrů a stylů, hudby barokní, klasické, hudby 19. a 20. století, hudby moderních hudebních proudů a jazzu
- pohotově se účastní komorní hry

6.5 Hra na elektrické klávesy (keyboard)

Charakteristika studijního zaměření

Žáci mohou studovat hru na elektronický digitální klávesový nástroj vybavený automatickými doprovody, generátory rytmů a dalšími doplňky. Velké modely s bohatým vybavením se označují jako aranžéry nebo workstationy. Hráči se mohou v budoucnu uplatnit jako členové různých kapel a orchestrů.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na elektrické klávesy – přípravné studium

1. ročník

- žák se seznámí s postupy pro bezpečné zacházení s nástrojem
- učí se přirozenému sezení za nástrojem, má uvolněné paže
- ovládá základní pojmy související s ovládáním a funkcemi nástroje
- zvládá práci se základními prvky notového zápisu

2. ročník

- žák se učí zacházení se základními rytmickými a melodickými funkcemi nástroje
- umí zahrát lidovou píseň s doprovodem
- hraje jednoduché melodie v rozsahu pěti tónů

Vzdělávací obsah předmětu Hra na elektrické klávesy – I. stupeň

1. ročník

- žák dodržuje pravidla pro bezpečné zacházení s nástrojem
- přirozeně sedí za nástrojem, má uvolněné paže
- ovládá základní pojmy související s ovládáním a funkcemi nástroje, základní dynamické prvky
- zvládá práci se základními prvky notového zápisu, učí se dvojhmaty
- žák se seznamuje s hrou stupnic a významem akordických značek

2. ročník

- žák hraje oběma rukama současně, ovládá dvojhmaty, učí se hře durových akordů
- hraje stupnice, akordy a jejich obraty na bílých klávesách
- umí zahrát melodii jednoduchých lidových písní

3. ročník

- žák rozvíjí své znalosti se základními funkcemi nástroje, aplikuje je při hře
- hraje durové a mollové stupnice, akordy a jejich obraty
- hraje oběma rukama lidové písně s doprovodem akordických značek
- seznamuje se s funkcí automatických doprovodů nástroje, umí kontrolovat svoji hru

4. ročník

- žák hraje plynule oběma rukama jednoduché skladby
- hraje stupnice durové, mollové, zvlášť i oběma rukama, hraje obraty akordů
- zvládá práci s jednotlivými rejstříky nástroje
- doprovází písně podle akordických značek, snadné skladbičky pak metodou hry „z listu“

5. ročník

- žák zná další akordické značky, užívá znalosti druhů akordů z hudební nauky
- umí sám zvolit vhodný rejstřík pro hru, postupně používá složitější rejstříky
- tvoří doprovody k jednoduchým skladbičkám
- zabývá se jednoduchou editací zvuku
- využívá při hře úhozu, dynamiky a artikulace

6. ročník

- žák se seznamuje s funkcí sekvencí, začíná upravovat jednoduché skladby pro hru s automatickým doprovodem
- sám rozpozná hudební žánry a styly, umí zvolit vhodné rejstříky a přizpůsobit svoji hru
- hraje mollové a durové stupnice, zná zmenšené a zvětšené kvintakordy, dominantní septakord
- kromě sólové hry doprovází jiný hudební nástroj, případně hraje s druhým keyboardem

7. ročník

- žák hraje všechny mollové a durové stupnice, umí hrát kadence, velké akordy a jejich obraty
- rozlišuje jednotlivé septakordy v notovém zápisu i podle akordických značek a umí je aplikovat pří hře
- ovládá tvorbu jednoduchého doprovodu k jednoduchým skladbám různých žánrů a stylů
- sám vybírá a edituje zvuky, užívá sekvence, učí se nahrávání do PC pomocí nástroje
- doprovází jiné nástroje, případně zpěv

Vzdělávací obsah předmětu Hra na elektrické klávesy – II. stupeň

1. ročník

- žák ovládá septakordy, hraje doprovod skladby typu tónika, dominanta, subdominanta
- umí ukládat jednotlivé zvuky do paměti nástroje
- zná rozdíly mezi MIDI a audio nahrávacími typy
- při hře užívá dynamiku, artikulaci, úhoz, používá funkci aftertouch na nástroji

2. ročník

- žák užívá septakordy typu dominantní a maj7
- seznamuje se s akordickými značkami Sus4 a Sus2, učí se základnímu bluesovému schématu
- sám nahrává skladby do počítačového programu způsobem MIDI a umí základním způsobem stopu editovat
- učí se jednoduché improvizaci

3. ročník

- žák používá při hře funkci pitchbend a funkce fade in, fade out
- využívá při hře zmenšené septakordy
- zaměřuje se na sluchovou analýzu skladby, kterou se následně pokouší podle sluchu reprodukovat
- pracuje dále s automatickými doprovody, užívá při hře doprovodů tóniku, dominantu, subdominantu, druhý, třetí a šestý stupeň

4. ročník

- žák zvládá základní práci s mixážní konzolí nástroje, přidává efekty typu reverb, wah, delay, vibrato, filtry typu Low pass, High pass, Band pass

- umí improvizovat v dur a moll, zvládá hraní doprovodů z akordických značek i čtení přímo z notového zápisu
- sám přizpůsobuje svoji hru, zvuky i nastavení nástroje jednotlivým žánrům, druhům a stylům

6.6 Studijní zaměření Zobcová flétna

Charakteristika studijního zaměření

Žáci studující hru na zobcovou flétnu postupně zvládnou všechny 4 základní typy fléten (od sopránové po basovou). Škola žákům umožňuje zapůjčit nástroje dřevěné (sopránové a altové flétny), plastové tenorové a basové flétny ke komorní hře.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na zobcovou flétnu – přípravné studium

1. ročník

- žák správně drží nástroj a pečuje o něj
- používá základní techniku dýchání, nasazuje každý tón na hlásku „tý/dý“
- vysvětlí první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, takt celý, nota a pomlka celá, půlová, čtvrťová
- zahraje jednoduchá lidová říkadla a písničky
- zahraje zpaměti jednoduchou lidovou píseň či říkadlo o 4 tónech
- hraje v rozsahu od g^1 – c^2

2. ročník

- žák vysvětlí první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, takt celý, nota a pomlka celá, půlová, čtvrťová
- zahraje jednoduchá lidová říkadla a písničky
- zahraje zpaměti jednoduchou lidovou píseň či říkadlo o 5 tónech
- čte notový zápis a hraje v rozsahu od g^1– d^2

Vzdělávací obsah předmětu Hra na zobcovou flétnu – I. stupeň

1. ročník

- žák složí nástroj, osvojí si jeho držení, ovládá správné držení těla, pečuje o hudební nástroj
- zvládne techniku dýchání, ovládá základní technické a hudební návyky (nenásilné stabilní držení nástroje, poloha jazyka při nasazení)
- nasazuje každý tón na hlásku „tý/dý“
- hraje v rozsahu od c1 – d2 (včetně tónu fis1)
- rozliší první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, repetice, křížek, takt celý, 3/4 a 2/4, nota a pomlka celá, půlová, čtvrťová a osminová
- zahraje první jednodušší lidové písničky, středověké a renesanční tance (např. allemande, bransle, gaillarde a další)
- zopakuje předehraný krátký motiv, zahraje zpaměti jednoduchou lidovou píseň
- hraje skladbičky s doprovodem klavíru, druhé flétny či bicího nástroje

2. ročník

- žák zvládne palcovou techniku pro hru ve 2. oktávě
- základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato)
- hraje v rozsahu od c1 – f2 (včetně tónů fis1, cis2, b1)
- hraje stupnice do 2 # a 2 ♭ včetně kvintakordů
- osvojí si další hudební pojmy: 3/8, 6/8 takt, půlová a čtvrťová nota a pomlka s tečkou, synkopa, předtaktí, předznamenání, křížek, béčko, odrážka
- rozpozná hudební označení koruna, prima volta, seconda volta

- zná nové hudební formy (kánon), další středověké tance (např. estampie, trubačské písně), renesanční a barokní skladby
- hraje zahraniční lidové písně a tance a také drobné skladby předních hudebních skladatelů určených především zobcové flétně

3. ročník

- žák využije základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem, jazykem) a použije základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstová technika, kvalitní tón)
- transponuje jednoduché písně nebo úryvky zpaměti, při hře v duu pozorně sleduje intonaci nástroje
- hraje v rozsahu od c1 – a2 (včetně fis1, cis2, b1, fis2)
- zahraje durové a mollové stupnice do 2 # a 2 ♭ (včetně kvintakordů a obratů těchto stupnic) – tenuto, legato, staccato
- interpretuje jednoduché trylky a nátryly
- ovládne nové hudební pojmy: šestnáctinová nota a pomlka, osminová nota s tečkou
- orientuje se ve složitějších rytmických modelech
- zahraje podle svých individuálních schopností zpaměti jednoduchou skladbu
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- chápe jednotlivé fráze ve skladbách, vhodně volí nádechy
- pracuje s výrazem ve skladbách, jako jsou lidové písně, renesanční a středověké tance, moderní skladbičky, barokní tance

4. ročník

- žák ovládá celý rozsah sopránové zobcové flétny (c^1-d^3 chromaticky)
- uplatňuje ve skladbách základní melodické ozdoby (příraz, nátryl, trylek)
- na sopránovou zobcovou flétnu hraje durové a mollové stupnice (aiolské, harmonické a melodické) do 3 # a 3 ♭, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy včetně obratů
- na altovou zobcovou flétnu čte hudební zápis v rozsahu od f^1-c^3
- hraje stupnice C dur a F dur
- interpretuje vybrané skladby z těchto oblastí: renesanční a středověké tance, moderní skladby, raně barokní sonáty či canzony, party komorních skladeb
- podílí se samostatně na výběru a přípravě probírané látky
- zpaměti zahraje kratší skladby
- transponuje lidové písně ze zpěvníků o oktávu výš

5. ročník

- žák zvládne chromaticky rozsah dvou oktáv na sopránovou a altovou flétnu
- pozná další melodické ozdoby (obal, mordent, skupinka) a uplatní je
- žák, který má fyziologické předpoklady pro hru na větší nástroj, se seznámí s hrou na zobcovou tenorovou a basovou flétnu, notovanou v houslovém klíči
- žák hraje durové a mollové stupnice (aiolské, harmonické a melodické) do 3 # a 3 ♭, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy včetně obratů
- žák využije při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, uplatní dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje na sopránovou a altovou flétnu vybrané skladby - s několika variacemi, renesanční a středověké tance, moderní skladby, barokní sonáty, raně barokní sonáty a canzony, party komorních skladeb
- zvládne základy zdobení v renesančním a barokním repertoáru
- samostatně se podílí na výběru a přípravě probírané látky
- zahraje zpaměti kratší skladby

6. ročník

- žák zvládne na altovou zobcovou flétnu chromaticky rozsah nástroje od f1 do g3 a vybrané vyšší tóny
- hraje rytmicky náročnější skladby (v barokní hudbě, ve swingových a jazzových skladbách)
- hraje na tenorovou a basovou zobcovou flétnu, které využije v komorních souborech
- zvládne hru jednoduchých partů v basovém klíči
- hraje durové a mollové stupnice do 4 # a 4 ♭, tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- uplatní při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje vybrané skladby různých stylových období
- pravidelně vystupuje
- transponuje lidové písně na sopránovou i altovou flétnu ze zpěvníků o oktávu výš

7. ročník

- žák se orientuje v basovém klíči, který využívá při hře na basovou flétnu
- hraje durové a mollové stupnice do 4 # a 4 ♭, tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- využije při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, uplatní dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- transponuje lidové písně a jednoduché skladbičky o oktávu výš na sopránovou a altovou zobcovou flétnu, lidové písně transponuje do tónin s nižším předznamenáním

Vzdělávací obsah předmětu Hra na zobcovou flétnu – II. stupeň

1. – 2. ročník

- žák vědomě využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti, tvoří kvalitní tón, správně frázuje, volí vhodnou agogiku
- hraje v celém rozsahu nástroje, umí dvojité staccato a používá ho v rychlejším tempu, trojité v pomalém tempu
- žák hraje v různých dynamických odstínech
- orientuje se ve všech durových a mollových stupnicích a akordech v celém rozsahu nástroje
- ve skladbách současných autorů používá moderní techniky hry na zobcovou flétnu
- uplatňuje se při hře v komorních nebo orchestrálních uskupeních, kde hraje na všechny typy zobcových fléten

3. – 4. ročník

- žák vědomě využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti, tvoří kvalitní tón, správně frázuje, volí vhodnou agogiku, hraje v celém rozsahu nástroje, umí dvojité a trojité staccato a používá ho v rychlejším tempu, zahraje všechny běžně používané melodické ozdoby
- žák využívá moderní techniky hry na zobcovou flétnu
- orientuje se ve skladbách všech žánrů a stylů (včetně italského a francouzského baroka), dokáže je správně interpretovat
- uplatňuje se v komorních a orchestrálních uskupeních, a to hrou na všechny typy zobcových fléten, dokonale se orientuje v basovém klíči
- žák hraje skladby dle vlastního výběru, samostatně je nastuduje, vyhledá si notový materiál v hudební knihovně či na internetu
- uvede příklady skladeb pro zobcovou flétnu významných světových a českých autorů

6.7 Studijní zaměření Příčná flétna

Charakteristika studijního zaměření

Příčná flétna má své uplatnění v sólové, komorní i orchestrální hře napříč všemi hudebními slohy i žánry. Škola nabízí žákům k zapůjčení několik příčných fléten. Studium doporučujeme na základě vhodných tělesných dispozic. Jako přípravný nástroj můžeme použít zobcovou flétnu – viz studijní zaměření Zobcová flétna.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na příčnou flétnu – I. stupeň

1. ročník

- žák složí a správně drží nástroj, má přirozeně zahnuté prsty, vyváženou flétnu, správný postoj při hře
- pojmenuje jednotlivé části flétny, zná funkci mechaniky, techniku dýchání (funkci bránice a břišních svalů)
- samostatně pečuje o nástroj
- pozná zvukové možnosti flétny, správně nasadí tón na slabiky „kü“ a „tü“
- použije základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato)
- prokáže správné návyky pro znělost spodní polohy (kromě c1) a částečně pak druhé oktávy; hraje v rozsahu od d^1-f^2
- osvojí si první hudební pojmy – houslový klíč, notová osnova, repetice, křížek, béčko, odrážka, koruna, ligatura a triola
- orientuje se v těchto taktech: takt celý, 3/4, 2/4, 4/4, 3/8
- rozliší délku noty a pomlky celé, půlové, čtvrťové, osminové, půlové, čtvrťové s tečkou
- hraje v pomalém tempu v půlových hodnotách durové stupnice v rozsahu 1 oktávy tenuto, legato, staccato a tónický kvintakord dané stupnice do 2 # a 2 ♭ v rozsahu od d1-a2
- zahraje jednoduché české lidové písně i lidové písně dalších evropských zemí, lehká dueta, jednoduché skladby z období baroka a klasicismu
- v lidových písních a jednoduchých skladbách chápe jednotlivé fráze, nadechuje se na správných místech
- zahraje zpaměti jednoduchou lidovou píseň nebo skladbičku
- zvládá hru na ozvěnu
- zahraje z listu jednoduchou lidovou píseň

2. ročník

- žák v přednesových skladbách využije základní dynamiku (p, mf, f)
- zná zvukové možnosti flétny ve druhé oktávě, správně nasadí tón na slabiky „kü - tü“ i ve vyšších polohách
- dbá na kvalitu tónu, jeho nasazení i ukončení
- použije základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato)
- hraje v chromatickém tónovém rozsahu od c1-f3, doladí nástroj v intonačně choulostivých místech
- hraje zpaměti ve čtvrťových hodnotách durové a mollové aiolské stupnice do 3 # a 3 ♭ (tenuto, legato, staccato), tónické kvintakordy a dominantní septakordy těchto stupnic
- zahraje synkopu, notu osminovou s tečkou, šestnáctinovou s tečkou a dvaatřicetinovou, osvojí si nové pojmy – D. C. al Fine, D. S. al Fine, nové hudební formy (např. fuga, valčík, tance z barokní taneční suity)
- obmění krátký motiv rytmicky či artikulačně, dokončí jednoduchou hudební frázi, transponuje jednoduchý motiv či píseň
- z listu reprodukuje jednoduché skladbičky s předepsanými dynamickými znaménky
- při vystoupení se koncentruje na výkon
- zpaměti zahraje lidovou píseň nebo lehčí přednesovou skladbu

3. ročník

- žák uplatní dechové a artikulační návyky, hraje vyrovnaně po zvukové a intonační stránce ve všech polohách nástroje
- hraje chromaticky v rozsahu od c1-h3
- v etudách a přednesových skladbách využije dynamiku od p – f včetně crescenda a decrescenda
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápise, pozná další hudební formy (sonátová forma, další tance barokní suity)
- hraje ve čtvrťových hodnotách durové a mollové aiolské stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7 – malý a velký rozklad) do 4 # a 4 ♭ – tenuto, legato, staccato
- zahraje podle svých individuálních schopností zpaměti jednoduchou skladbu
- hraje jednoduché několikataktové melodie podle sluchu
- hraje melodické ozdoby (nátryl, trylek), hraje první alikvotní tóny v nižší poloze.
- transponuje jednoduché písně nebo úryvky zpaměti, při hře v duu pozorně sleduje intonaci nástroje
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4. ročník

- žák spočítá složitější rytmy (např. synkopu, kvintolu, velkou triolu), hraje jednodušší jazzové skladby
- hraje durové a mollové stupnice v rozsahu 2 oktáv (T, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato v osminových hodnotách
- zahraje další melodické ozdoby (příraz, skupinka), při jejich hře využívá pomocné hmaty
- používá techniku dvojitého staccata
- zahraje zpaměti jednoduché skladby za doprovodu klavíru nebo jiného nástroje
- zahraje z listu jednoduchou melodii s využitím melodických ozdob, a to s předznamenáním do 3 # a 3 ♭
- transponuje lidové písně ze zpěvníku o oktávu výš
- hraje skladby z různých období, ale i skladby stylově kontrastní (skladby autorů 20. století, z oblasti popu, jazzu, rocku apod.)

5. ročník

- žák hraje v rychlejším tempu vyrovnaně díky rozvinuté prstové technice, dvojité staccato využívá při hře stupnic a v rychlých, technicky nenáročných pasážích
- hraje durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) stupnice v rozsahu 2 oktáv
- hraje T5, D7, zm.7 (malý a velký rozklad) do 4 # a 4 ♭ – tenuto, legato, staccato
- dokáže zahrát obtížnější melodické ozdoby (trylek, obal) a využívá při nich pomocné hmaty
- při hře z listu dokáže zahrát skladbičky s obtížnějším rytmem a vyšším předznamenáním
- transponuje jednoduché písně či skladbičky do tónin s nižším předznamenáním
- v nižší poloze hraje alikvotní tóny

6. ročník

- žák hraje se zřetelem na kvalitu tónu, dvojitého staccata a alikvotních tónů
- v pomalém tempu zahraje trojité staccato, přičemž dbá na koordinaci prstů a jazyka
- hraje durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato, dvojité staccato, a to do 5 # a 5 ♭
- interpretuje skladby náročnější jak po rytmické stránce, tak i po stránce výrazové

7. ročník

- žák uplatní všechny dynamické odstíny, tempové rozlišení, kvalitu tónu, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem, transponuje lehčí skladby do tónin s nižším předznamenáním a také o oktávu výš
- ovládá dvojité a trojité staccato, všechny melodické ozdoby s pomocnými hmaty
- hraje stupnice durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato, dvojité staccato a trojité staccato do 7 # a 7 ♭
- v pomalém tempu zahraje stupnici chromatickou
- pohotově čte z listu, a to i skladby s vyšším předznamenáním

Vzdělávací obsah předmětu Hra na příčnou flétnu – II. stupeň

1. ročník

- žák využije svých technických schopností při detailní práci (dynamika, agogika, artikulace, barva tónu)
- stupnice hraje v rychlém tempu na úrovni šestnáctinových hodnot, ve dvojitém a trojitém staccatu
- interpretuje skladby různých slohových období, popíše vlastními slovy jejich základní charakteristiky a odlišnosti, zaměřuje se na žánrovou pestrost
- disponuje představou o znělém tónu, barvě zvuku, má zafixované správné návyky při domácím cvičení
- samostatně posoudí vlastní úroveň přednesu a odhalí nedostatky hry
- transponuje snadnou melodii do jiné tóniny

2. ročník

- žák posoudí úroveň přednesu, odhalí nedostatky a poradí spoluhráčům
- samostatně pracuje s výrazem skladby
- sám obohatí přednes a etudy dynamikou
- dovede samostatně nacvičit technicky obtížnější místa v přednesových skladbách
- ovládá nástrojové, technické a výrazové schopnosti nástroje
- samostatně pracuje na tónu, intonaci, barvě
- upevňuje jistotu a spolehlivost své hudební paměti
- kriticky zhodnotí svůj výkon
- dobře se orientuje v notovém zápise, samostatně řeší technické obtíže, problematiku frázování
- prostřednictvím vlastní hry či poslechem různých nahrávek se seznámuje s hudbou všech historických stylových období i současných žánrů
- vytváří si vlastní názor na slyšenou hudbu - navštěvuje koncerty a festivaly artificiální i nonartificiální hudby (jazz, rock apod.)

3. ročník

- žák samostatně vyjádřuje své hudební představy
- zná jednotlivé hudební slohy a styly a správným způsobem je interpretuje
- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci skladby
- teoretické znalosti využije při orientaci ve skladbě a jejím základním rozboru
- užívá analýzu jako prostředek k pochopení skladby
- hraje z listu s rytmickou jistotou

4. ročník

- žák se orientuje v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- uvede příklady skladeb pro příčnou flétnu významných světových a českých autorů

6.8 Studijní zaměření Klarinet

Charakteristika studijního zaměření

Klarinet je preferován v sólových skladbách, plní funkci orchestrálního nástroje, má i výrazné místo v komorní hře. Klarinet má široké žánrové uplatnění. Na škole máme k dispozici klarinety v B – ladění, které zapůjčujeme žákům.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – přípravné studium

1. ročník

- žák se seznámí s nástrojem a osvojí si správné návyky - brániční dýchání
- žák hraje nejprve na hubičku s plátkem, později na celý nástroj
- hraje podle sluchu lidové písně, krátké melodické úryvky - hra na ozvěnu
- správně drží nástroj, osvojí si správné položení a uvolnění rukou, tvoření tónu, posazení jazyka a hubičky
- čte a hraje noty v G klíči (c1 – g1)

2. ročník

- žák hraje z šalmajového rejstříku rozšířeného o další tóny dle možností žáka
- hraje další lidové písně a drobné skladbičky
- rozlišuje snadné rytmické hodnoty
- kontroluje brániční dýchání a držení těla

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – I. stupeň

1. ročník

- žák si osvojí správné držení těla a nástroje, má správný nátisk a posazení hubičky
- uvědoměle pracuje s dechem a jazykem
- tvoří tón s ohledem na jeho nasazení, ukončení a kulturu
- hraje nasazované tóny a legato, základy staccatové hry
- využívá šalmajový a klarinetový rejstřík
- reprodukuje krátké hudební motivy v portatu a později v legatu
- hraje jednoduché písně a melodie zpaměti
- rozeznává základní náladu skladby podle tónorodu
- podle sluchu opakuje nejjednodušší rytmické úryvky předvedené učitelem

2. ročník

- žák koordinuje pohyby prstů s jazykem při hře staccato a legato
- ovládá základní druhy artikulace, skupiny not v logických celcích – jednoduchá fráze
- hraje drobné skladby zpaměti
- zopakuje krátké hudební motivy po učiteli
- hraje dueta a tria, v souhře s klavírem vnímá rytmus, part klavíru – předehru, mezihru a dohru
- je schopen se přizpůsobit dynamice klavíru

3. ročník

- žák hraje zvukově vyrovnaně ve všech rejstřících
- osvojuje si staccato a legato v rychlejších tempech, hraje portamento
- technika jazyka se vyrovnává s prstovou technikou
- reprodukuje rytmicky přesně tečkovaný rytmus, synkopy a snadnější melodické ozdoby

- vypracovává dokonaleji různé druhy artikulací
- reprodukuje osminové takty a takty alla bréve
- reprodukuje základní hudební formy – předvětí, závětí, písňová forma
- zná základní hudební formy – tance barokních suit (menuet, allemande apod.)
- hraje drobné skladby a lidové písně zpaměti
- rozvíjí základní výrazové schopnosti a určuje je podle nálady a výrazu skladby – dynamika, agogika, tempo
- při hře podle sluchu se opírá o hudební představu – tempo, dynamiku, frázování

4. ročník

- žák má dokonalejší prstovou techniku – uvolnění a zrychlení v legátu, portatu, staccatu; vyrovnanost zvukové techniky v různých oktávách
- hraje pomocí sluchové sebekontroly a rozvinuté výrazové a sluchové techniky
- kontroluje kultivovanost svého projevu
- interpretuje skladby stylových období od baroka do hudby 20. století – barokní suity, volnější věty klasicistních skladeb, jazz, taneční hudba
- hraje základní druhy ozdob
- podle návodu učitele samostatně pracuje – požaduje se větší samostatnost v přípravách na hodinu – prstoklady, dynamika, frázování
- střídá výslovnost T-D, v základu rozliší způsob frázování klasické nebo jazzové
- dokáže jednoduché party (lidové písně) přetransponovat z C

5. ročník

- žák má propracované různé artikulační způsoby
- hospodaří s dechem, využívá ekonomiku nátiskové výdrže
- hraje s intonační jistotou a sebekontrolou, má více propracované hudebně výrazové prostředky
- interpretuje skladby stylových období od baroka do hudby 20. století – barokní suity, volnější věty klasicistních skladeb, jazz, taneční hudba
- úzce spolupracuje s ostatními nástroji – klavírní korepetice, komorní hra, souborová hra
- správně interpretuje frázování v klasické, taneční a jazzové hudbě
- transponuje z C, A

6. ročník

- žák hraje intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- hraje v celém rozsahu nástroje – chromatická stupnice, legáta, staccata, intervalové a akordické skoky, kombinace legát se staccatem apod.
- hraje skladby různých slohových období a různých žánrů
- improvizuje v bluesové tónině – jazzová 12, orientuje se podle akordických značek, kontroluje kultivovanost tónu při hře klasické hudby
- transponuje z C, A, Es

7. ročník

- žák hraje intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- hraje v celém rozsahu nástroje - chromatická stupnice, legata, staccata, intervalové a akordické skoky, kombinace legat se staccatem apod.
- uplatňuje vlastní sebekontrolu při prováděném díle, je sebekritický, obhájí vlastní názor na slyšenou i provozovanou hudbu
- skladby propracovává po všech stránkách; také při cvičení dbá na kultivovanost projevu
- improvizuje v bluesové tónině – jazzová 12, orientuje se podle akordických značek
- transponuje z různých tónin

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – II. stupeň

1. ročník

- žák ovládá nástroj v plném rozsahu, hraje melodické ozdoby a propracovává je
- využívá ekonomiku nátiskové výdrže
- užívá vlastní sebekontroly při provedeném díle
- poznává skladby jednotlivých stylových období a správně je interpretuje
- hraje z listu, interpretuje a frázuje v taneční a jazzové hudbě

2. ročník

- žák využívá pomocné způsoby hry nadrozsahových tónů – ozev
- hraje dvojité staccato, glissando
- rozvíjí výrazové složky hry, muzikálnost a osobitost projevu
- dodržuje hlavní zásady při interpretaci skladeb různých žánrů a stylů
- vytváří, rozlišuje různé zvukové barvy tónů, jejich kvalitu a pracuje s nimi
- hledá svůj vlastní hudební výraz při studiu a interpretaci dané skladby, vybírá skladby i podle svého vlastního vkusu
- podílí se na vytváření a obohacování výsledného společného zvuku i výrazu interpretovaných skladeb

3. ročník

- žák hraje vydržované tóny, denní prstová cvičení, intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- ovládá údržbu a nejnutnější opravu nástroje – úprava a správný výběr plátků
- nachází ve skladbě vhodná místa pro nádechy
- orientuje se v různých slohových obdobích, rozlišuje jednotlivá slohová období a jejich skladebnou techniku, samostatně nastuduje přednesovou skladbu a využívá výrazové i technické prostředky

4. ročník

- žák dbá pravidelným cvičením na dobrou nátiskovou kondici, tónovou kulturu, pozornost v intonační jistotě, přesnost v artikulaci a rytmu
- žák je pohotový, má hudebně kultivovaný projev, obohacuje celek, zapojí se jak do klasické hudby, tak i jazzové, taneční či dechové
- dobře se orientuje ve hře z listu, zařadí autora skladby do slohového období, určí tóninu, metrum, tempo, formování struktury, harmonickou sazbu i celkový charakter skladby

6.9 Studijní zaměření Saxofon

Charakteristika studijního zaměření

Základní druhy saxofonu jsou sopraninový, altový a baryton v ladění Es. Sopránový, tenorový a basový je v ladění B. Saxofon má široké žánrové uplatnění jak v klasické hudbě, tak i v jazzové. Plní funkci v sólové, komorní a orchestrální hře. Žákům je doporučeno hrát na přípravný nástroj – saxonett.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – přípravné studium

1. ročník

- žák umí popsat jednotlivé části nástroje, dovede správně pečovat o nástroj
- zná správné držení a postoj při hře
- ovládá na své úrovni plynulý nádech a výdech

2.ročník

- žák hraje v rozsahu tónů g1 – d2
- dovede v daném rozsahu zahrát říkadlo a jednoduchou lidovou píseň
- rozlišuje základní dynamiku (p – f)
- zvládá základní artikulační model „tý“

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – I. stupeň

1. ročník

- žák umí popsat jednotlivé části nástroje, dovede správně pečovat o nástroj
- popíše základní pravidla údržby nástroje, předvede správné držení nástroje vestoje i vsedě
- umí správně nasadit a ukončit tón, uvědomuje si základní polohu jazyka a zvládá základní artikulační model TÝ
- provádí jednoduchá dechová a prstová cvičení
- zvládá tónový rozsah c1 – d2
- po rytmické stránce hraje celé až osminové noty
- je schopný zahrát jednoduché lidové písně
- zahraje stupnici C dur a její kvintakord

2. ročník

- žák používá správný nátisk, uvědomuje si brániční dýchání, nasazuje jazykem „tá“
- pracuje na prstové technice, umí optimálně navlhčit a nasadit plátek na hubici
- hraje v tónovém rozsahu c1 – f2 včetně hmatu fis1, b1, cis2
- zahraje durové stupnice do 2 # a 1 ♭ a jejich kvintakordy
- hraje v základních dynamických rozdílech (p – f)
- je schopný zahrát jednoduché přednesové skladby
- uplatňuje se dle svých možností v souhře s učitelem

3. ročník

- žák ovládá tónový rozsah c1 – a2
- hraje stupnice dur do 4 # a 4 ♭ a jejich kvintakordy
- zvládá hru legato, má vědomí o lehké a těžké době
- je schopný zahrát čtvrťovou notu s tečkou
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu

- vědomě dbá na správný uvolněný postoj a držení nástroje
- je schopen hry v duu či triu
- hraje jednoduché přednesové skladby s doprovodem klavíru

4. ročník

- žák popíše základní historii nástroje a jeho nejčastější využití
- umí se pohybovat v rozsahu c1 – c3, je schopen hry v základních dynamických odstínech
- vědomě používá správné dýchání, používá optimální prstovou techniku
- pracuje na odpovídající úrovni s výrazem na vhodných skladbách z těchto oblastí: lidová píseň, klasická skladba, jednoduchá moderní skladba současného autora, tradicionál
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a podle individuálních schopností jednoduchou skladbu zpaměti
- zapojuje se do komorní hry

5. ročník

- žák hraje chromatickou stupnici od c1 do c3
- hraje všechny durové stupnice a jejich tónické kvintakordy
- zlepšuje tónovou kvalitu
- ovládá hraní tečkovaného rytmu, synkop a triol
- zvládá elementární hru z listu
- vysvětlí rozdíl jazzového frázování oproti klasickému

6. ročník

- žák si rozšiřuje rozsah do fis3
- zná alternativní hmaty konkrétních tónů
- pracuje na kultivovaném přednesu
- dbá na čistotu intonace

7. ročník

- při hře stupnic žák využije maximálního dosaženého rozsahu
- pracuje na zvukové vyrovnanosti v rámci celého rozsahu nástroje
- používá agogiku, dynamiku, optimální frázování, hraje základní melodické ozdoby
- využívá při hře veškeré získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- je schopen nastudovat obtížnější skladby moderního charakteru
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížné skladby

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – II. stupeň

1. ročník

- žák využívá a rozvíjí znalosti získané při studiu I. stupně
- hraje detache, legato, užívá správný postoj, dýchání, nátisk a nasazování tónu
- zdokonaluje frázování
- je schopen interpretovat skladby různých stylů

2. ročník

- žák stále zlepšuje kvalitu tónu
- dbá na intonační čistotu své hry
- orientuje se v tříčárkované oktávě, realizuje hru v souboru
- předvede složitější ozdoby – glissy, vibrato

3. ročník

- žák ovládá hru v celém rozsahu nástroje
- rozlišuje jemnější dynamické nuance
- používá všechny probrané stupnice a dále s nimi pracuje
- samostatně se orientuje v notovém materiálu
- vhodně volí nádechy s ohledem na správné frázování

4. ročník

- žák pracuje s barvou a kvalitou tónu
- umí nasadit a ukončit tón dechem
- vyhledává a nastudovává skladby dle vlastního výběru
- zvládá jednoduchou improvizaci
- aktivně se zapojuje v komorních souborech nebo orchestrech různého stylového zaměření
- hraje těžší přednesovou skladbu zpaměti

6.10 Studijní zaměření Trubka

Charakteristika studijního zaměření

Vzhledem k větší technické náročnosti hry na trubku žáci v přípravném studiu začínají hrát na dechově snazší hudební nástroj, jakým je zobcová flétna.

Žáci jsou od 1. ročníku základního studia seznamováni s nástrojem, jeho historií a uplatněním. Získávají základní návyky potřebné pro hru na trubku. Učí se správnému držení nástroje, postoji při hře, nasazení nátrubku na rty, vytváří si základy nátisku a správného dýchání. Věnují se zejména rozvoji nátisku, intonační čistotě a výrazové stránce hry na trubku. Trubka má široké využití ve všech hudebních žánrech. Škola nabízí několik nástrojů v B ladění k zapůjčení během studia.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na trubku – I. stupeň

1. ročník

- žák uplatní při hře uvolněný postoj, správně drží nástroj
- zná základy dechové techniky (nádech – zadržení – výdech)
- předvede správné tvoření tónu ve rtech, nasazení nátrubku na rty
- umí nasazovat a zakončovat tón, nasazuje tóny na slabiku ta, da, ty
- rozlišuje dvou, třídobý a čtyřdobý takt
- hraje nátisková cvičení, vydržované tóny
- zahraje jednoduchou píseň
- hraje krátké skladby s doprovodem na CD nebo klavíru
- hraje v rozsahu a- g^1

2. ročník

- žák hraje v základních notových hodnotách (celá, půlová, čtvrťová) a zvládá jednoduchý tečkovaný rytmus
- dodržuje správné návyky: klidný nádech, prodloužený výdech, držení nástroje, nasazování tónů (tá, tý, dá)
- hraje v rozsahu a – c^2
- v pomalém tempu zahraje stupnici B dur a C dur
- rozumí pojmům legato a staccato a rozezná je jak sluchem, tak i v notovém zápise
- rozliší základní dynamiku (p – f), rozumí jednotlivým základním dynamickým značkám
- společně s učitelem hraje melodické ozvěny na pěti tónech
- zahraje jednoduché lidové písně (s doprovodem klavíru, učitelem, s CD)

3. ročník

- žák pracuje s dechovou technikou a nasazováním tónu v technických cvičeních i v přednesových skladbách
- hraje v 3/8 a 6/8 taktu jednoduché přednesové skladby
- používá elementární agogiku hry
- ve hře uplatní základní dynamiku (p – mf – f)
- hraje portamento, legato a staccato v jednoduchých technických cvičeních
- hraje stupnice a kvintakordy v základním tvaru do 2 # a 2 ♭
- vede frázi i v souvislosti s nádechem
- zahraje zpaměti jednoduchou lidovou píseň a capella nebo s doprovodem z CD

4. ročník

- žák hraje nátisková cvičení v podobě vydržovaných tónů v rozsahu od g - g^2

- hraje portamento, legato v rychlejším tempu ve svých technických cvičeních i přednesových skladbách
- používá ve hře akcent, sforzato
- rozlišuje a uplatňuje ve svých skladbách dynamiku, umí zahrát crescendo a decrescendo
- uvědomuje si čistou intonaci, dbá na lehkost hry a zpěvnost tónu
- umí se soustředit na svůj výkon a je schopný kultivovaně přednést jednodušší skladbu na interním koncertě či hudební dílně
- hraje s učitelem jednoduché dvojhlasy, díky kterým rozvíjí svoji muzikálnost, kterou uplatní v souborové hře
- hraje lidové písně, přednesové skladby s doprovodem dle svých možností

5. ročník

- žák hraje stupnice dur a moll do 4 # a 4 ♭ způsobem portamento, při kterých dbá na správné návyky (držení nástroje, dech, nátisk)
- hraje rozložený T5 s horní oktávou ve staccato
- zvládá rozsah g – g2, uplatňuje správné základní techniky hry a upevňuje je
- používá základní melodické ozdoby (nátryl, trylek)
- je sám schopný hrát podle dynamických značek a správně odhadne tempo jednotlivých přednesových skladeb
- dokáže posoudit obtížnost zadané skladby
- hraje jednoduché přednesové skladby, dvojhlasy a lidové písně náročnějšího charakteru, (rychlejší tempo, tečkovaný rytmus, větší tónový rozsah)

6. ročník

- žák hraje D7 v legátu
- rozumí transpozici do C ladění a je schopen si jednodušší skladby sám přepsat
- dokáže hrát ušlechtilým tónem crescendo – decrescendo na jednotlivých hudebních frázích
- zvládá podle svých znalostí a zkušeností vybrat vhodnou techniku hry skladby – vhodnou dynamiku, agogiku, tempo
- dokáže posoudit a zhodnotit výkon jiného žáka na interních koncertech či hudebních dílnách
- je schopný kultivovanému a přirozenému přednesu svých skladeb na školních koncertech či hudebních dílnách
- naladí svůj nástroj podle klavíru
- hraje přednesové skladby vybraných hudebních žánrů dle svých možností (pop, lidové písně, klasické přednesové skladby)

7. ročník

- žák hraje stupnice do 5 # a 5 ♭ v rychlejším tempu ve staccatu i legatu
- dokáže si sám naladit nástroj
- hraje z notového zápisu jednoduchou transpozici do C ladění
- podle svého uvážení dokáže zvolit odpovídající tempo skladby, techniku hry a základní dynamiku
- dokáže si vybrat podle svých dovedností přednesovou skladbu
- dokáže posoudit a zhodnotit výkon jiného žáka a vhodnost jím zvolených prostředků
- hraje náročnější skladby trumpetové literatury, které je schopen předvést na školním koncertě

Vzdělávací obsah předmětu Hra na trubku – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák dále rozvíjí nátiskové schopnosti
- rozvíjí výrazové prostředky (dynamiku, frázování, hospodaření s dechem, artikulace)
- zdokonaluje se ve hře v legato, staccato, intervalové skoky, kombinace legato-staccato

- upevňuje rytmickou a intonační jistotu, pohotovost při hře z listu
- rozvíjí svou sluchovou sebekontrolu v souhře

3. a 4. ročník

- žák samostatně nastuduje sólový, komorní či orchestrální part
- řeší samostatně technická úskalí skladby i společně v rámci souboru
- poslouchá a studuje nahrávky hudby různých historických stylových období a současných žánrů
- na základě poslechu si samostatně vybírá skladby k vlastnímu studiu
- motivuje se návštěvami koncertů a festivalů a utváří si vlastní názor

6.11 Studijní zaměření Lesní roh

Charakteristika studijního zaměření

Vzhledem k větší technické náročnosti hry na lesní roh žáci v přípravném studiu začínají hrát na dechově jednodušší hudební nástroj, jakým je zobcová flétna. Na doporučení učitele pokračují ve hře na lesní roh. Pro potřeby výuky může škola zapůjčit žákům hudební nástroje. Hráč na lesní roh se uplatní nejen v sólové hře, ale také od 4. ročníku I. stupně v souborové hře.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na lesní roh – I. stupeň

1. ročník

- žák zná svůj nástroj, (názvy jednotlivých částí), s nástrojem umí správně zacházet, správně ho ošetřit a udržovat
- dbá na správný uvolněný postoj (při hře v sedě na správný posed) a na správné držení nástroje a posazení nátrubku na rty
- zvládá dechovou techniku – brániční dýchání
- chápe tvoření tónu a dbá na jeho kvalitu, nasazuje jazykem
- nasazuje na slabiky tá, dá, tý
- tónový rozsah má dle možností a dispozic (základní rozsah g-g1) a v tomto rozsahu se orientuje v notovém zápisu v G – klíči
- hraje noty: celou, půlovou, čtvrťovou, zná osminovou a jejich pomlky a notu půlovou s tečkou ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktech
- souhra: hraje s učitelem nebo za doprovodu CD unisono popřípadě jednoduchá dueta
- za klavírního doprovodu je schopen hrát písně či jednoduché skladbičky

2. ročník

- žák má správný uvolněný postoj (při hře v sedě správný posed)
- zvládá dechovou techniku – vědomé brániční dýchání
- snaží se tvořit kvalitní tón a dbá na jeho intonaci
- pro zdokonalení nátiskových schopností hraje dlouhé tóny, používá základní dynamiku (piano, mezzoforte, forte)
- v celém svém rozsahu hraje tenuto a legato v celých, půlových a čtvrťových notách
- rozezná rozdíly mezi legatem a staccatem
- tónový rozsah má dle možností (základní rozsah g – h1)
- hraje dle svých možností durové stupnice a tónický kvintakord
- zvládá hru jednoduchých lidových písní a krátkých cvičení či jednoduchých skladbiček
- hraje notu čtvrťovou s tečkou ve čtvrťových taktech

3. ročník

- žák má uvolněný postoj a správné přirozené držení nástroje, při hře v sedě správný posed
- dbá na větší kvalitu a intonační čistotu tónu
- zvládá hru legato a staccato na jednoduchých cvičeních, používá dynamiku a soustředí se na plynulost a lehkost hry
- základní tónový rozsah g – d2
- dle možností rozsahu hraje durové stupnice, mollové stupnice a tónické kvintakordy a jejich obraty k hraným stupnicím
- zpaměti zahraje skladbičky a cvičení odpovídající technické úrovni (vše nacvičuje po částech) a používá dynamiku
- snaží se dodržovat tempová označení
- hraje notu šestnáctinovou ve čtvrťových, 3/8 a 6/8 taktech

4. ročník

- žák má tónový rozsah dle svých dispozic (základní rozsah f – e2)
- hraje durové a mollové stupnice a kvintakordy k hraným stupnicím, v rychlejším tempu, tenuto, staccato, legato
- při hře používá dynamiku, dbá na lehkost hry
- hraje skladby, etudy, písně… různých stylů a žánrů a vnímá odlišnosti jejich interpretace
- chápe enharmonickou záměnu, hraje chromatickou stupnici
- je zapojen do školních souborů, soustředí se na dynamiku, tempa, rytmus, samostatně ladí nástroj

5. ročník

- žák hraje durové a mollové stupnice do 4 # a 4 ♭, k hraným stupnicím hraje kvintakordy s obraty a dominantní septakordy
- chromatickou stupnici zvládá v rychlejším tempu
- při hře náročnějších technických cvičení používá vědomě dynamiku
- při hraní skladeb, cvičení i stupnic pracuje vědomě s dechem – dbá na frázování
- v souvislosti s probíraným hudebním materiálem hraje melodické ozdoby (příraz, nátryl)
- dbá na větší výrazové provedení skladby, používá výrazové prostředky (dynamiku, tempa, akcenty…)
- při souborové hře dokáže správně reagovat na gesta dirigenta (nástupy, dynamika)

6. ročník

- žák má tónový rozsah dle svých schopností a dispozic
- zvládá durové a mollové stupnice do 5 # a 5 ♭ i s jejich akordy (D7)
- technická cvičení hraje v rychlejších tempech, dbá na větší pohotovost prstů a jazyka
- skladby hraje se správným dynamickým odstíněním a ve správném tempu
- při nácviku cvičení, skladeb a písní volí účelný postup nácviku – hraje po částech, větší pozornost věnuje náročnějším místům
- naladí svůj nástroj podle klavíru
- hraje z listu skladby na úrovni 4. – 5. ročníku, pohotově spojuje notový zápis s hrou
- při souborové hře dokáže nacvičit samostatně svůj part

7. ročník

- žák má základní tónový rozsah c – g2
- dokáže samostatně naladit svůj nástroj
- hraje všechny durové a mollové stupnice a kvintakordy, D7 k hraným stupnicím
- dokáže transponovat do E, Es
- má větší pohotovost prstů při hře chromatické stupnice
- v souvislosti s probíraným hudebním materiálem hraje melodické ozdoby (příraz, nátryl, obal)
- dokáže posoudit a zhodnotit výkon jiného žáka a vhodnost jím zvolených prostředků
- hraje v souborech a v různých školních seskupeních, má zodpovědnost ke společné práci v souboru, umí samostatně nastudovat svůj part

Vzdělávací obsah předmětu Hra na lesní roh – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák využívá probrané technické prvky
- hraje trylky a melodické ozdoby

- je pohotovější při hře z listu
- zvládá ladění a intonaci, hraje s dynamickým odstíněním, frázuje, dbá na tempová označení
- žák hraje v souborech a v různých komorních seskupeních školy
- tónový rozsah c – a 2
- hraje náročnější skladby různých období a žánrů, dokáže rozlišovat jejich interpretaci
- při klavírní korepetici dokáže spolupracovat s korepetitorem, pokud má možnost sólově hrát s orchestrem či jiným školním seskupením, dokáže správně reagovat na dirigenta a všechny spoluhráče

3. a 4. ročník

- žák je pohotovější při hře z listu
- zapojuje se do amatérských souborů
- hraje náročnější skladby různých období a žánrů, rozlišuje jejich interpretaci
- zvládá ladění a intonaci, dodržuje dynamické odstínění, frázuje, dodržuje tempová označení
- při klavírní korepetici spolupracuje s korepetitorem, pokud má možnost sólově hrát s orchestrem či jiným školním seskupením, správně reaguje na dirigenta a všechny spoluhráče
- na základě poslechu si samostatně vybírá skladby k vlastnímu studiu
- motivuje se návštěvami koncertů a festivalů a utváří si vlastní názor

6.12 Studijní zaměření Jazzový pozoun

Charakteristika studijního zaměření

Součástí výuky hry na trombon mohou být i nástroje příbuzného charakteru, kterými jsou: odlehčený snižcový trombon z plastu, ventilový trombon krátký, bass-křídlovka, euphonium (baryton) a altový trombon. První 4 roky jsou zaměřeny na práci s tónem a fixaci žeberně-bráničního dýchání, důležitého pro správnou interpretaci tónu. Hrou na přípravné nástroje získá žák správné návyky podstatné pro kvalitní tón. Při přechodu na žesťový snižcový trombon (pozoun) se pak věnuje především získání techniky hry.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na pozoun – I. stupeň

1. ročník

- žák popíše jednotlivé části svého nástroje, samostatně složí nástroj, po hraní uloží nástroj do pouzdra
- předvede správný nádech ústy
- dodržuje správný postoj a držení nástroje
- nasadí tón na hlásku „t".
- hraje tónovou řadu od G – b v tónině B dur
- předvede orientaci v basovém klíči
- hraje noty celé, půlové a čtvrťové v taktu 4/4, 3/4, 2/4

2. ročník

- žák má zafixovány základní návyky v oblasti držení nástroje, postoje při hře, dýchání a nasazení i ukončení tónu
- hraje stupnice C, G, F, B dur v rozsahu jedné oktávy a příslušný T5
- počítá noty v osminových až celých hodnotách
- hraje melodii alespoň ve dvou dynamických odstínech
- hraje jednoduchou lidovou píseň a jazzovou skladbičku v rozsahu G – c^1 za doprovodu klavíru nebo hudebního CD

3. ročník

- žák hraje stupnice C, G, F, B dur tenuto v rozsahu jedné oktávy a příslušný T5 s obraty
- hraje jednoduché skladby v rozsahu G – c1 za doprovodu klavíru nebo hudebního CD
- předvede orientaci v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- při hře uplatňuje dynamiku: p, mf, f, crescendo a decrescendo
- hraje legato a staccato
- hraje zpaměti lidovou píseň či jednoduchou jazzovou skladbičku

4. ročník

- žák využívá během hry ze 7 poloh snižce minimálně 6 poloh
- hraje stupnice C, G, F, B dur a jejich paralelní mollové stupnice tenuto v rozsahu jedné oktávy a příslušný T5 s obraty
- hraje jednoduché jazzové skladby v rozsahu G – c^1 za doprovodu klavíru nebo hudebního CD
- v pomalém tempu kombinuje tóny mezi polohami a na upozornění vyučujícího opravuje odchylky od intonačně správného tónu
- předvede znalost smíšeného legata, retního legata a základy snižcového legata
- hraje zpaměti jednoduchou (jazzovou) skladbu

5. ročník

- žák hraje durové a mollové stupnice do 2 křížků a 2 béček se samostatnou schopností opravit intonačně nejistý tón, a to ve všech dynamických rozdílech
- hraje chromatickou stupnici v rozsahu E – f ¹ ve čtvrťovém pohybu
- v rychlejším tempu předvede synchronizaci nasazení tónu a pravé ruky - osminový pohyb
- na dlouhém tónu vyvine dynamický kontrast p – ff a zpět v rámci maximální dynamické rozdílnosti
- počítá složitější notový zápis složený z not čtvrťových, osminových, triolových, šestnáctinových, synkop; tento notový zápis z části nacvičí samostatně
- improvizuje na jednoduchá harmonická schémata – základní blues, na různé harmonické postupy – př. C, ami, F, G7 i jiné harmonické postupy, běžně používané v populární i jazzové hudbě

6. ročník

- žák předvede velmi dobrou orientaci v polohách snižce, jistotu v kombinování a přesnosti poloh snižce
- hraje melodie v rozsahu E1 – b1
- předvede znalost techniky glissanda
- ovládá správné frázování jazzových témat, snaží se pracovat s dynamiku a výrazem etudy, popř. přednesové skladby
- je schopen si připravit a samostatně číst jednoduchou etudu nebo snadnou přednesovou skladbičku složenou z not čtvrťových, půlových, osminových, popř. not s přidanou tečkou.

7. ročník

- žák aplikuje doma dechová cvičení, cvičení na znělý tón a samostatně rozvíjí nátiskovou, polohovou i intonační tónovou jistotu
- ovládá snižcové legato přes šest poloh bez glissandového efektu, s cílem vytvořit přirozené legatové vazby
- samostatně kontroluje otevřenost tónu bez častého upozorňování učitele
- střídá mezi sebou polohy snižce s jistotou a přesností
- rozlišuje rozdíl mezi kvalitním širokým tónem a mezi tónem přiškrceným, tento nedostatek si uvědomuje a pomocí praktických cvičení jej samostatně opravuje
- hraje obraty dominantního a zmenšeného septakordu k zadané stupnici

Vzdělávací obsah předmětu Hra na pozoun – II. stupeň

1. ročník

- žák se orientuje v tenorovém i houslovém klíči
- zvládá techniku retního trylku, využívá základní techniky násobného staccata (dvojitý, trojitý jazyk)
- hraje z listu středně obtížnou etudu, přednes bez závažných chyb ve čtení
- hraje libovolný jazzový standard bluesového charakteru v tónině B dur, popř. v F dur i se základní zjednodušenou improvizací na dané téma
- umí uvést příklady skladeb pro pozoun významných světových a českých autorů z klasického i jazzového žánru

2. ročník

- žák hraje melodie v rozsahu E-b1

- zná základní techniky nácviku násobného staccata (dvojitý jazyk)
- předvádí znalost retního legata ve vyšším rejstříku (d^1 – b^1) v rychlejším tempu, v dobré kvalitě tónu s cílem připravit se na pozdější nácvik retního trylku
- dokáže popsat stavbu zmenšeného akordu, hraje ho podle sluchu od libovolného tónu
- čte z listu téma středně obtížné etudy, klasického přednesu, či jazzového standardu, zápis správně interpretuje a přesvědčivě frázuje

3. ročník

- žák využívá během hry všechny polohy snižce
- pracuje s dynamikou, tempem a agogikou, ovládá snižcové legato
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- hraje dórské a mixolydické stupnice do 2 křížků a béček, stupnice aplikuje v improvizaci
- dokáže vyjmenovat akordy, ve kterých lze použít stupnici – alterovanou, zmenšenou, mixolydickou - prakticky předvede
- samostatně studuje skladbu bluesového charakteru o 4 – 5 harmonických funkcí
- samostatně teoreticky postaví stupnici C alterovanou a jednotlivé stupně umí popsat pomocí harmonických funkcí

4. ročník

- žák na téma jazzového standardu dle vlastního výběru improvizuje zajímavé sólo s dobrou stavbou a gradací
- jmenuje harmonické označení akordických značek dle amerického značení
- hraje jazzový standard o více jak pěti harmonických funkcí
- umí popsat uplatnění stupnice lokrínské a zmenšené v jazzové harmonii
- hraje pentatoniku v dur, moll, stupnici bluesovou, zmenšenou i alterovanou
- dokáže popsat rozdíl mezi tónovými intervaly stupnice dórské a aiolské
- hraje dórskou stupnici a zmenšenou stupnici podle sluchu od libovolného tónu, uplatní ji v jazzové improvizaci, svými slovy popíše, kde tyto stupnice může v praktické improvizaci použít

6.13 Studijní zaměření Tenor (baskřídlovka)

Charakteristika studijního zaměření

Vzhledem k větší technické náročnosti hry na tenor (baskřídlovku) žáci v přípravném studiu začínají hrát na dechově jednodušší hudební nástroj, jakým je zobcová flétna. Na doporučení učitele pokračují ve hře na tenor. Pro potřeby výuky může škola zapůjčit žákům hudební nástroje. Hráč na tenor se uplatní nejen v sólové hře, ale také od 4. ročníku I. stupně v souborové hře, zejména pak v dechovém orchestru.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na tenor – I. stupeň

1. ročník

- žák umí popsat jednotlivé části nástroje
- předvede během hry nenásilné ale stabilní držení nástroje, nádech ústy a žeberně-brániční dýchání.
- nasazuje tón jazykem na slabiku „tý“, kontroluje synchronizaci nasazení tónu s technikou pravé ruky
- hraje diatonickou řadu v tónovém rozsahu c1 – c2, v celých, půlových a čtvrťových notách
- hraje stupnici C dur v jedné oktávě a příslušný T5 v půlových hodnotách

2. ročník

- žák nasazuje tón s jistotou
- pracuje s dechem – rozpoznává nádech do bránice a do horní části plic
- hraje diatonickou řadu v tónovém rozsahu b – d2
- hraje stupnice C dur a B dur, T5 v půlových hodnotách
- při hře používá základní dynamiku (p, mf, f)

3. ročník

- žák hraje diatonickou řadu v tónovém rozsahu a – e2
- hraje stupnici C dur, B dur, G dur, A dur v jedné oktávě a příslušný T5
- hraje legato v osminovém pohybu
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- hraje zpaměti jednoduchou skladbu

4. ročník

- žák hraje chromatickou řadu v rozsahu g – f2
- pracuje na synchronizaci nasazeného tónu s technikou pravé ruky v osminovém pohybu
- hraje stupnice durové a mollové do 4# a 4b, T5 v jedné oktávě ve čtvrťovém pohybu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- během hry využívá celou škálu dynamiky pp, p, mf, f, ff, cresc. i decresc.

5. ročník

- žák hraje chromatickou řadu v rozsahu g – g2
- hraje stupnice durové a mollové do 4# a 4b v rozpětí jedné oktávy s doplněním dalších tónů po g2
- na dlouhém tónu hraje dynamický kontrast pp - ff a zpět, a to v rámci maximální dynamické rozdílnosti, které je žák schopen vyvinout

- počítá složitější notový zápis složený z not čtvrťových, osminových, triolových, šestnáctinových a synkop

6. ročník

- žák hraje chromatickou řadu v rozsahu g – a2
- hraje všechny durové a mollové stupnice, jejich T5, D7, zm7 ve čtvrťovém pohybu
- čte samostatně notové zápisy, sám kontroluje a případně odhaluje chyby při nácviku skladeb
- počítá složitější notový zápis složený z not čtvrťových, osminových, triolových a synkop
- ovládá hru staccato

7. ročník

- žák hraje chromatickou řadu v rozsahu f – c3
- při hře využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů
- čte noty z basového klíče
- je schopen nastudovat samostatně skladbu s přihlédnutím na daný žánr
- rytmicky, tempově i intonačně se uplatňuje při přednesové hře s klavírem nebo jiným doprovodným nástrojem

Vzdělávací obsah předmětu Hra na tenor – II. stupeň

1. – 2. ročník

- žák se orientuje jednotlivých nátiskových registrech
- hraje chromatickou řadu v rozsahu f – c3
- hraje všechny durové a mollové stupnice a akordy v celém rozsahu nástroje
- hraje kvalitním tenorovým tónem, který je kultivovaný, průzračný a konkrétní
- zvládá hru legato s cílem vytvoření přirozené legatové vazby
- orientuje se dokonale v basovém klíči
- během hry vhodně volí agogiku a různé dynamické odstíny
- samostatně posuzuje vlastní úroveň přednesu a odhaluje nedostatky hry

3. – 4. ročník

- žák hraje všechny stupnice durové a mollové, T5, D7, zm.7 ve čtvrťovém rychlejším pohybu
- hraje melodii v rozsahu e – c3, přičemž nasazuje každý tón jistě a přesvědčivě
- zná intonační odchylky, posuzuje velikost míry a směr odchylky tónu v unisonu a v souzvuku
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku technické specifiky nástroje – hru legato, tenuto, staccato, dýchání, frázování, výraz při nácviku a interpretaci skladeb
- formuluje svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- hraje z listu s rytmickou, dynamickou a intonační jistotou
- je schopen uvést příklady skladeb pro tenor významných světových a českých autorů
- hraje skladby dle vlastního výběru, samostatně je nastuduje, vyhledá si notový materiál v hudební knihovně či na internetu

6.14 Studijní zaměření Housle

Charakteristika studijního zaměření

V přípravném studiu se žák seznamuje s nástrojem - s technikou postoje, pravé a levé ruky. Poté si vytváří vztah k repertoáru a k hudbě jako takové. Prochází vývojem jak fyzickým (ve kterém přechází od osminkových houslí k houslím celým), tak psychickým (rozvíjení především sluchového smyslu a hudebního citu). Cílem předmětu je rozvíjet u žáka základní návyky, schopnosti a dovednosti v sólové hře na nástroj a ve hře v souboru. Dalším cílem je vést žáka k samostatnosti a případně k přípravě k dalšímu studiu na vyšších typech škol.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – přípravné studium

1. ročník

- žák hraje na prázdných strunách
- osvojí si správné držení smyčce
- osvojí si správné držení houslí
- použije uvolňovací cviky zápěstí
- stavění 1. – 4. prstu

2. ročník

- žák si osvojí správné držení nástroje a smyčce
- kombinuje smyky
- hraje 1. – 4. prstem na všech strunách
- hraje písně na jedné nebo dvou strunách přes prázdné struny

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – I. stupeň

1. ročník

- žák disponuje základními návyky v držení houslí a smyčce, ovládá základní smyk détaché, dělení smyku na osm
- zvládá základní prstoklad dur v rozsahu čisté kvinty na dvou strunách
- hraje stupnice od prázdných strun (G, D, A)
- dodrží rytmické hodnoty celých, půlových a čtvrťových not
- samostatně doladí intonační nepřesnosti
- zahraje písně na jedné nebo dvou strunách
- na jedné struně zahraje zpaměti lidovou píseň
- zahraje písně s podporou učitele

2. ročník

- žák si osvojí základní smyky détaché a legato a jejich kombinace s přechodem z jedné struny na druhou
- dodrží správný prstoklad dur a jeho kombinace na dvou strunách
- hraje durové stupnice v rozsahu oktávy
- reprodukuje zapsané notové hodnoty v notovém zápisu
- samostatně opraví intonační nepřesnosti
- hraje písně na dvou strunách a drobné skladby zpaměti
- při hře skladby se přizpůsobí doprovodu houslí nebo klavíru

3. ročník

- žák si osvojí détaché, legato, staccato a jejich kombinace, rozlišuje dynamické odstínění p – f
- chápe teoreticky rychlost a plynulost tahu smyčce
- vnímá metrum skladby
- ovládá základní návyky při používání nástroje (čištění nástroje, práce s kalafunou, napnutí a povolení smyčce)
- použije minimálně dva prstoklady a jejich kombinace s použitím na třech strunách
- hraje na dvou prázdných strunách
- reprodukuje samostatně jednoduchou píseň nebo melodii
- použije základní dynamické odstínění forte a piano, legato a staccato
- hraje písně nebo jednoduché skladby zpaměti
- zahraje v duu s učitelem nebo při klavírní korepetici
- zapojí se do komorní hry (dua, dvojhlas písní)

4. ročník

- žák hraje legato ve skupinkách čtyř not
- ovládá martellé, kombinace smyků, tvoří poměrně kvalitní tón
- při nácviku použije rytmické obměny
- ovládá všechny prstoklady v 1. poloze, jednoduché dvojhmaty v 1. poloze
- vypracuje stupnice dur-moll v 1. poloze
- zřetelněji odliší tempová označení a jejich hru v 1. poloze
- orientuje se v písňové formě, Da Capu, vnímá vztah dur - moll
- vnímá a rozlišuje dynamické označení a odstínění
- při domácí přípravě správně interpretuje rytmus a dodržuje prstoklad předepsaný učitelem
- z notového zápisu vnímá směr melodie (postupy, skoky) a má tuto představu spojenou s motorikou
- orientuje se v tónině a zná stavbu stupnice (celé tóny a půltóny)
- navštěvuje komorní hru

5. ročník

- žák rozšíří smyčcovou techniku - plynulou výměnu smyku
- použije vibrato
- spojuje 1. a 3. polohu
- vypracuje stupnice přes 2 oktávy s výměnou do 3. polohy
- nacvičí jednoduché dvojhmaty (sexty, oktávy)
- pohotověji se orientuje v notovém zápisu
- interpretuje tance ze suit z hlediska tempa, výrazu a dynamiky
- pozná další hudební formy - malá concertina (allegro – andante – allegro)
- hraje základní melodické ozdoby (čte jejich zkratky)
- vyjádří zřetelněji náladu a charakter skladby
- pomocí dvojhmatů (oktáv) si zkontroluje intonaci při domácí přípravě
- hraje s učitelem v duu
- v komorní hře hraje přednesy pro dvoje housle
- hraje barokní, klasicistní i modernější přednesy se zřetelem na souhru – smyk, intonace, sebekontrola

6. ročník

- žák hraje všemi druhy smyků, upevní intonační jistotu v polohách, využije vibrato
- nacvičí skákavý smyk – spicatto
- pokročí ve studiu poloh (5. poloha)
- ovládá výměny poloh

- použije jednoduchou dvojhmatovou techniku, jednoduché akordy
- zdokonalí přednesovou stránku hry, využije celou dynamickou škálu
- zvolí správné tempo skladby podle požadavku učitele

7. ročník

- žák uplatní legato ve skupinkách osmi not s použitím plynulých výměn poloh
- využije všechny části smyčce ve všech dynamických odstínech
- kombinuje všechny druhy smyků
- použije základní flažolety
- zvládne naladit nástroj s využitím schopnosti koordinovat ruce
- orientuje se v 1. a 5. poloze a zvládne jejich plynulé výměny
- zahraje dvojhmaty (sexty, oktávy, tercie), stupnice přes 3 oktávy
- interpretuje základní melodické ozdoby, běžně použije vibrato, zvládne vedení melodické linie
- v základu disponuje rozvinutým hudebním projevem a hudební pamětí
- vycítí agogické změny (tempo rubato) v závislosti na stylu skladby
- při domácím studiu využije dříve nabyté zkušenosti a skladby nacvičí po intonační, rytmické, tempové a výrazové stránce
- chápe rytmické a melodické útvary v celcích a souvislostech

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák prokáže zběhlost ve 3. poloze a spojení 3. a 5. polohy v rychlejším tempu
- hraje spiccato, ovládá skákavé smyky, flažolety, kombinuje smyky
- hraje s větší jistotou v 1., 3. a 5. poloze, orientuje se v ostatních polohách, hraje rozšířenou dvojhmatovou technikou
- upraví si samostatně prstoklad do 3. polohy
- s větší intonační jistotou se pohybuje ve 3. poloze
- hraje s plynulou výměnou smyku, col legno, sul tasto
- pracuje s celou dynamickou škálou, zřetelně odliší jednotlivé styly - terasovitá dynamika, klasické metrum, střídání těžkých a lehkých dob v barokní hudbě, frázování, klenutí melodie, agogika v hudbě romantismu
- hraje v komorním souboru se svými vrstevníky, vnímá jejich hru
- podílí se na výběru přednesových skladeb
- zahraje klasické skladby (tance, suity, concertina, variace, valčíky)

3. a 4. ročník

- žák prokáže dokonalejší hru v předcházejících polohách, orientuje se v 7. poloze
- spojuje 1., 3. a 5. polohu
- seznámí se se smykem sautillé, využívá skákavé smyky
- projevuje hlubší znalost melodických ozdob podle druhu skladby
- při studiu vypracuje prstoklad do 5. polohy
- hraje současnou i populární hudbu podle vlastního zájmu

6.15 Studijní zaměření Viola

Charakteristika studijního zaměření

V přípravném studiu se žák seznamuje s hrou od úplného začátku - s technikou postoje, pravé a levé ruky. Vytváří si vztah k repertoáru a k hudbě jako takové. Prochází vývojem jak fyzickým (od menší violy ke větší), tak psychickým (rozvíjení především sluchového smyslu a hudebního citu). Škola poskytuje možnost zapůjčení nástroje po celou dobu studia. Cílem předmětu je rozvíjet u žáka základní návyky, schopnosti a dovednosti ve hře na nástroj sólové i komorní. Dalším cílem je vést žáka k samostatnosti a případně k přípravě k dalšímu studiu na vyšších typech škol.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violu – I. stupeň

1. ročník

- žák si osvojí správný postoj, držení violy a smyčce
- užívá prstoklad dur v rozsahu čisté kvinty
- hraje stupnicové prstoklady na strunách G, D, A
- čte notový zápis v houslovém a violovém klíči, noty celé, půlové a čtvrťové
- zná základní části violy a smyčce
- hraje pizzicato
- hraje lidové písně v rozsahu jedné a dvou strun sólo a s doprovodem učitele

2. ročník

- žák hraje smykem detache a legato a vzájemně je kombinuje, technikou hry přechodu přes struny, smyčcem v dolní, střední a horní části
- hraje durové stupnice v rozsahu oktávy a příslušného akordu
- interpretuje noty podle notového zápisu
- samostatně kontroluje a opraví intonaci
- hraje lidové písně a drobné skladby zpaměti
- hraje s doprovodem houslí, violy a klavíru

3. ročník

- žák hraje smykem staccato, kombinuje jej s ostatními smyky
- dbá na metrum skladby
- hraje v dynamice p - f
- hraje plynule smyčcem – plynulé přechody přes struny
- hraje durové a mollové stupnice
- pečuje o nástroj (čištění, kalafunování smyčce, napínání a povolování žíní)
- ve hře kombinuje minimálně dva prstoklady
- nácvik hry na dvou strunách současně
- hra písní a jednoduchých skladeb zpaměti
- hra v duetu s učitelem

4. ročník

- žák hraje legatem ve skupině po 2 a 4 notách, hraje všemi prstoklady v 1. poloze, nácvik 3. polohy
- hraje smykem martelle a jeho kombinace s ostatními smyky
- využije rytmické obměny při nácviku skladeb
- nácvik dvojhmatů

- stupnice dur a moll v 1. poloze
- orientuje se v písňové formě (da capo, repetice)
- dynamicky odstíní části skladby
- tvoří vlastní prstoklady ve fázi nácviku skladeb
- orientuje se v tónině a vede melodickou linku
- koordinuje pravou a levou ruku při hře menších notových hodnot
- hraje s ohledem na výrazové označení ve skladbě
- hraje v komorním souboru

5. ročník

- žák hraje vibrato, hraje ve 3. poloze, základní dvojhmaty (sexty, oktávy)
- hraje stupnice dur a moll v rozsahu dvou oktáv
- hraje různé hudební formy - concertina (allegro, andante, allegro), tance z barokních suit, klasicistní a moderní přednesy
- hraje základní melodické ozdoby
- dbá na charakter skladby a její náladu

6. ročník

- žák hraje všechny druhy smyků (včetně spicatta) a vzájemně je kombinuje, hraje s intonační jistotou v polohách (nácvik 5. polohy), plynule vyměňuje polohy
- využije barevné různosti vibrata
- hraje s důrazem na barevné a dynamické odstínění tónu při hře a přednesovou stránku hry
- užije dvojhmaty a akordy k probrané stupnici
- hra skladeb rychlejšího tempa

7. ročník

- žák hraje legato ve skupině dvou, čtyř a osmi not s využitím výměny poloh, kombinuje všechny smyky, hraje základní flažolety, orientuje se ve 3. a 5. poloze
- samostatně naladí nástroj
- hraje dvojhmaty (sexty, oktávy, tercie), stupnice přes 3 oktávy
- vede melodickou linku včetně melodických ozdob a vibrata
- v dané skladbě vyjádří agogické změny
- samostatně cvičí s ohledem na intonaci, rytmus, tempo, hudební výraz
- hraje v souvislostech rytmické a melodické útvary (skupiny not, tečkovaný rytmus)

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violu – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák plynule ovládá 3. a 5. polohu
- hraje spicatto a ostatní skákavé smyky, ovládá techniku col legno a sul tasto
- hraje flagoletty
- zvládá techniku dvojhlasé hry
- zahraje šestnáctinové hodnoty v rychlém tempu
- samostatně vytvoří prstoklad do 5. polohy při nácviku skladby
- využije celou dynamickou škálu hry a odlišuje hudební styly
- orientuje se v těžkých a lehkých dobách
- vnímá jednotlivé party při souhře, komorní souhře
- samostatné nastudování písní a skladeb dle svého výběru
- hra tanců, suit, koncertů, variací, valčíků, sonát

3. a 4. ročník

- žák při hře propojuje 1., 3. a 5. polohu, orientuje se v 7. poloze
- kombinuje různé druhy smyků, včetně skákavých
- využívá melodické ozdoby
- hraje současné i populární skladby dle svého výběru
- je schopen samostatné intonační jistoty
- uplatňuje vlastní názor na charakter skladby a její interpretaci
- umí posoudit a zhodnotit svůj výkon a kvalitu tónu

6.16 Studijní zaměření Violoncello

Charakteristika studijního zaměření

Violoncello je smyčcový hudební nástroj se širokým uplatněním v sólové nebo komorní hře – v nejrůznějších seskupeních příbuzných nebo jiných nástrojů. Violoncello je velmi vhodným nástrojem k vytváření intonačních návyků (rozlišení tzv. čistého nebo falešného znění tónů), což je v oblasti hudebního umění jeden z nejdůležitějších základních pojmů.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violoncello – I. stupeň

1. ročník

- žák přirozeně a uvolněně drží tělo a violoncello
- drží lehce a přirozeně smyčec, nasazuje ho na struny, vede jej rovně na jedné struně (popřípadě i s přechodem na strunu druhou) při použití základních pohybů paže, tvoří znělý tón
- zahraje celým smyčcem i jeho částmi krátké smyky, smyky detaché a legato (v rámci jedné struny) a různé kombinace
- správně staví prsty na struny v jedné poloze
- orientuje se na hmatníku na všech strunách v rámci jedné polohy
- používá alespoň občas výměnu druhé a lubové polohy a širokou polohu oběma směry
- rozezná kvalitu tónu
- zopakuje jednoduchou melodii na jedné struně podle sluchu
- orientuje se v taktu dvou až čtyř čtvrťovém s použitím notových hodnot čtvrťových až celých, včetně pomlky
- zkontroluje intonační přesnost tónu podle prázdných strun či předehraného tónu
- zahraje zpaměti i z not a spojuje si notový zápis s prstokladem
- respektuje základní pravidla souhry – nástup, tempo

2. ročník

- žák hraje v jedné poloze s použitím široké polohy nahoru i dolů a orientuje se v notovém zápise hraných tónů
- používá výměnu mezi základní a lubovou polohou
- kontroluje intonační přesnost a kvalitu tónu za pomoci učitele
- plynule hraje smyčcem, má vyvážený tón při hře různými částmi, různými rytmy a přes struny
- používá základní dynamiku f, p
- orientuje se v sudém a lichém taktu a v základních rytmických útvarech (rozezná notu a pomlku celou, půlovou, čtvrťovou, osminovou, čtvrťovou a půlovou s tečkou)
- zahraje zpaměti jednoduché skladby minimálně v rozsahu lidové písně
- zahraje z listu (bez předešlé přípravy) jednoduché skladbičky sestavené z několika tónů (přibližně na úrovni přípravného ročníku studia)

3. ročník

- žák koordinuje pohyby pravé a levé ruky
- ovládá celý smyčec i jeho části s použitím správných částí paže
- tvoří kvalitní tón
- zahraje s intonační jistotou v základní poloze v kombinacích na více strunách
- orientuje se v zápisu i složení jednoduchých hudebních útvarů (píseň, etuda atd.)
- zná a zahraje noty a pomlky šestnáctinové
- dokáže vystihnout základní náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky – využívá f, p, rychle, pomalu, smyky staccato, detaché, legato
- interpretuje skladbu se základními prvky agogiky (ritardando, koruna)
- zahraje zpaměti jednoduchou instruktivní skladbu, píseň různého charakteru

- zahraje z listu jednoduché skladbičky s jednoduchým rytmem a prstokladem
- naladí si pod dohledem pedagoga nástroj

4. ročník

- žák dbá na sluchovou sebekontrolu a kvalitu tónu i při výměnách poloh
- zahraje přirozené oktávové flageolety
- dbá na správné vedení smyčce a plynulost pohybů
- rozlišuje a využívá dynamické odstínění (p, mf, f, cresc., decresc.)
- zvládá hru rozmanitějších rytmických figur (triola, tečkovaný rytmus, synkopa, ligatura)
- využívá při hře základní smyky (detaché, legato, staccato, spicatto) a jejich kombinace
- uplatňuje se s dalším nástrojem v souboru

5. ročník

- žák se orientuje v tenorovém a houslovém klíči a v tzv. palcové poloze
- klade důraz na sluchovou sebekontrolu intonace a kvalitu tónu
- dbá na dokonalé provedení smyků detaché, legato, staccato v různých kombinacích i rytmických
- zahraje smyk martelé
- využívá plynulou výměnu smyku, vibrato, dynamiku a zpěvný tón
- dbá na správný postup při domácí přípravě, je schopný samostatně označit obtížná místa skladby a vhodně s nimi pracovat
- chápe základy interpretace baroka, klasicismu a romantismu
- zvládá hru základních dvojhmatů v jedné poloze
- zahraje a zná základní melodické ozdoby (mordent, nátryl, příraz, opora)
- naladí si samostatně nástroj
- hraje přiměřeně obtížné skladby zpaměti s doprovodem

6. ročník

- žák zahraje smyky detaché a legato přes struny v rychlejších tempech, používá kombinace smyků
- zahraje přirozený oktávový flageolet
- zahraje obtížnější melodické ozdoby – trylek, obal
- zahraje lidovou píseň nebo jednodušší skladbu se všemi technickými a výrazovými prostředky, které volí na základě vlastního uvážení bez pomoci učitele
- zhodnotí vlastní výkon i hru ostatních

7. ročník

- žák využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- využívá dynamiku, agogiku, frázování a obtížnější způsoby smyku
- používá plynulé výměny do vyšších poloh
- zvládá základní dvojhmaty především v nižších polohách
- zvládne interpretaci všech melodických ozdob
- orientuje se v zápise, základním členění, harmonii, dynamice a melodii interpretovaných skladeb
- rozvíjí pod vedením učitele vlastní hudební představy
- vnímá a uplatňuje odlišnosti v hudbě různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu, snaží se o vlastní hudební projev, názor na dynamiku, frázování, prstoklady
- zahraje přiměřeně obtížné skladby z listu
- žák končí první stupeň studia vystoupením na absolventském či jiném veřejném koncertě

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violoncello – Přípravné studium pro II. stupeň

- žák přirozeně a uvolněně drží tělo a violoncello.
- zahraje celým smyčcem i jeho částmi krátké smyky, smyky detaché a legato (v rámci jedné struny) a různé kombinace
- používá výměnu druhé a lubové polohy a širokou polohu oběma směry
- zahraje zpaměti i z not a spojuje si notový zápis s prstokladem
- plynule hraje smyčcem, má vyvážený tón při hře různými částmi, různými rytmy a přes struny
- žák koordinuje pohyby pravé a levé ruky
- interpretuje skladbu se základními prvky agogiky (ritardando, koruna)
- orientuje se v zápisu i složení jednoduchých hudebních útvarů (píseň, etuda atd.)
- naladí si pod dohledem pedagoga sám nástroj
- orientuje se v tenorovém a houslovém klíči a tzv. palcové poloze
- využívá plynulou výměnu smyku, vibrato, dynamiku a zpěvný tón
- zvládá hru základních dvojhmatů v jedné poloze
- zahraje obtížnější melodické ozdoby – trylek, obal
- využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozvíjí pod vedením učitele vlastní hudební představy
- hraje přiměřeně obtížné skladby zpaměti s doprovodem
- uplatňuje se s dalším nástrojem (v souboru, orchestru, komorní sestavě žáků, s učitelem)

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violoncello – II. stupeň

1. ročník

- žák zvládá hru rozsáhlejších skladeb a delších úseků v přiměřených tempech
- navrhuje ve spolupráci s učitelem prstoklady a smyky při studiu nových skladeb
- zahraje zpaměti skladbu s použitím všech dosud získaných technických dovedností
- osvojuje si uvědoměle každou novou dovednost
- využívá při studiu dostupné nahrávky, dokáže si je sám vyhledat (internet, hudební knihovna)
- hraje v souboru
- zajímá se o dějiny nástroje

2. ročník

- žák pracuje za pomoci pedagoga na ztvárnění hudební plochy s využitím všech svých hudebních znalostí a dovedností
- vyhledává si dle svého zájmu skladby z oblasti nonartificiální hudby a samostatně na nich pracuje
- kontroluje systematicky svou intonaci
- zahraje snadnější dvojhmaty v různých polohách
- hraje v souboru, komorním sdružení nebo orchestru

3. ročník

- žák má svou představu o hudebních stylech a dokáže ji popsat a realizovat
- pracuje na samostatném vyjádření svých hudebních představ
- zahraje podle sluchu lidovou či umělou píseň
- popíše základní specifika jednotlivých období ve vztahu k nástroji

4. ročník

- žák využívá všechny získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- při nácviku a interpretaci skladeb se orientuje v notovém zápise a samostatně navrhuje prstoklady, smyky i výraz
- využívá hru levou rukou po celém hmatníku a mnoho druhů smyků
- interpretuje při hře z listu notový part včetně agogiky, dynamiky, vhodné artikulace a frázování
- pracuje s barvou a kvalitou tónu bez výzvy učitele
- dokáže vyjádřit a diskutovat o svém názoru na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností i získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle svého zájmu a preferencí
- je schopen být členem dospělých amatérských komorních souborů a orchestrů
- žák končí druhý stupeň studia vystoupením na absolventském či jiném veřejném koncertě

6.17 Studijní zaměření Kontrabas

Charakteristika studijního zaměření

Kontrabas je nástroj basový a jako takový má především funkci vytvářet basovou linku v kolektivní hře, čímž je jeho význam zastupitelný pouze jiným basovým nástrojem, pokud je k dispozici a pokud je to s ohledem na jinou barvu možné. V dnešním pojetí vývoje žáka je také nezastupitelná sólová hra. Žák musí na hmatníku obsáhnout malou tercii a pražec mít v úrovni očí. Lze konstatovat, že vývoj žáka ve hře na kontrabas plně podporuje jeden z cílů školy - hru komorní a souborovou.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kontrabas – I. stupeň

1. ročník

- žák pojmenuje části nástroje
- zvládne základy zacházení s nástrojem
- správně drží nástroj a smyčec
- koordinuje hru obou rukou
- hraje celou délkou smyčce
- hraje arco i pizzicato
- orientuje se a hraje v půlové a první poloze na strunách A, D, G
- čte noty v F klíči v půlové a první poloze
- čte a hraje noty celé, půlové, čtvrťové
- rozezná náladu skladby dle tónorodu
- zahraje krátkou skladbičku zpaměti
- hraje v souhře s jiným nástrojem či doprovodem jednoduchou píseň v půlové poloze

2. ročník

- žák správně provede změnu směru pohybu smyčce
- hraje rovnoměrně celou délkou smyčce
- správně hraje výměny poloh
- správně koordinuje hru obou rukou
- hraje v půlové až druhé na všech strunách
- hraje plynule výměny poloh
- kontroluje intonaci hmatem, sluchem i zrakem
- čte a hraje noty osminové, čtvrťové a půlové s tečkou
- zvládne změny smyku dle zápisu
- ovládá značky repetice, da Capo, da Segno, prima a sekunda volta
- zahraje základní dynamické odstíny forte – piano
- rozezná skladby dur, moll
- zahraje skladbičku zpaměti
- hraje základní basovou linku T, D k jednoduché písni v půlové poloze

3. ročník

- žák zvládá hru legato, détaché
- hraje v horní i dolní polovině smyčce
- hraje výměny poloh včas a ve správných vzdálenostech
- v levé ruce hraje bez prolamování kloubů prstů
- kvalita tónu je bez zvukových kazů
- provádí plynulé výměny smyku u žabky i špičky
- hraje v půlové až třetí poloze na strunách G, D
- zvládá kontrolu intonace hlavně sluchem a hmatem
- rozumí základním tempovým označením

- orientuje se ve struktuře jednoduché skladby
- odliší hru forte, mezzoforte, piano, crescendo a decrescendo
- zvládá základní souhru
- hraje základní basovou linku T, S, D k jednoduché písni

4. ročník

- žák použije jemnějších dynamických odstínů pp, ff
- zvládá agogické změny – ritardando, accelerando
- zvládá kvalitní úhoz prstů v levé ruce
- zvládá půlovou až čtvrtou polohu na struně G
- orientuje se ve skladbách jednoduchého členění při použití opakovacích znamének
- samostatně nacvičí jednoduché cvičení či krátkou skladbičku
- zahraje z listu jednoduchou skladbičku v půlové poloze
- účastní se kolektivní hry souborové či komorní

5. ročník

- žák zvládne hru nepravidelného dělení smyčce
- koriguje intonaci v průběhu hry
- zahraje pomalé vibrato
- zvládá půlovou až pátou polohu na strunách G, D
- hraje oktávové flažolety
- určí tóninu
- pozná hlavní téma
- ve hře odlišuje výrazové prostředky různých historických období
- samostatně nastuduje krátkou skladbu
- je schopen zahrát základní basovou figuru podle sluchu v lidové písni
- zvládá souhru s ostatními nástroji bez potíží

6. ročník

- žák zvládá hru staccato
- zahraje crescendo a decrescendo jedním smykem
- zvládne šestou polohu na struně G
- zahraje kvintové flažolety
- dosahuje vyšší kultivovanosti tónu
- orientuje se v základním členění skladeb
- použije více barevných rejstříků ve hře arco i pizzicato
- samostatně nastuduje skladbu dle svých technických možností
- zahraje z listu skladbičku v půlové a první poloze
- tvořivě doplňuje herní projev skupinové hry

7. ročník

- žák využívá celou dynamickou škálu ppp - fff
- využívá různé síly tlaku smyčce v souvislosti s dynamikou a barvou tónu
- hraje spiccato, zvládá hru vibrato
- hraje až do sedmé polohy na struně G
- hraje jednoduché dvojhmaty
- orientuje se v cyklických skladbách
- zachová čistotu období či stylu
- samostatně nastuduje skladbu včetně příslušného hudebního projevu
- aktivně spoluvytváří basovou linii
- spolupodílí se na celkovém projevu v kolektivní hře

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kontrabas – Přípravné studium pro II. stupeň

- žák při hře správně sedí, vede spodním držením smyčec po strunách
- dbá na správné postavení levé ruky na hmatníku
- nasadí tón a provede hladkou výměnu smyku uvolněným zápěstím
- zahraje základní smyky (tenuto, legato) na prázdných strunách v půlové a první poloze
- dbá na odlišení základních dynamických odstínů (p, mf, f, cresc., dim.)
- orientuje se v jednoduchém formálním rozboru skladby a využívá logické myšlení při tvorbě prstokladů a hře zpaměti
- hraje durové a mollové stupnice a akordy přes jednu oktávu, etudy a přednesové skladby v půlpoloze a v I. poloze
- osvojí si základní teoretické znalosti včetně základních harmonických funkcí

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kontrabas – II. stupeň

1. – 2. ročník

- žák hraje v půlové až II. poloze
- dbá na hmatovou a intonační jistotu
- zahraje stupnice a akordy v jedné oktávě, etudy, polyfonní a přednesové skladby do II. polohy
- aplikuje teoretickou znalosti tónin, akordů a harmonických funkcí v doprovodu nonartificiální hudby

3. – 4. ročník

- žák důsledně dbá na přesnou výměnu poloh, čistou intonaci, koordinaci rukou
- žák hraje ve vyšších polohách
- samostatně tvoří úsporné a logické prstoklady
- samostatně provádí údržbu nástroje
- pohotově hraje z listu
- propojí veškeré dovednosti při stylové interpretaci
- propojí harmonicko-rytmické cítění a intuitivní souhru s improvizační volností hudby nonarticifiální

6.18 Studijní zaměření Ukulele

Charakteristika studijního zaměření

Výuka předmětu Hra na ukulele probíhá individuálně, nebo ve skupině 2 žáků. Žáci se věnují zejména folkové a lidové hudbě i skladbám z celého světa (zejména anglické, havajské, latinskoamerické). Souborové hře se věnují od 4. ročníku. Hře doprovodů podle akordických značek a tabulatur se věnují hned od začátku studia. Žáci se seznámí také s některými skladbami klasického období a také s tvorbou současných moderních autorů. Jako absolventi odchází ze školy vybaveni pro hru sólovou, komorní nebo souborovou, rovněž pro muzicírování při společném zpěvu za doprovodu ukulele.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na ukulele – I. stupeň

1. ročník

- žák předvede správné držení těla a nástroje
- dodržuje správné postavení levé ruky
- pojmenuje jednotlivé části nástroje a názvy strun
- zná názvy not na všech strunách v 1. poloze
- střídá prsty pravé ruky při hře s dopadem i bez dopadu a využívá při hře trsátko nebo doprovod palcem a prstem
- přečte noty v notové osnově v jednočárkované oktávě a zahraje je na nástroj
- zahraje stupnici C dur vzestupně i sestupně a 3 základní akordy
- zahraje zpaměti jednoduchou píseň s akordickým doprovodem
- zahraje s metronomem čtvrťové a osminové noty

2. ročník

- žák hraje čistě s levou rukou v kolmé poloze prstu před pražcem
- zahraje 6 základních akordů, z toho aspoň dva mollové
- při hře použije dynamiku p-mf-f
- zná noty v 1. poloze na všech strunách včetně not zvýšených i snížených
- správně střídá dva prsty pravé ruky, nebo úhozy trsátkem nahoru a dolů při hře čtvrťových a osminových not
- akordicky doprovodí zpěv nebo jiný nástroj v 2/4, 3/4 a 4/4 rytmu

3. ročník

- žák hraje alespoň 8 akordů, z toho 3 mollové
- zahraje dvě jednooktávové stupnice a kratší skladbu zpaměti
- využívá při hře základní prstovou techniku
- předvede orientaci v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- při doprovodu používá základní harmonické funkce tónika, subdominanta a dominanta
- vnímá náladu skladby a vyjádří ji elementárními výrazovými prostředky
- naladí nástroj pomocí ladičky
- používá dynamiku crescendo a decrescendo a agogiku accelerando, diminuendo

4. ročník

- žák hraje etudy s nácvikem malého barré
- při hře využívá tónů ve 3. poloze
- ovládá jednoduché výměny 1. a 3. polohy
- zahraje tečkovaný a triolový (shuffle) rytmus

- doprovodí písně pomocí vybrnkávaného doprovodu se znalostí zápisu Tabu nebo podle akordových značek
- zahraje současný úhoz palec – prst (p, i, p, m) nebo různé kombinace prstů p(+), i, m, a
- předvede fingerpicking hru prsty nebo trsátkem přes struny (crosspicking), hru staccato a sestupné legato
- hraje stupnice a rozložené akordy v 1. a 3. poloze
- vhodně použije při hře vibrato

5. ročník

- žák hraje z listu krátkou jednohlasou skladbu s tóny v 1. poloze
- ovládá hru vzestupného legata
- předvede přechod ze hry akordické na melodickou a zpět bez rytmické nepřesnosti
- čte zápis z tabulatury pro čtyř strunné ukulele
- hraje melodické ozdoby příraz, odtah, glissando
- hraje skladby různých slohových období

6. ročník

- žák využívá hru malého barré v kadencích a skladbách
- použije ve skladbách hru vibrato, tremolo
- hraje přirozené flažolety
- předvede improvizaci v durové a mollové pentatonice

7. ročník

- žák předvede orientaci v notovém zápise g – f3
- naladí nástroj bez pomocí ladičky
- hraje plynulé výměny 1., 3. a 5. polohy a používá prstovou techniku s ohledem na kvalitu tónu
- hraje v 5. poloze nástroje
- čte tabulatury a používá je v praxi

Vzdělávací obsah předmětu Hra na ukulele – II. stupeň

1. ročník

- žák pracuje s kvalitou a barvou tónu
- zvládá práci s počítačovými programy pro kytaru
- samostatně studuje a interpretuje skladby dle vlastního výběru

2. ročník

- žák hraje v polohách nad 5. polohou
- zná význam akordových značek
- má znalosti o historickém vývoji nástroje
- transponuje doprovody k písním
- při hře využívá technické prvky tremolo, melodické ozdoby, rejstříky, hraje s dynamikou
- hraje základní septakordy, hraje složitější doprovody
- hraje durovou a mollovou stupnici v plném rozsahu hmatníku, včetně kadence T, S, D
- je schopen přednést alespoň dvě skladby různých stylových období nebo žánrů

3. ročník

- žák předvede orientaci po celém hmatníku a hru v rozsahu I. – V. polohy na všech strunách
- jmenuje různé styly a žánry, velikosti ukulelí a nejčastější druhy ladění
- při hře používá rejstříky ordinare, sul tasto, sul ponticello
- předvede hru tenuto, staccato, portamento
- předvede hru doprovodu s použitím různých typů prstových rozkladů a doprovody v triolovém členění (blues, swing)
- hraje zpaměti delší přednesové skladby

4. ročník

- žák interpretuje skladby předních interpretů
- předvede hru různých technik s obtížnějšími akordy a hru rytmicky náročnějších doprovodů (Campanella, styl George Formby apod.)
- používá hru velkého barré v akordické a polyfonní hře
- je schopen provést stručné hodnocení slyšeného výkonu, posoudit muzikalitu, kvalitu tónu, využití dynamiky, rejstříků, vhodnost tempa, rytmus, frázování
- předvede vlastní pojetí skladby

6.19 Studijní zaměření Kytara

Charakteristika studijního zaměření

V ZUŠ hrají žáci skladby z období renesance, baroka, klasicismu, romantismu i skladby současných autorů. Přitom se ve hře v souboru (od 4. ročníku) učí být částí hudebního tělesa. Ve vyšších ročnících se seznamují s hudbou latinskoamerickou, s žánry blues, swing. Hra doprovodů podle harmonických značek se vyučuje průběžně během celého studia na ZUŠ. Žák, který vytrvá v pravidelném denním cvičení, odchází jako absolvent ze školy vybaven pro hru sólovou, komorní nebo souborovou, rovněž pro muzicírování při společném zpěvu za doprovodu kytary.

Výuka na I. stupni může probíhat ve skupině 2 žáků.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – přípravné studium

1. a 2. ročník

- žák si osvojuje správné sezení u nástroje
- seznamuje se s oběma způsoby tvoření tónu (s dopadem a bez dopadu)
- hraje v jednohlasu snadné lidové písně
- používá základní rytmické hodnoty a pomlky

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – I. stupeň

1. ročník

- žák přirozeně drží tělo (uvolnění ramen, rukou), nástroj drží na levé noze
- hraje „dopadem“ a „bez dopadu“ pravou rukou, hra 3 prsty pravé ruky
- rozlišuje označení prstů pravé a levé ruky
- správně tvoří tón zakulacenými prsty
- orientuje se na hmatníku v 1. poloze (1. - 2. - 3. struna)
- hraje stupnice dur v jedné oktávě s použitím prázdných strun, tónový rozsah d1 – g2
- samostatně reprodukuje jednoduché rytmické útvary v základních notových hodnotách
- hraje lidové písně a jednoduché písně – melodie s basem (prodleva), jednoduché melodie (písně) zpaměti, tři jednoduché akordy v I. poloze ruky (1. – 4. pole)
- používá základní dynamiku pro vyjádření nálady skladby v rozsahu p-f

2. ročník

- žák má osvojeny správné návyky – ruka je formována prostřednictvím prstokladu stanoveného učitelem
- žák hraje skladby s drženým basovým tónem, hra 4 prsty v pravé ruce
- hraje akordy současně a rozloženě, stupnice dur a moll v rámci jedné oktávy v první poloze, další druhy taktů – 6/8, 3/8
- orientuje se na hmatníku v 1. poloze na čtyřech strunách
- interpretuje jednoduché tance a lidové písně
- hraje zpaměti skladbu odpovídající svojí náročností
- tvoří doprovod s využitím T-S-D v těch tóninách, které využívají prázdné struny nástroje (D-dur, A-dur)
- používá základní agogiku (ritardando)
- vnímá barvu tónu, mění ji za použití rejstříků – hra sul tasto, sul ponticello
- dynamická škála p-mf-f
- hraje v unisonu s učitelem

3. ročník

- žák nenuceně drží tělo i nástroj podle své tělesné konstituce
- hraje rozložené akordy všemi prsty, tóny do 5. polohy na první a druhé struně, stupnice dur-moll typové v rozsahu jedné oktávy, etudy – prstová technika pravé ruky
- u snadné skladby žák sám vyřeší prstoklad
- orientuje se na hmatníku - 1. až 4. pole na všech strunách
- pozná a interpretuje odtah, příraz
- je seznámen s tanci barokních suit – menuet, bourré, allemande, písňové formy
- reprodukuje další rytmické útvary (tečkovaný rytmus, triola, šestnáctiny)
- domácí příprava skladby zpaměti probíhá podle pokynů učitele
- prakticky využívá znalosti základních stupňů T-S-D
- hraje za pomocí základních akordických značek
- v závislosti na technické zdatnosti reprodukuje různými způsoby předehraný motiv – tempo, dynamika, barva
- hraje snadné skladby pro dvě kytary (souhra s učitelem)

4. ročník

- žák si pomocí ladičky naladí nástroj
- hraje jednoduché melodické ozdoby (nátryl, mordent), hraje v 1. - 5. poloze
- hraje souzvuky – čtyřhlasý akord v pravé ruce, hra malého barré, legata vzestupná a sestupná, typové stupnice dur – moll přes dvě oktávy, etudy převážně v 1. a 2. poloze
- hraje z listu skladby v první poloze
- má osvojené renesanční tance, část barokní suity
- dokáže vypracovat stupnice dur-moll, dominantní septakord podle akordických značek
- tvoří jednoduché doprovody písní za použití základních harmonických funkcí

5. ročník

- žák ovládá palcovou techniku – hra dopadem, hraje staccato
- pečuje o nehty pravé ruky – chápe souvislost s tónem
- zvládá vypracovat stupnice v různých variantách – opakované tóny v triolách, šestnáctinách, sextolách
- hraje stupnice dur – moll dvou a tříoktávové s výměnou polohy
- cvičí klasické etudy v polohách, má osvojenou další hudební formu – blues
- hraje podle akordických značek – vhodná rytmická sazba (technika pravé ruky)
- sestavuje akordy do kadence T-S-D s využitím techniky „barré“

6. ročník

- žák ovládá typové kadence „barré“
- zná přirozené nebo umělé flageoletty
- ovládá tremolo, hraje ve vyšších polohách
- dokáže vypracovat stupnice dur a moll do 12. polohy
- hraje swing a blues, klasickou jednovětou sonátu/sonatinu, snadné latinsko-americké tance
- tvoří propracovanější doprovod – rozložené akordy, následné tóny, stylizovanější sazba dle předlohy

7. ročník

- žák dokáže naladit nástroj při udání základního tónu
- využívá celou barevnou škálu nástroje pomocí techniky sul tasto až sul ponticello a za pomoci sklonu nehtů
- interpretuje literaturu různých stylových období (tance barokních suit, preludia), latinsko-americká hudba, tance, venezuelské valčíky

- vytváří doprovody podle akordických značek, improvizuje doprovody k písním, které si sám vybírá

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák systematicky prohlubuje svoji techniku – příraz, odtah, barré, glissando, tremolo, rasguado, pizzicato
- propracovává stupnice v různých rytmických variantách, jeho technická a výrazová složka jsou v rovnováze
- dbá na kvalitu svých nehtů jako nezbytného prostředku pro kultivovaný tón

3. a 4. ročník

- žák promyšleným a systematickým cvičením dosahuje stylově čisté interpretace různých slohových období
- má osvojené barokní metrum, používá capo tasto v renesančních skladbách, vyjadřuje emoce v romantické hudbě
- využívá celou šíři barevné škály nástroje od ostrého ponticella až po sul tasto (hra bez nehtů)
- učitel má úlohu konzultanta, navrhuje různé možnosti řešení (prstoklad), žák už si sám vybírá z navržených variant

6.20 Studijní zaměření Elektrická kytara

Charakteristika studijního zaměření

Elektrická kytara (správněji elektrofonická) je druh kytary, ve které elektromagnetické snímače převádějí chvění strun s ocelovým jádrem na elektrický proud, který je veden z kytary do zesilovače. S elektrickou kytarou se často používají nejrůznější efekty k úpravě zvuku. Výsledný zvuk významně ovlivňuje i použitý zesilovač a reproduktor. Kytary bývají různých tvarů.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na elektrickou kytaru – I. stupeň

1. ročník

- žák popíše nástroj a jeho části (hlava, ladící mechanika, krk, pražce, tělo, tremolo-kobylka, potenciometry, snímače – jejich funkce – přepínání) včetně strun a ladění
- má správně postavenou pravou ruku s úchopem trsátka
- má správně postavenou levou ruku – chromatické postupy na hmatníku (1234, 1324, 1423, 1342) s připojením pravé ruky a hry trsátkem po jednotlivých strunách
- orientuje se na hmatníku od 1 do 3 poloh, jmenuje tóny dané polohy
- hraje durovou stupnici do 1 oktávy s použitím prázdných strun
- interpretuje drobné melodie, skladby a rytmické útvary za doprovodu učitele
- rozlišuje zkreslený a čistý zvuk aplikací na stupnici za pomoci učitele

2. ročník

- žák má osvojený úchop trsátka v pravé ruce a volně přechází mezi strunami
- používá ladění pomocí ladičky – připojení, nastavení komorního A (Hz 440)
- pracuje s metronomem – nastavení rytmických hodnot
- má usazenou levou ruku pro hraní na hmatníku – orientuje se v dané poloze, jmenuje tóny
- zná základní funkce hudební aparatury – zapnutí, připojení, přepnutí zkresleného zvuku
- ovládá durovou a mollovou stupnici do 1 oktávy, hraje a vysvětlí pojem kadence
- rozliší a interpretuje dynamická znaménka (p, mf, f)
- orientuje na hmatníku od 1 do 5 polohy
- interpretuje drobnou skladbu dle zvládnuté látky a dosažené technické úrovně
- zvládá základy hry se zkresleným zvukem – tlumení pravou rukou

3. ročník

- žák zahraje dvojhmaty, power akord, akord
- ovládá hru na hmatníku od 1 do 7 polohy s vyjmenováním daných tónů
- využívá technických cvičení ke zdokonalení své technické úrovně pomocí etud k tomu určených nebo cvičeních sestavených učitelem
- interpretuje skladby různých žánrů za pomoci čistého a zkresleného zvuku

4. ročník

- žák se uplatňuje podle svých schopností a dovedností v souhře s dalšími nástroji (basová kytara, bicí nástroje, klávesy, zpěv)
- hraje durovou a mollovou stupnici do 1 oktávy s obraty kvintakordu, kadenci
- ovládá základy přepínání zkresleného a čistého zvuku
- interpretuje drobný doprovod s použitím tlumené techniky a znělých tónů se zkresleným zvukem
- ovládá doprovod s jinými hudebními nástroji
- orientuje na hmatníku od 1 do 9 polohy
- aplikuje hrou intervalové dvojhmaty při zkresleném zvuku s přechody do power akordů

- rozlišuje hudební žánry – výrazovost a techniku hry nástroje dle daného žánru

5. ročník

- žák hraje durové a mollové stupnice do 2 oktáv včetně obratu kvintakordů, kadence, dominatní septakord
- orientuje se na hmatníku od 1 do 11 polohy, zvládá hru trsátkem s rytmickými útvary dle daného doprovodu
- uplatňuje se při hře v kapele – zvládá doprovod k ostatním nástrojům
- zvládá plynule obsluhu hudební aparatury – komba (přepnutí zkresleného zvuku, užití efektu reverb – zkreslený i čistý zvuk)
- interpretuje středně obtížné etudy jak s čistým, tak se zkresleným zvukem včetně přednesů
- zná další výrazové prostředky, které je možné použít pro hru na nástroj (delay, chorus, multiefekt, wah pedal)

6. ročník

- žák hraje durovou a mollovou stupnici do 2 oktáv, obraty kvintakordu, kadenci, dominantní septakord
- hraje akordy – power akord, barré, dvojhmaty při hře se zkresleným zvukem
- používá výrazové prostředky – dynamiku (p, mf, f), úhozy trsátkem (rytmické členění) s kombinací prstů (vybrnkávání)
- improvizuje na základě získaných znalostí za pomoci doprovodu učitele, připraveného dema nebo vlastní skladby
- tvoří vlastní rytmický doprovod s melodickou linkou za pomoci učitele
- orientuje se v notovém zápise, tabulatuře, akordových značkách, v programu Guitar pro 5 dle získaných zkušeností
- interpretuje jednoduché skladby od různých kapel

7. ročník

- žák ovládá základní nástrojovou techniku (prstovou a trsátkovou techniku střední obtížnosti), hraje s tónovou kulturou a je schopen naladit si nástroj podle ladičky i sluchu včetně obsluhy metronomu
- hraje plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- doprovází podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních
- ovládá osvojené návyky a použití nástroje jak s čistým, tak i se zkresleným zvukem a dalšími efekty dle žákova vkusu a hudebního cítění
- zná a orientuje se na hmatníku v celém rozsahu
- ke svému uměleckému růstu a hráčské jistotě přispívá jeho účinkování na veřejnosti při různých kulturních příležitostech
- žák končí první stupeň studia vystoupením na absolventském či jiném veřejném koncertě

Vzdělávací obsah předmětu Hra na elektr. kytaru – II. stupeň

1. ročník

- žák ovládá základní obsluhu svého nástroje, hudební aparaturu (nastavení zvuku, seřízení korekcí)
- plně využívá techniky pro hru PR (trsátko, prsty, tlumení)
- plně se orientuje na hmatníku v celém rozsahu, jmenuje jednotlivé tóny
- užívá návyky při práci s efekty (použití zkresleného zvuku přes footswich, delay)

- tvoří vlastní rytmický a melodický úsek dle získaných vědomostí
- improvizuje na podkladu jednoduchého tématu dle výběru učitele nebo svého výběru
- doprovází podle notace, akordických značek, tabulatury
- interpretuje technické etudy od známých kytaristů
- hraje skladbu s použitím zkresleného zvuku s využitím krátkého sólového doprovodu

2. ročník

- žák umí použít své sluchové cítění ke stažení přiměřeně složitého partu z nahrávky
- orientuje se v hudebních žánrech a dokáže rozeznat hudební styl
- používá v základním tvaru hru tappingem, hammeringem
- používá barevné odstínění zvuku za pomocí svého nástroje (ovládání snímači, tremolem)
- ovládá jednoduchou stavbu skladby (vytvoření sloky, refrénu)
- zvládá nácviky rytmického cítění za pomoci metronomu ve stupnicích s rytmickými útvary
- užívá a uplatňuje své cítění k hudebnímu žánru, který ho oslovuje, nácvikem souborové hry s ostatními členy kapely

3. ročník

- žák má vytvořený systém jednoduchého denního cvičení pro udržení dosažené techniky
- zvládá úpravu zvuku aparatury (nastavení svého vlastního zvuku dle vkusu a cítění)
- hraje durové a mollové stupnice v rozšířené poloze
- hraje stupnice v tercích, sextách
- rozlišuje dynamickou hru s trsátkem při tlumených a znělých tónech
- orientuje se při hře v kapele, zná svou funkci a postavení při tvorbě jak převzatých skladeb, tak vlastních skladeb
- pracuje s jednoduchým nahrávacím programem a tvoří si tak podklady pro stavbu sóla

4. ročník

- žák využívá získané zkušenosti ke kvalitnímu tónu, k interpretaci hudby v jemných barevných a dynamických odstínech za pomoci efektů na modelování zvuku (distortion, reverb, delay, chorus)
- využívá své schopnosti při sólové, komorní a souborové hře
- uplatňuje se v kapele dle svého cítění a vkusu
- je schopen zkomponovat vlastní skladbu pro soubor
- žák končí druhý stupeň studia vystoupením na absolventském či jiném veřejném koncertě

6.21 Studijní zaměření Basová kytara

Charakteristika studijního zaměření

Charakteristika studijního zaměření Studium hry na basovou kytaru je zaměřena na praktické zvládnutí nástroje a jeho využití v různých stylových oblastech nonartificiální hudby. V průběhu studia se každý žák seznámí s různými žánry a styly, jejich charakteristickými znaky ve vztahu ke způsobu hry, potřebnému technickému vybavení. Díky několika souborům školy má možnost profilace v oblasti, ke které inklinuje.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na basovou kytaru – I. stupeň

1. ročník

- žák umí popsat nástroj a jeho části (hlava, ladící mechanika, krk, pražce, tělo, tremolo – kobylka, potenciometry, snímače – jejich funkce a přepínání) včetně strun a ladění
- má správně postavenou pravou ruku s úchopem trsátka
- má správně postavenou levou ruku – chromatické postupy na hmatníku (1234, 1324, 1423, 1342) s připojením pravé ruky a hry trsátkem po jednotlivých strunách
- čte noty v F klíči v půlové a první poloze, čte a hraje noty celé, půlové, čtvrťové
- hraje durovou stupnici do 1 oktávy s použitím prázdných strun
- interpretuje drobné melodie, skladby a rytmické útvary za doprovodu učitele
- rozlišuje zkreslený a čistý zvuk aplikací na stupnici za pomoci učitele
- hraje různá rytmická cvičení s využitím převážně prázdných strun
- orientuje se v tabulatuře

2. ročník

- žák má osvojený úchop trsátka v pravé ruce a volně přechází mezi strunami
- používá ladění pomocí ladičky – připojení, nastavení komorního A (Hz 440)
- pracuje s metronomem – nastavení rytmických hodnot
- má usazenou levou ruku pro hraní na hmatníku – orientuje se v dané poloze, jmenuje tóny
- zná základní funkce kytarového komba – zapnutí, připojení, přepnutí zkresleného zvuku
- ovládá durovou a mollovou stupnici do 1 oktávy, hraje kadenci
- rozlišuje a interpretuje dynamická znaménka (p, mf, f)
- orientuje se na hmatníku od I. do V. polohy
- interpretuje drobnou skladbu dle zvládnuté látky a dosažené technické úrovně
- zvládá základy hry se zkresleným zvukem – tlumení pravou rukou

3. ročník

- žák hraje dvojhmaty, power akord, akord
- ovládá hru na hmatníku od I. do VII. polohy s vyjmenováním daných tónů
- využívá technických cvičení ke zdokonalení své technické úrovně pomocí etud k tomu určených nebo cvičeních sestavených učitelem
- interpretuje skladby různých žánrů za pomoci čistého a zkresleného zvuku

4. ročník

- žák hraje durovou a mollovou stupnici do 1 oktávy s obraty kvintakordu a kadenci
- ovládá základy přepínání zkresleného a čistého zvuku
- interpretuje drobný doprovod s použitím tlumené techniky a znělých tónů se zkresleným zvukem
- ovládá doprovod s jinými hudebními nástroji
- orientuje se na hmatníku od I. do IX. polohy
- aplikuje hrou intervalové dvojhmaty při zkresleném zvuku s přechody do power akordů

- rozlišuje hudební žánry – výrazovost a techniku hry nástroje dle daného žánru

5. ročník

- žák hraje durové a mollové stupnice do 2 oktáv včetně obratu kvintakordů, kadence, D7
- orientuje se na hmatníku od I. do XI. polohy, zvládá hru trsátkem s rytmickými útvary dle daného doprovodu
- zvládá plynule obsluhu hudební aparatury – komba (přepnutí zkresleného zvuku, užití efektu reverb – zkreslený i čistý zvuk)
- interpretuje etudy jak s čistým, tak se zkresleným zvukem včetně přednesů
- zná další výrazové prostředky, které je možné použít pro hru na nástroj (delay, chorus, multiefekt, wah pedal)

6. ročník

- žák hraje durovou a mollovou stupnici do 2 oktáv, obraty kvintakordů, kadenci, D7
- hraje akordy – power akord, barré, dvojhmaty při hře se zkresleným zvukem
- používá výrazové prostředky – dynamiku (p, mf, f), úhozy trsátkem (rytmické členění), kombinaci prstů
- improvizuje na základě získaných znalostí za pomoci doprovodu učitele, připraveného dema nebo vlastní skladby
- tvoří vlastní rytmický doprovod s melodickou linkou za pomoci učitele
- orientuje se v notovém zápise, tabulatuře, akordových značkách, v programu Guitar pro 5 dle získaných zkušeností

7. ročník

- žák ovládá základní nástrojovou techniku (prstovou a trsátkovou techniku střední obtížnosti), hraje s tónovou kulturou a je schopen naladit si nástroj podle ladičky i sluchu včetně obsluhy metronomu
- hraje plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- doprovodí podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovod
- zná a orientuje se na hmatníku v celém rozsahu

Vzdělávací obsah předmětu Hra na basovou kytaru – II. stupeň

1. ročník

- žák hraje septakordy, zvládá jejich prstoklady na hmatníku
- ovládá hru typických basových figur (R´n´R, blues, latin…)
- orientuje se v základních hudebních formách (blues, AABA)
- zvládne obstarat základní údržbu a seřízení nástroje
- je schopen nastudovat mírně obtížnou přednesovou skladbu
- je schopen improvizovat doprovod basových figur v různých stylech

2. ročník

- žák hraje doškálné septakordy v dur
- provádí rozbor skladby z hlediska funkční harmonie (T, S, D)
- transkripce výrazných basových doprovodů a melodií
- je schopen hrát z not i podle sluchu
- podle akordových značek hraje složitější harmonie
- orientuje se ve struktuře notového zápisu (řídí se značkami pro zkrácení a zjednodušení notového zápisu – repetice, skok, zjednodušující značení)

- dokáže popsat technické řešení ozvučení nástroje a pod vedením učitele zvládne jeho zapojení v rámci hudebního uskupení
- zvládá melodický přednes

3. ročník

- žák zvládá výměny poloh v rozšířeném prstokladu v rámci 12 pražců
- hraje stupnice přes 2 oktávy a jejich intervalové variace
- zvládá základní harmonické spoje (zvyklosti, klišé)
- používá výrazové prostředky (příklep, odtrh, glissando)
- hraje a porovnává různá stylová specifika a frázování (osminové, triolové, šestnáctinové)
- využívá bicí automat (sekvencer) při tvorbě doprovodu

4. ročník

- žák zvládá výměny poloh a orientaci v celém rozsahu nástroje
- dokáže objasnit specifika hry v různých hudebních žánrech
- umí použít různé techniky hry na nástroj (flažolety, vícehlas, slap…).
- hraje sólové skladby s doprovodem i samostatně, je schopen jejich interpretace s využitím výrazových prostředků
- je schopen jednoduché stylové improvizace
- dokáže uvést specifika hry na vícestrunné a bezpražcové nástroje

6.22 Studijní zaměření Bicí nástroje

Charakteristika studijního zaměření

Na základní umělecké škole je k dispozici bicí soupravy, konga, cajon, chrastítka, řehtačky, djembe aj. Z melodických nástrojů marimba a zvonkohra. Žák bude v rámci předmětu postupně seznámen s různými druhy bicích nástrojů se zaměřením na malý buben a posléze bicí soupravu. Cílem předmětu je rozvoj žákovy hudebnosti a rytmického cítění ve vztahu k jeho dosavadním dovednostem. Důraz je kladen na účelnou a pohodlnou techniku hry, rytmickou přesnost, dynamiku projevu, vnímání odlišností hudebních stylů a na schopnost projevit se jak sólově, tak doprovodit hudební těleso.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – přípravné studium

1 a 2. ročník

- žák se pohybuje přirozeně a uvolněně
- ovládá shodné držení paliček (obě ruce stejným způsobem, matched grip, palec vzhůru, balanční bod – palec a ukazovák)
- hraje jednotlivými údery (single stroke roll)
- orientuje se v 2/4 a 4/4 taktování a v jednoduchém rytmickém zápisu (celá, půlová, čtvrťová, osminová)
- pozná základní druhy dynamiky a tempa

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – I. stupeň

1. ročník

- žák využívá znalostí optimálního posazení (zásada pravých úhlů, vzdálenost bubínku od stoličky), ovládá shodné držení paliček (obě ruce stejným způsobem, matched grip, palec vzhůru, balanční bod – palec a ukazovák), hraje jednotlivými údery (single stroke roll), ovládá základní dovednosti při hře nohou (velký buben, hi-hat, postavení nohy na pedálu, způsoby hry – pata nahoře)
- v nácvicích koordinuje hru všech končetin při hře na bicí nástroje
- orientuje se v 2/4, 3/4 a 4/4 taktování a v jednoduchém rytmickém zápisu (celá, půlová, čtvrťová, osminová)
- zná základní druhy dynamiky a tempa
- ovládá základní druhy úderu a jejich základní dynamiku
- koordinuje obě ruce v souhře
- sleduje audio a video nahrávky rozmanitých hudebních žánrů se zaměřením na úlohu bicích nástrojů
- podle sluchu hraje na melodický nástroj melodii jednoduché známé písně

2. ročník

- žák využívá dvojitých úderů (double stroke roll), je seznámen s pokročilejšími technikami držení paliček
- koordinuje hru všech končetin, při hře na bicí soupravu využívá přechodových bubnů při technických nácvicích
- orientuje se v 2/4, 3/4, 4/4, 6/8 a 12/8 taktování, je seznámí s notovým zápisem pro bicí soupravu
- orientuje se a hraje z rytmického zápisu (osminové trioly, šestnáctiny) i z jednoduchého zápisu pro celou soupravu
- při poslechu a sledování hudebních ukázek se orientuje ve formální struktuře skladeb (předtaktí, čtyřtaktí, osmitaktí, break)

- pracuje s celkovou dynamikou hry, zvládne nácvik v pomalých a středních tempech
- na malém bubnu pracuje s barvou podle místa dopadu paličky
- ovládá jednoduchý rytmický doprovod (2/4, 3/4 a 4/4 – polka, valčík, rock)
- hraje na na triangl, tamburinu, bonga, claves, shakers apod.
- při improvizované hře s učitelem vnímá společné tempo a dbá na souhru a nezávislost svého rytmu
- hraje podle sluchu durové stupnice, hraje jednoduchou etudu pro melodický nástroj

3. ročník

- žák využívá základy Mollerovy techniky při double stroke roll, hraje akcenty, základní paradiddly, přírazy, víření
- koordinuje hru všech končetin při hře na bicí soupravu (nácvik lineárních rytmů), využívá přechodových bubnů
- je seznámen se základními fill- iny a jejich použitím v praxi
- orientuje se v notovém zápisu pro bicí soupravu, v rytmickém zápisu (celé a půlové trioly)
- při poslechu a sledování hudebních ukázek se orientuje ve formální struktuře skladeb, sleduje náladu skladby, vnímá vztah mezi hudebníky a jejich nástroji, rozlišuje stylové přístupy různých hráčů, orientuje se různých hudebních žánrech
- pracuje s celkovou dynamikou hry, nacvičuje ve středních tempech, hlídá správné místo dopadu paličky na nástroj, sleduje svůj posez a držení paliček
- rozšiřuje druhy rytmických doprovodů (blues, nácvik shuffle, swing)
- nacvičuje především v pomalých tempech s důrazem na přesnost, dynamickou vyrovnanost úderů, hraje s metronomem a počítá
- podle zaměření skladby využívá druhy perkusivních nástrojů
- hraje stupnice a melodie podle rozsahu nástroje (zvonkohra, metalofon, marimba)
- při hře v souboru hraje na perkusivní nástroje

4. ročník

- žák hraje s použitím Moellerovy techniky při hře dvojitých úderů
- vyjadřuje kontrast akcenty a užitím ghost notes
- hraje vícenásobné přírazy – skupinky
- víření na malý buben (na sextolách a šestnáctinových notách) s dynamickým odstíněním
- hraje na malý buben v různých taktech, ve střídavém taktu
- hraje jednoduché paradiddly
- hraje dvojhlasně na melodické nástroje
- má osvojené další druhy rytmických doprovodů (shuffle, swing, nácvik latinsko – amerických rytmů)
- dbá na koordinaci při hře lineárních rytmů
- vnímá polyrytmickou strukturu při hře s metronomem nebo v souboru
- dokáže seřídit soupravu tak, aby odpovídala jeho tělesným proporcím a požadavkům na ergonomické a pohodlné hraní
- orientuje se v různých hudebních žánrech
- jmenuje základní skupiny bicích nástrojů
- vytváří jednoduchý doprovod – figurace, ostinato, prodleva

5. ročník

- žák reprodukuje synkopy, různé tečkované rytmy
- samostatně člení hodnoty při hře rytmu 2:3
- hraje z listu etudy pro malý buben (základní čtvrťové a osminové takty)
- rozlišuje stylové přístupy různých hráčů
- hraje z not v rozsahu nástroje, doprovází základními harmonickými funkcemi

6. ročník

- žák hraje skupinky (vícenásobné přírazy)
- vytváří variace probraných rytmů a polyrytmů a ovládá jejich pokročilejší variace
- správně člení hodnoty při hře rytmu 3:4
- hraje tříhlas na melodické nástroje
- dokáže naladit jednotlivé bubny bicí soupravy
- uzpůsobí dle podmínek a nároků zvukový charakter nástroje
- po poslechu nahrávky odvozuje základní tvar rytmického doprovodu a napodobuje slyšenou předlohu
- zná původ bicích nástrojů
- hraje z listu, reprodukuje základní dynamické a tempové označení, využívá tuto dovednost při nácviku skladby v souboru

7. ročník

- žák hraje kvintoly, sextoly
- orientuje se i v dalším lichém taktování (5/4, 7/4)
- reprodukuje moderní rytmy podle svého zájmu – elektronická hudba, metal, hip-hop
- správně člení hodnoty při hře rytmu 5:4
- dokáže popsat a vysvětlit historický vývoj bicích nástrojů a bicí soupravy
- využívá základní harmonické funkce v dané tónině (durové a mollové stupně) – sestavuje doprovod k písni

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák rozvine dříve osvojené druhy technik (akcenty, přírazy, víření) a dbá na jejich preciznější provedení
- bezpečně čte rytmus, koordinovaně čte zápis
- v průběhu skladby kombinuje různé druhy technik podle její struktury a vývoje
- při studiu nové skladby využívá svých zkušeností, konzultace s učitelem a poslechem nahrávek
- díky znalosti různých rytmických doprovodů se dokáže přizpůsobit celku
- vnímá své spoluhráče
- dynamiku své hry určuje podle akustiky prostoru
- hraje z listu rytmický doprovod
- na základě poslechu volí adekvátní výrazové prostředky pro doprovod (vycítí dynamiku a tempo, volí nástrojové možnosti, určuje prostor pro vlastní tvořivost)
- seznamuje se s různými technikami hry na bicí nástroje prostřednictvím nahrávek a poslechu jiných hráčů
- hraje skladby úměrné svým technickým možnostem, správně reprodukuje rytmus, hudební označení a artikulaci

3. a 4. ročník

- žák kombinuje osvojené polyrytmy a na soupravu hraje sólo pomocí varianty polyrytmů
- z poslechů nahrávek, vlastní zkušenosti a z praxe má utvořen vlastní názor a upevňuje si svůj originální styl
- podle získané praxe přizpůsobuje dynamiku své hry akustice prostoru
- hraje z listu skladbu pro bicí soupravu
- po poslechu píše skladbu do not
- při improvizovaném doprovodu užívá získané schopnosti
- v závislosti na žánru volí podobu rytmického doprovodu (odpovídající metrum, technika hry)
- je schopen improvizace na melodický nástroj, případně tvoří vlastní kompozici

6.23 Studijní zaměření Sólový zpěv

Charakteristika studijního zaměření

Žáci jsou od přípravného studia seznamováni se základy pěvecké výchovy, které spočívají v rozvíjení hlasové – mluvní a pěvecké kultury. Učí se základním pěveckým návykům jako je správné držení těla, pěvecké dýchání, uvolnění mluvidel, artikulace apod. Výsledkem tohoto studia je přirozený a kultivovaný přednes skladeb s využitím všech nabytých dovedností. Žáci se během svého studia věnují lidovým a umělým písním. Repertoár je vždy volen dle individuálních možností každého žáka. Ve II. stupni žáci prohlubují své pěvecké dovednosti a návyky, které se uplatňují v různých stylových žánrech (lidové písně, písně různých hudebních období, populární písně).

Mladší žáci po 3. ročník I. stupně mohou navštěvovat hodiny sborečku, kde získají základy sborového zpívání a zároveň se mohou účastnit větších školních projektů (vánoční vystoupení, minioperky, vernisáže a další slavnostní akce). Od 4. ročníku povinně přecházejí do pěveckého sboru.

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – přípravné studium

1. ročník

- žák je schopen předvést základní pěvecké návyky – pěvecký postoj, správná artikulace, uvolnění dolní čelisti (úst)
- zpívá s doprovodem klavíru a v základní dynamice p-mf, nepřepíná hlas
- rozezná stoupající a klesající melodii

2. ročník

- žák je schopen předvést správné pěvecké dýchání (nádech – zadržení – výdech)
- zpívá ve střední poloze a zachovává přirozenost hlasu
- čistě intonuje lidové písně, zpívá je od různých zadaných tónů
- zpívá různě předehrané tóny ve své hlasové poloze

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – I. stupeň

1. ročník

- žák ovládá přirozený pěvecký postoj těla a držení hlavy
- pomocí dechových cvičení volených na základě individuálních možností disponuje žák správným pěveckým dýcháním, měkkým nasazením tónu
- na textu zvolené písně se snaží o uvolnění mluvidel a brady
- zpívá jednoduché písně i cvičení v rozsahu dle individuálních možností a dispozic
- snaží se o čistou intonaci, identifikuje a následně si osvojuje navození hlavového tónu
- na základě zvládnutého dechu realizuje dynamické změny v rozsahu p-mf
- zpívá jednoduchou kantilénu, dvoutaktí a fráze
- zprvu intonuje za podpory klavíru, při intonačně dokonalém zvládnutí písně zpívá ve střední hlasové poloze v rozsahu pěti až šesti tónů (sestupná cvičení)
- zvládá zpěv s doprovodem (melodická linka)
- při zpěvu využívá paměť, tonální i rytmickou představivost
- rozumí textu písně

2. ročník

- žák ovládá dokonalejší dýchání – klidné a hluboké, zvládá navození hlavového tónu pomocí brumenda shora, zpívá sestupná cvičení, později nahoru i dolů

- vyrovnává hlas v celé hlasové poloze, hlasový rozsah rozšiřuje dle možností do rozsahu oktávy, zamezení forze (tlačení na hlas)
- disponuje rozšířenou dynamickou a agogickou škálou (ritardando, accelerando), kantilénou
- soustavně pracuje na pěstování paměti
- orientuje se v notovém zápisu
- v rámci svého rozsahu zpívá písně s lehčím doprovodem, akordickým doprovodem, ale i bez doprovodu
- je schopen uvědomělého přednesu na základě porozumění hudební struktury i textu písně

3. ročník

- žák předvádí správný pěvecký postoj
- ovládá žeberně brániční dýchání, uvědoměle spojuje a zvukově vyrovnává vokály při zachování zásad správné výslovnosti
- používá měkké nasazení tónu, správnou artikulaci, výslovnost a funkci mluvidel
- na základě textu a charakteru písně žák sám rozlišuje vhodnou dynamiku a agogiku
- s pomocí dechové techniky a spojováním vokálů zpívá legato
- zpívá intonačně čistě i za složitějšího harmonického doprovodu, ale také bez doprovodu
- disponuje vlastním pojetím interpretace písně nebo skladby

4. ročník

- žák ovládá dokonalejší žeberně-brániční dýchání
- zazpívá sestupná cvičení v rozsahu oktávy – ovládá navození hlavového tónu a jeho propojování s nižší polohou, cvičení ve střední poloze, intonační a rytmická cvičení na rozvíjení hudební představivosti
- důsledně deklamuje po rytmické stránce daný text
- uvědoměle spojuje hlavový a hrudní rejstřík
- zvukově vyrovnává vokály při zachování jejich charakteristických vlastností
- zpívá písně, jež jsou přizpůsobeny jeho technickým možnostem a schopnosti pochopit obsah
- intonuje na základě opěrných písní (písně začínající hlavními stupni)
- uvědomuje si škodlivost zesilování a zvyšování hlasu při mluvě

5. ročník

- žák ve cvičeních střídá staccato a legato, má osvojené cvičení na vyrovnávání vokálů (na jednom tónu)
- rozvíjí hlas v celé hlasové poloze
- kombinuje hlasová cvičení v rozsahu oktávy (dur, moll)
- realizuje dynamické změny, aniž by docházelo k tremolu
- rozvíjí plynulou kantilénu na různých nápěvcích
- navrhuje různá řešení přednesu písně při zachování správné pěvecké techniky a nálady písně
- ve skladbách různých stylů a žánrů stále dbá na správné zásady dýchání a artikulace
- zpívá nad prodlevou spolu s učitelem ostinátní figury rytmické i melodické
- zná další hudební útvary – vícehlas, kánon
- zpívá v duu jednoduché lidové písně (tercie, sexty)
- ve sborovém a komorním zpěvu nepřepíná své možnosti

6. ročník

- žák vědomě používá měkké patro, zvládá odsazení na jednom dechu, disponuje vyrovnaným hlasem v celé hlasové poloze na základě voix mixtu
- zpívá cvičení k předcházení mutačních šelestů a hlasových zlomů
- příprava mezza di voce v přiměřené dynamice za účelem zdokonalení dechové opory
- volí adekvátní výrazové prostředky na základě porozumění hudby a textu
- interpretuje skladbu se všemi prvky charakteristickými pro daný styl

- efektivně rozvíjí dvojhlasý zpěv

7. ročník

- žák automaticky propojuje zásady správného dýchání s měkkým hlasovým začátkem
- vyrovnává hlas v celé hlasové poloze bez hlasového zlomu mezi vyšší a střední hlasovou polohou
- má rozšířený hlavový tón do vyšších poloh
- zpívá plynulou kantilénou s prodlouženými dechovými frázemi
- podle svých individuálních možností volí vhodné výrazové prostředky náležející k danému žánru či stylu
- pracuje s mikrofonem, prostorem, akustikou, reaguje na náladu v sále a na celkovou atmosféru
- na základě intonační metody se učí svůj part a jeho interpretaci
- ve sboru se dynamicky přizpůsobuje ostatním hlasům
- ve skladbách jiného než klasického charakteru netlačí na hlas, využívá voix mixtu

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák uvědoměle disponuje pěveckými návyky, dechovou technikou, propracovanou dynamickou, rytmickou a agogickou stránkou
- zvládá zpěv plynulé kantilény s ohledem na vedení a dodržování frází
- samostatně se orientuje v notovém zápisu i textu, v hudbě a pěveckém projevu různých žánrů a stylů
- v průběhu studia komunikuje při práci s korepetitorem, používá prvky originality (vlastní prožitek interpretované skladby)
- kriticky hodnotí interpretovanou i slyšenou hudbu
- samostatně rozvíjí žánrovou oblast jemu blízkou

3. a 4. ročník

- žák formuluje zásady hlasové hygieny
- dle žánrového zaměření využívá příslušnou pěveckou techniku, samostatně rozlišuje vhodnost jejího použití
- dobře se orientuje v hudebním zápise i textu
- uvědoměle spojuje hrudní a hlavový rejstřík bez slyšitelných zlomů
- na základě zvládnuté kantilény a porozumění textu správně frázuje
- má přehled o základní pěvecké literatuře různých slohových období
- vnímá uvědoměle ostatní hlasy na základě smyslu pro harmonické cítění
- je schopen předvést nenucený a přirozený hudební projev a chování na podiu
- konstruktivně diskutuje o poslouchaném díle

6.24 Studijní zaměření Sborový zpěv

Charakteristika studijního zaměření

I. stupeň

Od prvního ročníku si žáci osvojují a následně prohlubují správné pěvecké návyky (přirozené držení těla, pěvecké dýchání, správné nasazení tónu, přesná artikulace apod.). Dále se učí reagovat na gesta sbormistra, orientovat se v zápisu jednohlasých i vícehlasých skladeb. V neposlední řadě se učí také zodpovědnosti, spolupráci a toleranci k ostatním dětem. Repertoár je zaměřen především na úpravy lidových písní (jednodušší dvojhlasé a tříhlasé písně), soudobou dětskou sborovou tvorbu a populární písně.

II. stupeň

Ve druhém stupni základního studia jsou všechny získané pěvecké návyky a dovednosti prohlubovány a následně využívány v interpretaci skladeb jednotlivých období. Žáci jsou vedeni k aktivnímu přístupu k hudbě, účastní se školních i mimoškolních aktivit, pěveckých seminářů i soutěží. Repertoár tohoto sboru je zaměřen na náročnější úpravy lidových písní (čtyřhlas, vícehlas), starou hudbu, spirituály, gospely a populární skladby různých hudebních období.

Vzdělávací obsah předmětu Sborový zpěv

1. a 2. ročník

- žák při zpěvu využívá správného a přirozeného držení těla
- je schopen klidného a hlubokého dýchání, učí se pravidlům sborového dýchání
- uvolňuje mluvidla pomocí říkadel a jazykolamů a správně artikuluje (uvolněná čelist)
- měkce nasazuje tóny a čistě zaintonuje svůj part v jednohlasých písních
- podle dispozic využívá hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost

3. ročník

- žák zazpívá jednoduché lidové i umělé písně jednohlasé písně minimálně v rozsahu oktávy - zpívá lehce a intonačně přesně
- podle dispozic využívá hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost
- vybavuje si zásady hlasové hygieny, nepřepíná své síly
- při zpěvu využívá základní dynamiku (p, f, mf) a ritardando
- rozumí významu jednotlivých gest sbormistra
- rozvíjí svou rytmickou, melodickou a tonální představivost

4. a 5. ročník

- žák zvládá uvolněný postoj při zpěvu
- používá klidné a hluboké dýchání s prodlouženým plynulým výdechem, chápe použití střídavého dechu
- měkce nasazuje tóny, čistě intonuje u jednoduchých dvouhlasých skladeb (tercie, sexty) s doprovodem i a capella
- přirozeně a přesně artikuluje, uvolňuje dolní čelist
- využívá hlas v celém svém rozsahu a dle možností ho rozšiřuje
- dodržuje hlasovou hygienu a nepřepíná své síly
- chápe jednotlivé hudební fráze s důrazem na kantilénu
- při zpěvu používá základní dynamiku (p, mf, f, crescendo, decrescendo) a ritardando
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů v dvojhlasu
- chápe význam jednotlivých gest sbormistra a citlivě na ně reaguje
- orientuje se ve struktuře jednoduchých sborových partitur

6. a 7. ročník

- žák při zpěvu disponuje správnou dechovou technikou, v hudební frázi používá střídavý nádech
- využívá hlas v celém svém rozsahu s důrazem na hlavovou rezonanci
- zpívá party jednoduchých vícehlasých skladeb s doprovodem, i a capella
- přesně artikuluje, přirozeně propojuje jednotlivé vokály
- důsledně dodržuje hlasovou hygienu, nepřepíná hlas a zachovává jeho přirozenost
- má vypěstovaný smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- při zpěvu využívá dynamiku, vyjadřuje agogické změny
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů ve vícehlasu (dvojhlas, trojhlas), orientuje se ve struktuře náročnějších sborových partitur
- chápe význam jednotlivých gest sbormistra, reaguje na ně pohotově a citlivě
- orientuje se v základní sborové literatuře, interpretuje skladby jednotlivých období

Vzdělávací obsah předmětu Sborový zpěv – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák ovládá a při zpěvu uplatňuje návyky kultivovaného sborového zpěvu (dechová technika, tvorba tónu, artikulace)
- používá hlas v celém svém rozsahu, nepřepíná ho a důsledně dodržuje hlasovou hygienu
- má povědomí o hlasových rejstřících a v rámci možností s nimi pracuje
- v náročnějších skladbách uplatňuje smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu

3. a 4. ročník

- žák se orientuje ve struktuře složitějších sborových partitur a vnímá vyváženost jednotlivých hlasů vícehlasu (čtyřhlas, vícehlas)
- při zpěvu využívá celou škálu dynamických a agogických změn, je schopen pohotově reagovat na gesta sbormistra
- zná základní sborovou literaturu různých slohových období a na základě vlastních zkušeností je schopen jednotlivé skladby interpretovat

6.25 Předmět Komorní / souborová / orchestrální hra

Výuka kolektivní hry probíhá již od počátku v hodinách hlavního oboru, a to v nejjednodušším komorním útvaru – v duu, ve kterém je učitel spoluhráčem. Žák si osvojuje vnímání druhého hlasu a reagování na něj. Samotný předmět Komorní, souborová a orchestrální hra se u většiny nástrojů vyučuje od čtvrtého ročníku prvního stupně základního studia, předmět však mohou nepovinně navštěvovat i žáci nižších ročníků. Hra v souboru je pro žáky výborná zkušenost, kdy se naučí poslouchat jeden druhého, přizpůsobovat se a vnímat rytmus. Je nutné, aby žáci byli vedeni k dosažení stejné technické a výrazové úrovni.

Vzdělávací obsah předmětu Komorní / souborová / orchestrální hra - I. stupeň

4. ročník

- žák reaguje na základní požadavky a gesta vedoucího souboru nebo učitele
- zvládá základní rytmické hodnoty a takty při hře v souboru
- cvičí správnou souhru na začátku i konci skladby - zrakový kontakt s ostatními hráči
- v souboru uplatňuje základní dynamiku
- reaguje na základní požadavky a gesta vedoucího souboru nebo učitele

5. ročník

- žák zvládne zahrát z listu jednoduchý part
- poslouchá své spoluhráče a vnímá tak skladbu jako celek
- je si vědom spoluodpovědnosti za provedení skladby
- orientuje se v notovém zápisu - pokračování ve hře od označených taktů
- dbá na čistou intonaci, kvalitní tón, respektuje ostatní hlasy v souboru
- uspořádá si prostor pro společnou práci
- spolupracuje s ostatními členy souboru, respektuje různou úroveň technické vyspělosti a individualitu spoluhráčů
- hraje v souboru písně, delší skladby a melodie ve dvojhlasu a tříhlasu
- interpretuje skladby s důrazem na dynamiku a tempo; samostatně kontroluje intonaci

6. a 7. ročník

- žák s jistotou zvládá dynamické a tempové změny
- udává tempo dané skladby
- používá osvojené výrazové prostředky pro patřičný charakter skladby
- komunikace, týmová práce – žák je schopen s ostatními hráči komunikovat o základních problémech skladby, poradit se navzájem o konkrétních detailech, úsecích skladby aj.
- reaguje pohotově na chybu
- vědomě se přizpůsobuje po rytmické a dynamické stránce
- umí sladit svůj nástroj s ostatními hráči v souboru
- přizpůsobuje se souboru rytmicky, tempově, dynamicky
- svůj part hraje i v neúplném obsazení tak, aby celkový dojem byl co nejlepší
- umí ukázat hráčům v souboru nástup a ukončení skladby
- žák reaguje na tempové a dynamické změny
- domluví se s ostatními hráči na společném postupu při nácviku skladby
- dokáže poradit a pomoci méně zkušeným spoluhráčům
- používá osvojené výrazové prostředky pro patřičný charakter skladby

Vzdělávací obsah předmětu Komorní / souborová / orchestrální hra - II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák správně prostuduje svůj part - tempo, zpomalování, zrychlování, fráze, artikulace, rytmus, pomlky, nástupy, ukončení apod., žák reaguje na tempové a dynamické změny
- domluví se s ostatními hráči na společném postupu při nácviku skladby
- umí poradit a pomoci méně zkušeným spoluhráčům
- má zdokonalené nástupy a ukončení skladeb, zvládá těžší dynamické a tempové změny
- rozlišuje interpretaci klasickou a jazzovou (správné frázování apod.)
- uplatňuje stálou sebekontrolu pro kultivovaný projev
- plně chápe a prožije umělecká díla přiměřeného obsahu a formy

3. a 4. ročník

- žák hraje v souboru s rytmickou jistotou
- orientuje se v partituře, ne pouze ve svém partu
- je schopen zastoupit učitele na zkoušce souboru
- dokáže poradit mladším členům souboru, například ve věci prstokladů
- v případě potřeby se dokáže vyjádřit k tempu, přednesu a výrazu skladby
- ladí svůj nástroj s ostatními v souboru bez pomoci ladičky
- naslouchá učiteli, plní jeho pokyny, a tak dává příklad mladším členům souboru
- hraje v přesné souhře s ostatními hráči

6.26 Předmět „Zpívánky“

Vzdělávací obsah předmětu „Zpívánky“ - přípravné studium

1. a 2. ročník

- žák se seznamuje se základními pěveckými návyky - pěvecký postoj, správná artikulace, uvolnění dolní čelisti (úst), uvolněný hlasový aparát i celé tělo při zpěvu
- používá hlas v celém svém rozsahu a zachovává jeho přirozenost
- zvládá zpěv s doprovodem, rozezná stoupající a klesající melodii
- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku
- zpěv doprovází Orffovými nástroji
- zná základy hudební teorie – zvuky, tón (barva, síla, výška, délka), notová osnova, noty v notové osnově, psaní not, houslový klíč, takty a taktová označení, hudební abeceda, půltón a celý tón, stupnice C dur
- zná hudební nástroje, které se vyučují v naší ZUŠ
- seznamuje se s předními hudebními skladateli a jejich tvorbou

6.27 Kolektivní předmět Hudební nauka

Vzdělávací obsah předmětu Hudební nauka

1. ročník

- žák zná houslový a basový klíč
- zná názvy not a pomlk, druhy oktáv
- vnímá v notovém zápisu postupy a skoky
- dokáže zahrát nebo zazpívat celý tón – půltón, zná význam posuvek
- vyjmenuje posuvky v předznamenání
- rozpoznává základní rytmické hodnoty od noty a pomlky celé po osminovou
- reprodukuje 2/4, 3/4, 4/4 takt
- zpívá tóny hudební abecedy s oporou hudebního nástroje
- ovládá hudební termíny: repetice, staccato, legato
- zná základní dynamická znaménka p, mf, f
- zná základní stavbu stupnice – celé tóny a půltóny
- zná durové stupnice do 7 # – kvintový kruh
- zvládá zápis stupnic do notové osnovy do 4 #
- seznamuje se se skladbami různých žánrů, orchestrálních skladeb (rozeznávání nástrojových skupin)

2. ročník

- žák kombinuje základní rytmické hodnoty a pomlky včetně šestnáctinových hodnot a triol
- reprodukuje 3/8, 4/8, 6/8 a 2/2 takt
- zná základní tempová označení (allegro, vivo, moderato, lento…)
- umí dvojité posuvky
- zná durové stupnice do 7 b – kvartový kruh
- zná další hudební termíny (např. prima volta, seconda volta, Da Capo al Fine, předtaktí aj.)
- jmenuje intervaly, rozlišuje intervaly čisté, velké, malé, zvětšené a zmenšené
- na základě sluchové analýzy rozpoznává intervaly podle opěrných písní
- zná tónický kvintakord

3. ročník

- žák zná pojmy crescendo, decrescendo, accelerando a ritardando
- umí dvojité posuvky, chápe enharmonickou záměnu
- napíše mollové stupnice (aiolská, harmonická, melodická) do 4 # a 4 b
- zná základní harmonické funkce (tónika, subdominanta, dominanta)
- zná tónický kvintakord a jeho obraty
- zná druhy kvintakordů
- sluchem rozpoznává durový a mollový kvintakord
- zpívá dané intervaly, přenáší hraný tón do své hlasové polohy
- ovládá základní rytmické obměny, které využije při studiu skladeb
- orientuje se v základních hudebních formách – malá písňová forma, barokní a klasické tance
- zná základní melodické ozdoby a jejich interpretaci
- zná rozdělení hudebních nástrojů do skupin

4. ročník

- žák zná pojmy: paralelní, stejnojmenná, chromatická, diatonická a pentatonická stupnice
- napíše mollové stupnice (aiolská, harmonická, melodická) do 7 # a 7 b
- umí intervaly přes oktávu
- zná enharmonickou záměnu
- podle závěrečného akordu určí sluchem tónorod skladby

- rozpoznává sluchem intervaly (čisté, malé a velké) a nejdůležitější dokáže zazpívat
- zná všechny druhy notových hodnot (dvaatřicetinová a čtyřiašedesátinová nota)
- umí označení pro základní melodické ozdoby a způsob jejich interpretace
- zná další hudební formy – sonatina, koncert, sonáta, rondo aj.
- dokáže sestavit všechny druhy septakordů a jejich obraty
- sluchem rozpoznává kvintakordy a jejich obraty
- zná rozdělení S-A-T-B

5. ročník

- žák zná velký nónový akord a intervaly přes oktávu
- dokáže určit v lidových písních jednoduché předvětí a závětí, motiv, téma, periodu
- dokáže jednoduchý hudební motiv přepsat do jiné tóniny
- ve slyšené hudbě analyzuje opakující se motivy, základní témata
- podloží melodii základními akordy (harmonické nástroje)
- analyzuje sluchem kvintakord a jeho obraty, zazpívá ze zahraného akordu jeho tóny
- zná hudební formy – symfonie, koncert, melodram, sonáta, fuga, rondo, kánon, variace, tance barokní svity
- zná vymezení hlavních období vývoje hudby
- ke každému období přiřadí charakteristický hudební styl a nejvýznamnější světové i české skladatele

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Studijní zaměření Výtvarná tvorba

Výtvarný obor ZUŠ Hostinné klade důraz na rozvoj všech znalostí a dovedností týkajících se výtvarného tvoření. V malých výukových skupinách klademe důraz na vysoce individuální přístup ke každému dítěti a snažíme se nejdříve pracovat na všech úrovních výtvarného projevu. Dále se pak každé dítě profiluje podle oblasti, která je mu nejbližší – kresba, malba, grafika atd. Výhodou toho je zajištění maximálního využití potenciálu každého našeho žáka.

Učební plán B 1 – Výtvarná tvorba

Předmět	**Přípravné studium**		**I. stupeň**							**II. stupeň**			
Ročník	**1.**	**2.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**
Výtvarná tvorba (kresba, malba, grafika prostorová tvorba dějiny výtvarného oboru multimediální tvorba)	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Součet	**2**	**2**	**2**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**
Týdenní minimální dotace	**2**		**20**							**12**			

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba - přípravné studium

1. – 2. ročník

- žák uplatní a prohloubí své výtvarné dovednosti, rozvíjí estetické myšlení, vlastní fantazie a obrazotvornosti
- učí se hravou formou výtvarným technikám
- pracuje s materiály a technikami, které mu umožní nejlépe a bez potíží vyjádřit vlastní záměr
- na elementárním stupni rozvine sebekontrolu, koncentraci a vůli
- dodržuje základní bezpečnostní pravidla při používání výtvarných pomůcek a materiálů
- žák umí pojmenovat jednotlivé výtvarné pomůcky a materiály
- dokáže se soustředit na proces tvoření
- pojmenuje základní paletu barev, dokáže s nimi pracovat
- dokáže využít přiměřený formát k výtvarnému tvoření
- dokáže využít základní možnosti při práci s čárou (přítlak, šířka stopy…)

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba – I. stupeň

1. ročník

- žák poznává výtvarnou práci, jednoduché výtvarné techniky a řeší jednoduchá výtvarná zadání, která se skládají jen z jednoho výtvarného kroku
- pozoruje věci kolem sebe a výtvarně je přetváří
- seznamuje se s tvorbou svých spolužáků a poučuje se z chyb jiných
- vytváří krátké výtvarné etudy zaměřené na ztvárnění světa kolem nás (dům, město, jídlo, oblečení, věci denní potřeby…)
- zodpovědně přistupuje k výtvarné tvorbě
- spolupracuje s učitelem, klade dotazy
- používá základní barevnou škálu
- poznává zákonitosti teplé a studené škály barev

- zná základní prvky plošného vyjádření – bod, linie, tvar, plocha, barva
- využívá pomoc učitele při zpracovávání zadaných témat
- na jednoduchých výtvarných cvičeních a ukázkách pozoruje a chápe výtvarné techniky – kresbu, malbu, grafiku (práce s otisky, monotypy apod.)
- je seznámen s možností prostorové tvorby – keramika, papírová hmota, odpadové materiály, přírodní materiály
- používá základní plošné techniky – kresba, malba
- pozoruje věci ve svém okolí a pociťuje působení těchto věcí na lidské smysly (zrak, chuť, hmat, čich, sluch), toto dokáže převést do výtvarného projevu
- všímá si běžných jevů a vztahů ve svém okolí a dále je využívá ve výtvarné tvorbě
- k výtvarnému projevu se inspiruje běžným životem
- zpracovává především klasická témata obohacená o fantazijní a imaginární prvky

2. ročník

- žák zpracovává složitější (komplikovanější) výtvarná zadání a dokáže je rozfázovat do několika kroků
- postupně se seznamuje s nejzákladnějšími autory významných výtvarných děl a všímá si s pomocí učitele jejich výrazových prostředků
- posuzuje své vlastní výtvarné dílo za pomocí jednoduchých slov (líbí x nelíbí) a přidává zdůvodnění svého postoje (proč?)
- užívá prvky výtvarného vyjádření bod, linie, tvar – podle svých schopností
- seznamuje se s uměním umístění těchto prvků do plochy
- prohlubuje znalosti práce s barvou a znalosti v jednotlivých výtvarných technikách
- ke své práci používá adekvátních formátů
- chápe elementární podstatu prostorové tvorby
- vnímá své okolí a podněty, které poskytuje
- je přiměřeně samostatný ve výtvarných nápadech a myšlenkách
- sám realizuje svůj jednoduchý výtvarný nápad

3. ročník

- žák zpracovává komplikovanější výtvarné zadání tím, že si je dělí do několika dílčích kroků (na příklad dvou)
- soustředí se na výtvarné zadání i po delší časový úsek (práce probíhá v delším časovém
- úseku)
- posuzuje své výtvarné dílo pomocí vět, jednoduše vysvětluje svůj výtvarný zájem
- zná díla jiných (např. žáků) a pomocí jednoduchých vět o nich hovoří
- v plošných pracích vytváří prostor pomocí stínování a barvy
- záměrně využívá obrazotvorných prvků bodu, linie a tvaru – dle svých možností
- vědomě užívá kontrastů v barvě, síle linie, přítlaku apod.
- chápe zákony modelace prostoru pomocí stínování jak při práci s barvou, tak tužkou, uhlem, rudkou apod.
- využívá plošné a prostorové techniky
- samostatně zpracovává zadaná témata
- tvoří větší prostorové práce pomocí různých typických i atypických materiálů (práce s drátem, papírovou hmotou, přírodními materiály, pet lahvemi, igelitem apod.)
- pracuje v jednoduchém grafickém programu
- umí použít základní plošné techniky – kresba, malba a grafika
- pracuje s prostorovými technikami
- samostatně realizuje výtvarné dílo
- uplatňuje schopnost hledat možnosti různých způsobů zpracování výtvarných zadání
- ve svých niterních prožitcích nachází motivaci

4. ročník

- žák se soustředí na výtvarné zadání po delší časový úsek
- posuzuje své výtvarné dílo a vysvětlí svůj výtvarný záměr
- charakterizuje cizí výtvarný projev
- vytváří prostor v plošných pracích pomocí stínování, barvy, učí se základům perspektivy
- záměrně využívá obrazotvorných prvků bodu, linie a tvaru
- vědomě užívá kontrastů v barvě, síle linie, přítlaku apod.
- modeluje prostor pomocí stínování jak při práci s barvou, tak tužkou, uhlem, rudkou…
- využívá plošné a prostorové techniky
- charakterizuje jednotlivé výtvarné techniky – kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří větší prostorové práce pomocí různých typických i atypických materiálů (práce s drátem, papírovou hmotou, přírodními materiály, PET lahvemi, igelitem apod.
- pracuje v jednoduchém grafickém programu
- využívá techniky ku pomoci ve svém výtvarném projevu
- ve větší míře samostatně realizuje výtvarné dílo

5. ročník

- žák si sám stanovuje cíle a dosahuje vytyčeného výtvarného zadání
- na výtvarné zadání se soustředí potřebný časový úsek
- debatuje na téma výtvarného díla svého i svých spolužáků
- ve svých dílech vědomě používá dosud poznané prvky obrazotvorného vyjádření a snaží se je doplňovat a obohacovat – textura, objem…
- všímá si vlastností a vztahů – opakování, rytmus, pohyb, proměna v čase
- porovnává a hodnotí účinky těchto vlastností
- ovládá znalosti a charakteristiky jednotlivých výtvarných technik: kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří prostorové práce s pomocí různých materiálů – dřevo, kov, kámen….
- užívá možností multimediální tvorby
- pracuje s fotografií a filmem
- inspiraci nalézá ve svých niterních prožitcích, hledá svůj vlastní přístup, svoji cestu ve výtvarném umění

6. ročník

- žák debatuje na téma výtvarného díla svého i svých spolužáků, argumentuje, diskutuje, vysvětluje
- ve svých dílech vědomě používá dosud poznané prvky obrazotvorného vyjádření a pracuje s nimi podle svých možností a uvážení
- má osvojenou znalost vlastností a vztahů – opakování, rytmus, pohyb, proměna v čase, tyto účinky pozoruje a hodnotí
- velmi dobře zná možnosti jednotlivých výtvarných technik – kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří prostorové práce s pomocí různých materiálů – dřevo, kov, kámen….
- zná možností multimediální tvorby
- je seznámen s možnostmi fotografie, natáčení filmu…
- využívá moderní výtvarné technologie
- samostatně realizuje výtvarné dílo, vloží do něho poselství, myšlenku, část svého vnitřního prožitku inspirovaného fantazií nebo realitou
- různými způsoby zpracovává výtvarná zadání, která nejlépe odpovídají vytyčenému cíli
- inspiraci nalézá ve svých niterních prožitcích, nachází svůj vlastní přístup, svoji cestu ve výtvarném umění

7. ročník

- žák přistupuje k tvorbě poznáváním a sebepoznáváním, podle svých individuálních schopností si stanovuje dílčí cíle, které realizuje
- zná a vědomě používá obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, barva, textura atd.), jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase atd.), jejich účinky porovnává a hodnotí
- využívá základní techniky vizuálně obrazného sdělení, prostorových činností včetně objektové a akční tvorby s využitím klasických i moderních technologií
- vnímá smyslové podněty a vědomě je převádí do vizuální formy prostřednictvím výtvarného jazyka, inspiruje se fantazií nebo realitou, komponuje tvarové, barevné a prostorové vztahy, promění běžné v nezvyklé

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák se vědomě zaměřuje na projevení vlastních životních zkušeností
- samostatně řeší výtvarné problémy
- rozeznává rozdíl mezi uměním a kýčem
- hodnotí výtvarnou činnost jiných a vyvodí závěr
- vyhledává vlastní inspiraci pro tvorbu
- ověřuje a využívá kompoziční principy, a to jak při vlastní tvorbě, tak při interpretaci vizuálně-obrazných vyjádření vlastních i uměleckých
- vnáší do svých děl originalitu, projekci vlastních prožitků – kombinuje výtvarné techniky
- používá ve svém výtvarném vyjádření práci se stylizovanými prvky
- posouvá výtvarné dílo z pozice kopie skutečnosti na úroveň výtvarné práce se zjevnou nebo skrytou myšlenkou
- dostává se na úroveň samostatně pojaté tvorby, stává se nezávislou samostatnou osobností

3. – 4. ročník

- žák disponuje schopností celoživotně se vzdělávat
- zvládá a používá vybrané techniky pro vyjádření svých myšlenek a představ, neobvyklým způsobem je kombinuje
- pracuje s výtvarnými směry – instalace, konceptuální umění, animace, objektová a akční tvorba, performance atd.
- pracuje na promyšlených rozsáhlejších projektech, které mají myšlenku a upozorňují na sebe zajímavým výtvarným zpracováním
- správně používá odbornou terminologii vztahující se k výtvarné tvorbě
- dokáže popsat subjektivní psychologický účinek barev a jejich symbolické významy
- sestavuje předměty do neobvyklých souvislostí, originálním způsobem kombinuje linii, tvar, objem, barvu
- pracuje se všemi prvky plošného i prostorového vyjádření
- adekvátně svému dílu a výtvarnému záměru přizpůsobuje volenou techniku nebo kombinaci technik

8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

V předmětu Přípravná taneční výchova probíhá výuka převážně formou her. Děti se zde zpravidla od 5 let při prvních váhavých tanečních krůčcích učí zvládat správné držení těla, koordinaci pohybů, prostorové cítění. Poznávají a ovládají jednotlivé části těla a učí se první základy jednoduchých gymnastických prvků. Formou říkadel a písniček spojených s pohybem vytvářejí své první jednoduché choreografie a získávají jednoduchou hudebně-rytmickou průpravu. Výuka vzhledem k věku probíhá za přítomnosti rodičů.

V 1. – 2. ročníku pokračují děti ve výuce taneční průpravy, kde si dále rozvíjí své pohybové možnosti a schopnosti, obratnost i celkovou pohybovou, rytmickou a hudební připravenost, zaměřenou k tanečním technikám vyučovaným ve vyšších ročnících.

Od 3. ročníku se žáci seznamují s technikami klasického a současného moderního tance. Rozvíjí správné držení těla, zvyšování celkové pohyblivosti, pružnosti, obratnosti a koordinace. Výuka probíhá v následujících předmětech:

Klasická taneční technika rozvíjí taneční techniku žáků, upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby dolních a horních končetin, prohlubuje pohybovou koordinaci, rovnováhu, smysl pro přesnou formu a čistotu vedení pohybu. Učí pohybové kázni, vytrvalosti a vůli.

Současný tanec rozvíjí taneční projev žáků, prohlubuje jejich prostorové a hudební cítění, uvolňuje jejich tvořivé schopnosti, hledá pohyb pro vyjádření soudobé hudby a vlastních námětů. Vede žáky k využití možností vyjadřovat pohybem své emoce, pocity a myšlenky.

Získané umělecké dovednosti děti uplatňují formou choreografií v hodinách taneční praxe.

Na II. stupni pokračují žáci ve studiu současného a klasického tance. Výuka je zaměřena k dokonalejšímu zvládnutí taneční techniky a klade důraz na osobitý taneční projev. Vytváří trvalé vztahy mezi myšlením, emocemi a pohybem.

Nedílnou součástí každé taneční lekce je kromě všestranného pohybového rozvoje dětí i rozvoj jejich tvořivých schopností formou taneční improvizace. Tanec dětem prohlubuje schopnost citlivého estetického vnímání a společná tvorba choreografie ve skupině posiluje jejich schopnost týmové spolupráce. Pravidelně v průběhu roku i na konci každého školního roku se děti se svými choreografiemi představují veřejnosti na závěrečném vystoupení.

Kromě zdokonalování pohybových dovedností je po celou dobu studia dáván velký důraz na rozvíjení osobnosti, tvůrčích schopností a hledání vlastního způsobu neverbálního vyjadřování.

Učební plán C – taneční obor

Předmět	**Přípravné studium**		**I. stupeň**							**II. stupeň**			
Ročník	**1.**	**2.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**I.**	**II.**	**III**	**IV.**
Přípravná taneční výchova	2	2											
Taneční průprava			1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Současný tanec			-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Klasická taneční technika			-	-	1	1	1	1	1	-	-	-	-
Taneční praxe			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Klasický tanec			-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1
Celkem	**2**	**2**	**2**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**
Týdenní minimální dotace	**2**		**20**							**12**			

Vzdělávací obsah předmětu Přípravná taneční výchova

1. ročník

- žák pěstuje návyky potřebné k získání správného držení těla – protažení a uvolnění páteře, svalů trupu a zad, vznosné držení hrudníku, šíje a hlavy
- prohlubuje a uvolňuje dolní i horní končetiny
- žák si osvojuje základní polohy na místě
- využívá nejjednodušší prvky v pohybu z místa (chůze a běh vpřed, poskok vpřed, výskoky a přeskoky, lezení a převalování)
- vnímá a rozlišuje jednoduché změny pohybu v prostoru
- provádí rychlé změny základních poloh jako přípravu k jednoduchým prvkům obratnosti
- rozvíjí hudební cítění – jednoduché pohybové a taneční hry se zpěvem

2. ročník

- žák správně drží tělo a aktivně jej využívá v jednoduchém pohybovém vyjádření
- rozvíjí protažení a uvolnění dolních a horních končetin
- pěstuje vznosné držení hrudníku, šíje a hlavy
- využívá jednoduché prvky v pohybu z místa (chůze a běh vpřed i vzad, dvojposkočný krok vpřed, výskoky a přeskoky, jednoduché převaly, přísunný krok bočně, vpřed i vzad, cval bočně)
- vnímá a rozlišuje jednoduché změny pohybu v prostoru (nahoře – dole, dopředu – dozadu – stranou, volné rozestoupení v sále, střed sálu)
- vytváří pohybové vztahy (dvojice, trojice, kruh, řada, volná skupina)
- zvládá první jednoduché prvky obratnosti
- rozeznává tempo, výšku tónu, dynamiku, tóninu dur – moll
- přirozeně cítí pauzy, závěry a předtaktí
- tvoří první jednoduché choreografické celky, které vychází z dramatizace veršů a drobných hudebních skladeb pro děti

Vzdělávací obsah předmětu Taneční průprava – I. stupeň

1. ročník

- žák správně drží tělo v základních polohách a v pohybu z místa
- protahuje dolní končetiny
- správně drží ramena, trup, šíji a hlavu při práci paží v tanečním projevu
- využívá rozsahu v pohybu do přednožení – technická čistota provedení pohybu
- ovládá jednoduché vazby prvků obratnosti: kotoul vpřed a vzad, stoj o rukou, svíčka s výdrží
- předvádí výskoky a přeskoky z paralelní pozice
- osvojuje si taneční kroky probírané na základě tematických plánů a jejich využití v tanci ve dvojicích, trojicích, kruhu (chůze vpřed a vzad, krok přísunný stranou, vpřed a vzad, cval bočně, dvojposkočný krok)
- dokáže sladit taneční kroky s rytmickým a hudebním doprovodem

2. ročník

- žák ovládá přednožení, zanožení, unožení vedeně, švihem i rozvíjení – práce trupu a páteře předklon, úklon, záklon, vlny trupu
- využívá správné držení ramen, trupu, šíje a hlavy při práci paží a v tanečním projevu
- procvičuje propracování nožní klenby – odvíjení chodidla od podložky
- využívá práci trupu a páteře – předklon, úklon, záklon, vlny trupu
- částečně má osvojeny tyto skoky: dálkový, střižný, roznožný, výskoky s rotací 180°

Vzdělávací obsah předmětu Současný tanec – I. stupeň

3. ročník

- žák zvyšuje pohybový rozsah v dolních končetinách s dodržením správných principů pohybu – jednoduché pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení v přízemních polohách
- soustavně protahuje dolní končetiny
- využívá rozsahu pohybu páteře a trupu s dodržením správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu, především v přízemních polohách
- zvládá jednoduché pohybové vazby z uvedených prvků
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin
- propracovává nožní klenbu
- zvládá výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku
- orientuje se v přímých prostorových dráhách a diagonálách

4. ročník

- žák využívá pohybový rozsah v dolních končetinách s dodržením správných principů pohybu; pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení
- soustavně protahuje dolní končetiny
- využívá rozsahu pohybu páteře a trupu s dodržením správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu ve stoji
- zvládá návaznost pohybů v jednoduchých vazbách a střídání pohybu ve stoji i přízemních polohách
- provádí jednoduché obraty a otočky
- rozvíjí další výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku
- správně využívá prostor v jednotlivých pohybových vazbách
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin

5. ročník

- žák využije pohybového rozsahu v dolních končetinách s dodržením správných principů pohybu; pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení na zemi ve stoji i v pohybu z místa
- soustavně protahuje dolní končetiny
- zvyšuje rozsah pohybu páteře a trupu s dodržením správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu na zemi ve stoji i v pohybu z místa
- zvládá krátké vazby vedených i švihových pohybů trupu, horních i dolních končetin, na zemi i v prostoru, s důrazem na dodržení správných principů provedení daných pohybů
- zařazuje jednoduché obraty a otočky do vazeb
- procvičí výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku a zařazuje je plynule do vazeb
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin během celé vazby

6. ročník

- žák provádí vazby probraných prvků obratnosti a rovnováhy v přízemních polohách, na volnosti i v pohybu z místa
- vnímá uvědomělý pohyb z centra – principy správného držení těla a jejich využití v pohybu
- využívá uvědomělé vytažení v ose trupu, končetin i paží
- procvičuje osmičkový švih horních končetin s doprovodnou rotací trupu a hlavy – zařazení do vazeb
- zvládá vazby švihů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží
- propracovává vlny trupu, předklony záklony, úklony a jejich využití v pohybových vazbách

- využívá obraty a otočky s doprovodným pohybem paží i trupu
- zvládá různé převaly, jejich vazby a využití v tanečním projevu

7. ročník:

- žák samostatně tvoří vazby probraných prvků v přízemních polohách, na volnosti i v pohybu z místa
- dodržuje principy vědomého pohybu z centra v pohybových vazbách
- využívá v pohybových vazbách uvědomělé vytažení v ose trupu, končetin i paží
- provádí kyvadlové švihy trupu, čelné i bočné, na místě i s postupem v různých pohybových vazbách
- využívá osmičkový švih horních končetin s doprovodnou rotací trupu a hlavy s návazností do obratů a dalších vazeb
- zvládá vazby švihů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží i trupu
- využívá v pohybových vazbách vlny trupu, předklony, záklony, úklony a jejich kombinace
- zařazuje do pohybových vazeb obraty a otočky s doprovodným pohybem paží a trupu
- používá v tanečním projevu převaly a jejich vazby

Vzdělávací obsah předmětu Současný tanec – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák využívá uvědomělý pohyb z centra
- dokáže sladit jednotlivá tělesná těžiště v návaznosti pohybu šíje, hlavy, končetin a trupu v pohybových vazbách i v improvizaci
- propracuje vazby švihů a vedených pohybů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží v různých vazbách i v improvizaci
- využívá práci trupu, šíje a hlavy v různých obměnách s doprovodným pohybem paží a dolních končetin v pohybových vazbách i v improvizaci
- provádí vazby různých druhů probraných skoků
- využívá převaly, obraty a otočky s doprovodným pohybem paží i trupu a jejich vazby k návaznosti různých pohybových prvků

3. a 4. ročník

- žák využívá uvědomělý pohyb z centra při tvorbě vlastních pohybových vazeb
- zvládá souhru jednotlivých tělesných těžišť – návaznost pohybu šíje, hlavy, končetin a trupu v pohybových vazbách i v improvizaci
- samostatně vytváří vazby švihů a vedených pohybů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží
- samostatně vytváří vazby pohybu trupu, šíje a hlavy v různých obměnách s doprovodným pohybem paží a dolních končetin
- samostatně vytváří vazby převalů, skoků, obratů a otoček
- dokáže propojit jednotlivé vazby do krátkých choreografických celků

Vzdělávací obsah předmětu Klasická taneční technika – I. Stupeň

3. ročník

- žák správně drží tělo a pozici horních i dolních končetin
- provádí základní prvky cvičení čelem k tyči v 1. paralelní i vytočené pozici podle tematických plánů v ročníku, s důrazem na jejich detailní propracování

4. ročník

- žák správně drží tělo a dodržuje princip pohybu daného pro klasickou taneční techniku
- propracovává základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči s využitím 1. vytočené pozice dané tematickými plány
- zařazuje cvičení naučených prvků na volnosti v 1. vytočené pozici
- provádí jednoduché skoky v 1. pozici na volnosti

5. ročník

- žák automaticky využívá správného držení těla a dodržuje principy pohybu daných pro klasickou taneční techniku ve cvičeních u tyče i na volnosti
- procvičuje základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči ve 3. případně 5. vytočené pozici dané tematickými plány
- zařazuje do cvičení na volnosti 3. případně 5. vytočenou pozici
- provádí jednoduché skoky na volnosti ve 3. i 5. pozici

6. ročník

- žák procvičuje základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči v 3. případně 5. vytočené pozici v krátkých vazbách s doprovodným pohybem paží, dané tématickými plány
- provádí cvičení na volnosti v 3. případně 5. vytočené pozici s doprovodným pohybem paží
- zvládne jednoduché taneční kroky u tyče i na volnosti probrané dle tematických plánů
- zná základní terminologii a názvosloví probraných prvků

7. ročník

- prohlubuje základní prvky cvičení u tyče a na volnosti dané tematickými plány s důrazem na detailní provedení s využitím znalosti pozic dolních a horních končetin ve vazbách a různých kombinacích
- provádí cvičení na volnosti v 3. případně 5. vytočené pozici v krátkých jednoduchých vazbách s doprovodným pohybem paží
- zvládá jednoduché taneční kroky u tyče i na volnosti probrané dle tematických plánů
- při výuce samostatně užívá odbornou terminologii

Vzdělávací obsah předmětu Taneční praxe – I. stupeň

1. ročník

- žák ovládá jednoduché pohybové a taneční prvky, dané tematickými plány
- tvoří taneční uspořádání do dvojic, trojic, skupinky i kruhu
- dokáže sladit taneční kroky s jednoduchým rytmickým a hudebním doprovodem
- dokáže zatančit jednoduchou choreografii

2. ročník

- využívá v tanci rozmanitější prvky probírané na základě tematických plánů jak individuálně tak i ve dvojicích, trojicích, skupinkách i v kruhu
- chápe jednoduché prostorové uspořádání
- dokáže reagovat jednoduchou improvizací na dané podněty

3. ročník

- žák využívá získané dovednosti v jednoduchých pohybových vazbách

- je schopen samostatně zatančit zadanou pohybovou vazbu a sladit taneční projev s hudebním, případně nehudebním doprovodem
- improvizuje na základě daného tématu probíraného v průběhu roku

4. ročník

- žák prakticky procvičuje získané dovednosti v improvizaci
- improvizuje na základě vlastních zvolených námětů
- prohlubuje hudební cítění a schopnost sladit pohyb s rytmickým a hudebním doprovodem
- dokáže jednoduše zhodnotit taneční projev

5. ročník

- žák využívá získané dovednosti při tvorbě jednoduchých vlastních vazeb ve dvojicích případně menších skupinách
- improvizuje na základě vlastních emocionálních prožitků
- umí věcně zhodnotit vlastní taneční projev i taneční projev svých spolužáků
- dokáže zatančit i náročnější choreografii
- uplatňuje v pohybu osobitý výraz

6. ročník

- žák tvoří vlastní pohybové vazby s využitím získaných dovedností
- dokáže o těchto vazbách diskutovat se spolužáky
- hodnotí vlastní taneční projev s ohledem na správné dodržování tanečních principů a technik, diskutuje na toto téma i se spolužáky a učitelem
- orientuje se v prostoru, využívá diagonály

7. ročník

- žák tvoří kratší choreografické celky (individuálně i ve skupinách)
- uplatňuje zažité principy správně prováděného pohybu ve svém pohybovém vyjádření
- hodnotí výkony svých spolužáků i jiných tanečníků z hlediska dodržování optimálních zásad postavení těla v pohybu; je schopen určit chyby a navrhnout řešení k nápravě a zároveň ocenit podařený projev

Vzdělávací obsah předmětu Taneční praxe – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák tvoří delší pohybové vazby a improvizace
- dokáže vyjádřit vlastní emoce pohybem a diskutuje o nich s ostatními
- tvoří vlastní jednoduché choreografické celky, individuálně nebo ve dvojicích či skupinách
- jednoduše hodnotí choreografické dílo z hlediska obsahu a struktury, ale také emočního výrazu nebo prožitku; diskutuje na toto téma s ostatními spolužáky a učitelem

3. a 4. ročník

- žák vnímá tanec a obecně i umění jako příležitost k vyjádření vlastních pocitů a emocí; komunikuje a diskutuje na toto téma s ostatními spolužáky
- tvoří vlastní choreografická dílka a spolupracuje s ostatními i s učitelem na tvorbě choreografií

Vzdělávací obsah předmětu Klasický tanec – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák navazuje na získané dovednosti z ročníků prvního stupně a zvládá jejich detailnější provedení
- využívá 4. pozici při cvičení u tyče i na volnosti
- zvyšuje rozsah dolních končetin i trupu při cvičení u tyče i na volnosti
- zařazuje náročnější prvky dané tematickými plány
- žák zvládá základy jednoduchých otoček

3. a 4. ročník

- žák provádí probrané prvky jak u tyče, tak na volnosti v rychlejším tempu s rozmanitými rytmickými akcenty
- zvládá delší pohybové vazby z naučených prvků s využitím naučených otoček a obratů
- samostatně tvoří jednoduché pohybové vazby
- využívá klasickou taneční techniku ve vlastní improvizaci

9. VÝUKA ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Základní umělecká škola v Hostinném je schopna umožnit výuku i pro žáky s tělesnými handicapy - osoby se sníženou pohyblivostí, vozíčkáři apod. Prostory v budově školy – Labská fortna 230 jsou bezbariérové. Budova v ulici Školní 321 je bezbariérová od prosince 2022. V případě lehčích duševních poruch a dysfunkcí vypracuje škola individuální vzdělávací plán, který má platnost jeden rok (s ohledem na možný vývoj postižení).

Základní podmínky pro vypracování individuálního vzdělávacího plánu:

- zákonný zástupce zajistí v případě potřeby každoročně před zahájením výuky aktuální posudek odborného lékaře nebo diagnózu pedagogicko – psychologické poradny (obojí ne starší 3 měsíců)
- úzká spolupráce rodičů s pedagogem
- konzultace s rodiči při vytváření individuálního plánu
- zákonný zástupce doručí škole písemnou formou žádost o vytvoření individuálního vzdělávacího plánu před zahájením výuky

Hodnocení žáka a klasifikace bude vycházet z výstupů individuálního vzdělávacího plánu. V individuálním vzdělávacím plánu budou uvedeny cíle vzdělávání žáka, způsob hodnocení a konání zkoušek. Dále výčet speciálních pomůcek a potřeb. Průběžné úpravy individuálního vzdělávacího plánu jsou během roku možné. Pedagog musí být v průběhu školního roku seznámen s významnějšími změnami zdravotního stavu žáka. Zákonný zástupce má povinnost seznámit se s individuálním učebním plánem.

Při nedodržení výše stanovených podmínek si škola vyhrazuje právo okamžitého ukončení výuky.

10. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Pro žáky s mimořádným talentem připraví pedagog individuální vzdělávací plán, který obsahuje rozvrh a obsah učiva, způsob hodnocení, případně výčet pomůcek a učebních materiálů. Podmínkou pro jeho vytvoření je návrh pedagoga a aktuální posudek pedagogicko-psychologické poradny (ne starší 3 měsíce), které před zahájením výuky doručí škole písemnou formou zákonný zástupce.

Individuální vzdělávací plán bude vypracován nejméně 3 měsíce před zahájením výuky. Během roku jsou možné změny. Zákonný zástupce má povinnost seznámit se s individuálním vzdělávacím plánem.

Žák nediagnostikovaný pedagogicko-psychologickou poradnou nemá na sestavení individuálního učebního plánu nárok.

11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

1. Hodnocení žáků

Učitelé posuzují a hodnotí:

- výsledky práce žáka na hodinách a vystoupeních s přihlédnutím k jeho nadání a možnostem
- domácí přípravu (především v hudebním oboru)
- včasné příchody na hodiny, zkoušky, koncerty a jiná vystoupení
- úroveň společenského vystupování reprezentujícího školu
- chování žáka k učitelům a spolužákům
- zodpovědnost při práci v kolektivu a za společně nastudované dílo
- zájem o umění a mimoškolní účast - návštěvy koncertů, výstav apod.
- splnění výstupů daného ročníku, učitel však přihlédne ke schopnostem žáka

Hodnocení žáka probíhá na hodinách slovní a písemnou formou. V obou případech se hodnocení zakládá na komunikaci mezi učitelem a žákem. Učitelé známkují minimálně jednou za měsíc do třídní knihy a současně do žákovského sešitu.

Žák je písemně ohodnocen čtyřmi známkami:

1 – trvalý růst, žák dosahuje svého osobního maxima

2 – postup v práci, žák přesto nevyužívá všechny své možnosti a dispozice

3 – vývoj stagnuje, žák neprojevuje zájem o práci, pasivita

4 – dlouhodobá nepřipravenost, úroveň dovedností a vědomostí postupně klesá

(Pozn.: v případě ohodnocení žáka známkou 4 může zákonný zástupce požádat o přezkoušení před komisí.)

Na konci každého ročníku probíhají v hudebním a tanečním oboru postupové zkoušky. Požadavky zkoušené látky vycházejí z ročníkových výstupů daného ročníku. Jsou uvedeny v samostatném dokumentu. Zkušební komise je nejméně tříčlenná, musí být přítomen pedagog hlavního předmětu, který navrhuje známku za výkon. Známka nemusí být totožná se známkou na vysvědčení.

Na konci 7. ročníku studia I. stupně a na konci 4. ročníku II. stupně vystoupí žák na absolventském koncertě, či vystoupení. Přítomna musí být nejméně tříčlenná zkušební komise, která zhodnotí výkon žáka.

Absence:

Pokud absence převyšuje 40 % a nejedná se o závažné důvody absence, je žák neklasifikován. Zákonní zástupci mohou požadovat přezkoušení před tříčlennou komisí.

2. Hodnocení školy

- plnění svých cílů
- výsledky školy – v jakých oblastech jsou dobré a v jakých je třeba zlepšení
- reálnost a splnitelnost ŠVP
- kvalita pedagogické práce
- způsob plnění ŠVP
- průběh a forma dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- podmínky ke vzdělání
- průběh vzdělávání
- podpora žáků školou

- spolupráce s rodiči
- řízení školy

Nástroje hodnocení:

Hospitační činnost, SWOT analýza, motivační pohovory vedení a zaměstnanců, možná je i forma dotazníkového šetření. Strukturu vlastního hodnocení školy navrhuje ředitel na pedagogické radě, projedná ji do září školního roku, v němž se má hodnocení uskutečnit.

V Hostinném dne 1. 9. 2026

Podpis:……. Razítko: